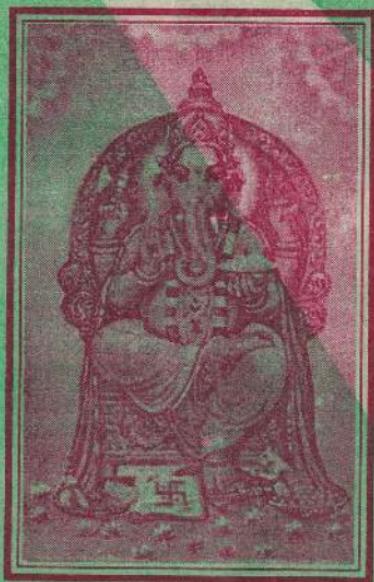

திரு.த. நல்லவிங்கம் ஆசீரியர்

வழங்கும்

திருப்பூர் கானம்
தெய்வ கானம்

வெளியீடு

சர்வம் ஸ்ரீ ஸங்கா தேசிய மன்றம்

திரு.த. நல்லெங்கம் ஆசிரியர்
வழக்கும்

தெய்வ கானம்

S.PRAKASH
ARAYALAMPATRY

தெய்வ கானம்

வெளியீடு
சர்வம் ஸ்ரீ ஸங்கா தேசிய மன்றம்

சமர்ப்பணம்

வள்ளனப் பெற்று வளர்த்து
கிந்நிலத்தில்
ஒரு பூரண மனிதனாக்கிய
எனது தந்தை
பொன்னனயா - தம்பிப்பிள்ளைக்கும்
தாய்,
கந்தவனம் - கனகம்மாவுக்கும்
இந்நால்
சமர்ப்பணம்.

வடக்குங்கு யாகாரைபை ருள்ளாள் உதவிச் செயலாளர்
தமிழ்மணி இரா. நாகலீங்கம் (அன்புமணி) அவர்களின்
அணிந்துரை

நாட்டார் இலக்கியம்

நாட்டார் இலக்கியம் என்று இன்று நாம் அழைக்கின்ற கிராமிய இலக்கியம் தலைமுறை தலைமுறையாக நிலைத்து வந்துள்ளது. இவை களிப்பூட்டுவதுடன் நின்று விடாது கிராமத்து மக்களின் உயிரிழுச்சாக ஜீவகீதமாக அமைந்துள்ளன. அத்துடனமையாது மானிடவியல் ஆராய்ச்சியில் இவை சிறந்த மூலங்களாகவும் பயன்படுகின்றன. பல, பல்கலைக்கழகங்களில் எ.ஏ.எ.பி.ஸ் முதலிய பட்டங்களுக்கு “நாட்டார் இலக்கிய” ஆய்வுப் பொருளாக அமைந்து பின்னர் அவை நால்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. நாட்டார் வழக்காறுகளை வெளிக்கொண்டுதில் இவ்வகை இலக்கியங்கள் மூலமேர்களாக அமைகின்றன.

இவ்வகை இலக்கியங்களில் பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் மட்டுமல்லாது கும்மி, காவடிச்சிந்து தெம்மாங்கு, கப்பற்பாடல், வயற்களப்பாடல், அம்மானை ஒப்பாரி, உடுகுச்சிந்து, தாலாட்டு முதலியவையும் கிராமிய மக்களைக் கவர்ந்த ஐனரஞ்சக மெட்டுக்களாக உலாவருகின்றன.

கிழக்கிலங்கையில் இவ்வகைப்பாடல்கள் ஆலய வழிபாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டு தெய்வீகப்பாடல்களாகவும் விளங்குகின்றன. காவடிப்பாடல்கள், கரகப்பாடல்கள், காவியப்பாடல்கள் முதலியன மட்டக்களப்புப் பிரதோசத்தில் மிகவும் மகிமை பெற்றுள்ளன.

ஆண்டுதோறும் இப்பகுதி ஆலயங்களில் வருடாந்த உற்சவம் இடம்பெறும். அந்தவகையில் ஒவ்வொருமாதமும் ஏதாவது ஒரு ஆலயத்தின் உற்சவம் ஊரை விழாக்கோலம் பூணச்செய்யும். இப்பிரதோசத்தில் உள்ளமக்கள் அனைவரும் மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடன் அதில் முழுகிப் போவார்கள். நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்துவதற்காக காவடி எடுத்துவரும் போது காவடிச்சிந்து பாடுவார்கள். அதைக் கேட்பவர்கள் மெய் சிலிர்ப்பர். ஏற்கனவே இயற்றப்பட்ட காவடிப் பாடல்களே பொதுவாக எல்லாக் காவடிகளுக்கும் பாடப்படும். புதிதாக இவற்றை இயற்றுபவர் யாரும் இல்ல. இந்தப் பின்னணியில் ஒரையம்பதியைச் சேர்ந்த திரு.த.நல்லீஸ்கம் அவர்கள் ஆரையம்பதியின் ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் காவடிப்பாடல்கள், கும்மிப்பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள் முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளார். இது ஒரு புதுமுயற்சி.

ஆரையம்பதியிலுள்ள செல்வாநகர் சிவநேஸ்வரர், ஆரையூர் திருநீலகண்டவிநாயகர், ஆரையூர் பரமநயனார், ஆரையூர் ஸீகந்தகவாமி, ஆலடிஅுதிவெரவர், ஆரையூர் கண்ணகியம்மன், ஆரையூர் மாரியம்மன், ஆரையூர் பேச்சியம்மன், ஆரையூர் காளியம்மன், நாவலடி கடலாட்சியம்மன், ஈழத்துத் திருச்செந்தூர்முருகன், மண்முனைப் பிள்ளையார், சரிரம் நிசப்தபதி மகாவிச்னு முதலிய ஆலயங்கள் தொடர்பான காவடிப்பாடல்களும், கும்மிப்பாடல்களும், பக்திப்பாடல்களும் இந்நாலில் இடம்பெறுகின்றன.

இப்பாடல்கள் அழகிய கவிதைகளாகவும் ஆத்மார்த்தமான பக்திப்பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்கள் ஏற்கனவே ஒவிப்பேழைகளாக வெளிவிந்து இவ்வாலயங்களின் வருடாந்த உற்சவங்களின் போது எண்ணிசையும் எதிரொலிக்கின்றன. இவற்றைத் திரு.த.நல்லலிங்கமும், இவரது நண்பர் திரு.பு.இராசரெத்தினமும் தமது கம்பீரமான குரலில் பாடியுள்ளனர். கேட்போர் மனதைப் புல்லரிக்கச் செய்யும் வகையில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. திரு.த.நல்லலிங்கத்தின் வழிகாட்டில் மாணவிகளும், மாணவர்களும் இப்பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் பொருத்தமான வகையில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளதால் இப்பாடல்களைப் பலரும் விரும்பிக் கேட்கின்றனர்.

இப்பாடல்களில் பக்திக்கருத்துக்கள் மட்டுமல்லாது, சமூக நோக்கில் நாட்டின் நன்மைகோரும் கருத்துக்களும் இடம் பெறுகின்றன.

சில எடுத்துக்காட்டுகள் வருமாறு

செல்வாநகர் சிவநேஸ்வரர் மீது பாடப்பட்ட காவடிப் பாடல்களில் சில வரிகள் இவ்வாறு அமைகின்றன.

“அருள் செய்வாயென்றுந்தன பதியை நோக்கி
ஆவலுடன் கைகுவித்துப் போற்றுகின்றோம்
பெரு வரங்கள் வேண்டாமிந் நாட்டிலுள்ள
பேதகங்கள் தனை முற்றச் செய்யுமைய்யா”

மற்றொரு காவடிப் பாடலில் மக்கள் துயர் போக்குமாறு வேண்டப்படுகிறது.

“தாரையாய்க் கண்ணீரைச் சிந்தி வாழும்
தனயர்களின் துயர் துடைக்க இடபமேறி
நீரை முடிமீதனியும் நிமலா உந்தன்
நீல விழிக்கண்ணுமையைப் பாகங்கொண்டு
ஹரையெல்லாம் பிடித்திட்ட அவலம் போக்க
உயர் செல்வா நகரோனே வருகுவாயே”

இவ்வாறு அநேகமாக எல்லாக் காவடிப் பாடல்களிலும் சமுகநலன் வேண்டியும் நாட்டுநலன் வேண்டியும் இறைவனை நாடும் கருத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.

பல பக்திப் பாடல்கள் கவிதைச் செழுமையுடன் அமைந்துள்ளன. கண்ணகியம்மன் பக்திப் பாடலில் சிலவரிகள்.

“வங்கக் கடலின் கிழக்கின் கரையில் வைகாசித்திங்கள் - தன்னில் வடிவமூகைக் காட்டியருளை வழங்குங் கண்ணகி

கொக்குக் குயில்கள் கூவி விழிக்கும் நேரந்தனிலே - நல்ல குளிர்த்தி கேட்டுக் குளிர்ச்சியடைந்து கோயில் கொள்கிறாள்”

கண்ணகியம்மன் இப்பகுதி மக்களின் குலதெய்வமாக அமைந்துள்ளபடியால், கண்ணகி பற்றிய காவடிப்பாடல்கள், கும்பிப்பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள் இந்நாலில் அதிகமாக இடம்பெறுகின்றன. கண்ணகி கும்பிப் பாடல்களில் சிலவரிகள் வருமாறு.

“வீரமாபத்தினி கண்ணகியே உமை
விண்ணவர் தேரினில் கொண்டேக
சேரன் செங்குட்டுவன் கல்லினிலே சிலை
செய்துமே தான் வழிபாடு செய்தான்”

அன்னவன் செய்த வழிபாடு இன்று
ஆழ்கடல் தன்னைக் கடந்து வந்து
பொன்னனைய கிழக்கோர ஊரெங்கணும்
பூவையரே கோயில் கொண்டாயே

இப்பாடல்களை இயற்றிய திரு.த.நல்லவிங்கம் அவர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறுவேண்டும்.

மட்க்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வாக்கரை எனும் பழம்பதியில் 08.10.1938இல் பிறந்த இவர் நாவலாடியில் வளர்ந்து ஆரையம்பதியில் திருமணம் செய்து அப்பதியையே தனது வதிவிடமாகக் கொண்டவர்.

நீண்ட காலம் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி தொடர்ந்து அதிபராயிருந்து தற்போது ஓய்வுபெற்றுள்ளார். தனது ஏழாவது வயதிலேயே கூத்து ஆட்தொபங்கிய இவர் பின்னர் கற்பலங்காரி, சுபத்திரை கல்யாணம் முதலிய சூத்துக்களில் கதாநாயகனாக ஆடியுள்ளார். இவரது கணீரென்ற குரலும், உச்சஸ்தாயியில் லாவகமாகப் பாடக் கூடிய திறனும் இவரைக் கூத்துக்கலையில் எப்போதும் முன்னணியில் வைத்துள்ளன எனலாம்.

பாடசாலைகள் பலவற்றில் இவர் கூத்துக் கலையைப் பயிற்றுவித்து வருகிறார். ஏந்கனவே வின்சன்ட் மகளிர் பாடசாலை (மட்டக்களப்பு) புனித மரியாள் கல்லூரி (திருக்கோணமலை) ஆகியவற்றில் இவர் பயிற்றுவித்த கூத்துக்கள் பலமுறை ஆடப்பட்டுள்ளன. கூத்துப்பட்டறைகளில் இவர் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்து வருகிறார். இப்பட்டறைகளில் கூத்துப் பாத்திரங்களின் வெவ்வேறு தாளக் கட்டுக்களையும் ஆட்டமுறைகளையும் ஆடிக்காட்டுவதன் மூலம் பயிலுநர் இவற்றை நன்கு புரிந்துகொள்ள வழிவகை செய்கிறார்.

இவைதவிர ஆலயங்களில் பக்திப்பாடல்களைப் பாடுவது, கதாப்பிரசங்கம் செய்வது போன்ற பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். இந்நாலில் இடம் பெறும் காவடிப்பாடல்கள், கும்மிப் பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை ஆலயத்தின் தேவை கருதி அவ்வப்போது ஆக்கினாலும் இப்போது அவை நிரந்தரமாக நிலைத்து விட்டன. இலக்கியத்துறையில் பல்வேறுள்ளுத்தாளர்கள் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைத்து வருகின்றனர். ஆனால் நாட்டார் இலக்கியத்தில் புதிய ஆக்கங்களை உருவாக்குவேர் இல்லையென்றே கூறலாம். அந்த வகையில் திரு.த.நல்லல்லிங்கம் அவர்களின் பணி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இரா.நாகலீஸ்கம் (அன்புமணி)

பார்வதி அகம்,
ஆரையம்பதி - 1
08.01.99

எனது உரை

மிகச் சிறுவயது, கிட்டத்தட்ட பத்து வயது இருக்கலாமென என்னுகிறேன். மற்றவர்கள் பாராட்டுமளவான நல்ல குரல். சில காவடிப்பாடல்களை எனது அண்ணா திரு.சி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் உதவியால் நல்ல இசையில் மனங்கு செய்து கொண்ட எனக்கு, காவடி எடுப்பவர்கள் மத்தியில் நல்ல கர்ராக்கி. யாவும் பழைய பாடல்கள்தான், இருப்பினும் நல்ல பிரபலம். அன்றிலிருந்தே எனது எண்ணத்தில் உதித்த ஆசை, எனது ஆக்கத்தில் உருவான காவடிப்பாடல்கள், கும்மிப்பாடல்கள் பக்திப்பாடல்களாக புத்தக உருவில் வெளிவருகின்றன.

தெய்வங்களின் மேன்மையையும், அத்தெய்வங்களின் அளப்பெரிய அருளால் உலகமும் நாடும் நன்மையடைய அருளும்படியும் இப்பாடல்களில் இரங்கிக்கேட்டு எழுதியிருக்கிறேன். என் எண்ணத்தில் உதித்த இப்பாடல்களை என்னுடன் சேர்ந்து எண்திக்கும் அன்பர்கள் அருஞடன் பாடி இரந்தால் தெய்வங்களின் அருள் கிடையாதா என்ன? நிச்சயம் அவ்வருள் கிடைக்கும். நம் நாட்டில் அமைதி வெகு விரைவில் நிலைக்கும்.

ஆரையூர்க் காவற்தெய்வங்கள் மீது காவடிப்பாடல்களும், கும்மிப்பாடல்களும், பக்திப்பாடல்களும் யாத்த நான், என்னை இந்திலைக்கு ஆளாக்கிய நாவலடி கடலாட்சியம்மன் மீதும் காவடிப் பாடல்களும், பக்திப்பாடல்களும் இயற்றியதுடன் ஈழத்துத் திருச்செந்தூர் முருகன் மீதும், மன்முணைப்பிள்ளையார் மீதும், சரீரம் நிசுப்தபதி மகாவிஷ்ணு மீதும் காவடிப்பாடல்கள் யாத்து இப்புத்தகத்தில் சேர்ந்துள்ளேன். இன்னும் சில தெய்வங்கள் மீது இனிமை மிகக் பாடல்கள் யாக்க வேண்டும், நூலுருவில் வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆசையாகவே உள்ளது. தெய்வங்கள் அருள் பாலித்தால் இவ்வாசை நிச்சயம் நிறைவேறும்.

மட்டுநகரின் வடபாலுள்ள வாக்கரையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நான் பிறந்து சில மாதங்களில் அங்கிருந்து மீண்டு நாவலடியையே வளரிடமாகக் கொண்டேன். நாவலடியே என்னை வளர்த்து, உரிய கல்வியைத் தந்தது. அவ்வூரில் முதல் உத்தியோகத்தனாகும் வாய்ப்பினையும் அளித்தது. அவ்வருக்கு நான் என்றும் கடமைப்பட்டவன்.

ஆரையம்பதியில் முப்பத்தேழு வருடங்களாக வாழ்கிறேன். ஆரையம்பதியில் பிறந்த ஒருவரை அவ்வூரார் அறியாவிட்டாலும் என்னை அவ்வூர் முழுவதும் மற்றும் அயலுர்களும் நன்கறியும், அது இறையருளால் எனது கலைப்பயணத்திற்கு கிடைத்த வெற்றியாகும்.

இந்நால் எனது இரண்டாவது வெளியீடாகும். இறையருள் கிடைத்தால் எனது படைப்புக்களாக இன்னும் பல அரிய நால்கள் வெளிவரும்.

காவடிப் பாடல்களை உயிரெழுத்துக்களையே முன்னெழுத்தாக கொண்டு எழுதிய போது ஏன்? அக்கள்ளாவில்(.) எழுத முடியாதா? என்று என்னிடம் பல அறிஞர்களும் அன்பர்களும் கேட்டனர். பாடற் புத்தகங்களில் எப் புலவரும் பாடவில்லை என்பதால்(.) வரிசை எழுத்தாக அமைந்தாலும் பாடலில் அவ்வெழுத்துக்குப் பதிலாக உயிரி, மெய், உயிரிமெய் எழுத்துக்களையிட்டே எழுதுவேன், எனக் கூறியதுடன் பாடல்களும் யாத்து இந்நாலில் அகர வரிசையுடன் அடக்கியிருக்கிறேன். கற்றவர்கள் இவற்றில் குறை கொள்ளாது நிறைவு கொள்க. பாடல்களில் மனமொன்றி மறந்துவிடுக.

இந் நாலை அச்சேற்றுப் போகிறேன். ஒரு அணிந்துரை தாருங்கள் என்று தயிழ்மனி இரா.நாகவிங்கம் (அன்புமனி) அவர்களை கேட்டபோது மிகப்பொருத்தமான அணிந்துரை ஒன்றை வழங்கினார். அன்னாருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

ஓலி,ஒளி அமைப்புத்துறையில் தன்னிகரந்து விளங்கும் திரு.ம.சோமசுந்தரம் (கவிதா சுந்தரம் ஸ்) அவர்கள் எனது பாடல்களை ஓலிப் பேழையாக வெளிக்கொண்டதில் பெரும் பங்கு வகித்தார். தன்னை இப்பணியில் முழுமையாக ஈடுபடுத்தி பாடல்களை ஓலிப்பதிவு செய்து தந்தார். பாடல்கள் பிரபல்யம் அடைவதற்கு அன்னாரின் உதவியும் ஒரு ஊன்று கோலாகும். இவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

வேறு சில பாடல்களை பொறுமையுடன் ஓலிப்பதிவு செய்து தந்த தம்பி அ.சிவராசா அவர்களுக்கும் (சிவா நெக்கோடின் பார், இராஜதுரை கிராமம்) எனது நன்றிகள்.

இந்நால் அச்சேறும் தறுவாயில் பிரதியைப் பார்வையிட்டு சில ஆலோசனைகளை வழங்கி உதவிய முந்நாள் பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.சி.வாமதேவன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

அடுத்து, கிழக்கிலங்கையில் வறுமையில் வாடும் ஏழை எனிய மக்களுக்கு பல வழிகளிலும் உதவும் நன்றியுவனமான சரீர மன்றத் தலைவர் திரு.ஆ.லோகேஸ்பரன் அவர்களை அணுகி இந்நாலை அச்சுருவாக்கி தந்துதவமாறு கேட்ட போது மறுப்பேதும் கூறாது மனமுவந்து இப்பணியை நிறைவேற்றித் தந்தார். இவருக்கும் எனது உளம் கணிந்த நன்றிகள். இவர் ஒரு சிறுஞ்சன பக்தர் என்ற வகையில் இவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்க சரீரம் நிச்பதபதி மகாவிஷ்ணு மீதும் சில காவடிப்பாடல்களும், பக்திப்பாடல்களும் இந்நாலில் இடம்பெறுகின்றன.

இப்பாடல்களை நாலுருவில் வெளிக்கொண்டும் சகல செயற்பாடுகளிலும் முழுமுச்சுடன் பங்கு கொண்டு இந்நால் இன்று வெளிவர மூலகாரணமாக இருந்தவர், எனது அன்பு மகன் போலும் எனது கலைகளின் பிற்கால வாரிசாகவும் நான் கருதும் திரு.பு.இராசரெத்தினம் ஆசிரியரே ஆகும். இவர் சகல கலைச்செல்லவங்களும் பெற்று வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

இன்நாலை நன்முறையில் பதிப்பித்துதவிய நியூக்கீன் அச்சக உரிமையாளர், ஊழியர்கட்டு எல்லாம்வல்ல தெய்வங்களின் அருள் கிடைக்கவேண்டுமென்று பிரராத்திக்கின்றேன்.

இப் பாடல்களை இசையோடு பாட விரும்பும் அன்பார்கள் எம்மை அணுகினால் அவர்களுக்கு நானும் திரு.பு.இராசரெத்தினம் ஆசிரியரும் எவ்வேளையிலும் உதவ ஆயத்தமாயுள்ளோம்.

இப்பாடல்களை பாடும்போது பாமரமக்களுக்கும் விளங்கத்தக்க தயிழ் நடைப்பேச்சு வழக்கு சொற்களையிட்டே ஏழுதியிருக்கிறேன். இவற்றை கந்தநிந்தோரும் ஏற்பிரகளென் நம்புகிறேன். இந்நாலைப் படிக்கும் அறிஞர்கள் குறை கொள்ளாது நிறைவு கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

நிலா
ஆரையம்பதி - 01
08.01.99

ஐக்கியோன்
த.நல்லலீஸ்கம்.

வெளியீட்டுரை

“தெய்வகானம்” என்ற திருநாமம் தாங்கிய இந்நாலை வெளியிட்டு வைப்பதில் எமது நிறுவனம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறது.

“கலி” முற்றிய இந்தக் காலத்தில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, தியானம் முதலான சாதனைகளின் மூலமே மனிதன் பக்குவமடைய முடியுமென்பது பெரியோர்களின் துணிவான அருளுபதேசமாகும்.

இந்த வகையில், ஒன்றிணைந்து மனமுருகப்பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு, இசைநயம் பொருந்திய பாடல்களை நூலாசிரியர் இயற்றித் தந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும். இவற்றைப் பக்தி சிருத்தையுடன் பொருளிந்து பிழையற ஒதுவார் முத்தியின்பம் ஆகிய உச்சிவரை உயர்ந்து செல்லமுடியும். இப் பெறுபேறு அவரவர் முயற்சிக்கேற்றவாறு அமையும்.

இந் நூலாசிரியர் வாக்கரையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டாலும் ஆதிபராசக்தி “கடலாட்சியாக” எழுந்தருளியிருந்து அருளாட்சி புரியும் நாவலடியுரை வளரிடமாகக் கொண்டவர். உயர்ந்த தோற்றமும், உயர்வான சிந்தனையும், கலை நிறையுள்ளமும், கண்ணெலும் குரல்வளமும், பாபுனையாற்றலும், பைந்தமிழ் இன்னுரையும் கொண்ட இவர் கூத்தெனும் மங்கை கொள்மணவாளனாக உலாவி வருகின்றார்.

மன்வளம் மிக க மட்டக் களப்பு மாநாட்டினில் வாழ் வோர் மனவளத்தாலும் சிறந்தவர் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதனால் வந்தாரை வரவேற்பதும், வாழவைப்பதும் அவர் தமக்கு இயல்பாகவே அமைந்த நூற்பண்டு, இது கட்டுக்கதையல்ல, மிகவும் யதார்த்தமான உண்மைக்கூற்று. இக்கூற்றினை மேலும் மெய்படுத்துவது போன்று தீரு.த.நல்லல்ஸ்கம் ஆசிரியர் ஆகிய இந்நூலாசிரியரை அவர் புகுந்த இடமாகிய ஆரையம்பநியும் நிறைமனதுடன் உள்வாங்கியது. ஆரையம்பதியில் வைத்தியத்துறையிலும், பராசக்திக்குப் பூசையாற்றும் முறையிலும் தலை சிறந்து விளங்கியவர் திரு.பொன்னம்பலம் அவர்கள். அவரது குடும்பம் நாடகம், நடனம், இசை முதலான கலைத்துறைகளிலும் பிரகாசித்து மினிரந்தது. இக்குடும்பத்தில் திருமணம் செய்தமை நூலாசிரியருக்குக் கிடைத்த மற்றொரு வாய்ப்பாகிற்று.

ஆரையம்பதி அன்னையின் “மருமகன்” ஆகிவிட்ட இவர் இப்பகுதியில் வெவ்வேறு மூர்த்தங்களில் எழுந்தருளியிருந்து அருள்செய்யும் தெய்வங்களுக்குப் பக்திபூர்வமான பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அது மாத்திரமல்லாமல் நாவலடி கடலாட்சி அம்மன், கல்லடி திருச்செந்தூர் முருகன், மன்முனைப் பிள்ளையார், தாழங்குடா சரீரம் நிசப்தபதி

மகாவிஷ்ணு ஆகிய திருத்தலமூர்த்திகளையும் பற்றிப் பாடியள்ளார்.

பல்வகைக் கலைகளினுடாகவும், விளையாட்டுகள் வாயிலாகவும் இசை வடிவும், ஆடல் பாடல்களும் அமைத்துக் கடவுட் கொள்கைகளை மக்கள் மனங்களில் ஆழமாகப் பதியவைத்தனர் நம் முன்னோர்.

அவற்றை அடியொற்றி திருத்தநல்லவிங்கம் ஆசிரியர் அவர்களும் சில தசாப்த காலமாகப் பெரும் பணியாற்றி வருவது போற்றுதற்குரியது. நூலாசிரியரின் இப்பணி நல்ல நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும். ஆதலால் இந்த நல்ல செயலை நிறைவேற்றுவதில் பங்காளியாவதைப் பெரும்பேறு எனக் கருதுகின்றோம். நல்லவிங்கம் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் இந் நற்செயல் நல்லபடியாக நிறைவேற்றுவும், அதன் துணை கொண்டு மக்கள் நற்பயன் பெறவும் “நல்ல விங்கமாகிய” பரம்பொருளை மன, மொழி, மெய்யினால் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அன்புள்ள,

ஆ.ஸோகேஸ்பரன் - ச.நி.

தலைவர்

சரீரம் யீலங்கா தேசியமன்றம்.

01.08.99

பொருளாடக்கம்

காவடிப் பாடல்கள்

1. செல்வாநகர் சிவநேஸ்வரர் மேல்	11 - 14
2. ஆரையூர் திருநீலகண்டர் மேல்	14 - 17
3. ஆரையூர் பரமநயினார் மேல்	17 - 20
4. ஆரையூர் ஸ்ரீகந்தசுவாமி மேல்	21 - 24
5. ஆலடி ஆதி வைரவர் மேல்	24 - 27
6. ஈழத்து திருச்செந்தூர் முருகன் மேல்	27 - 30
7. மண்முனைப் பிள்ளையார் மேல்	31 - 33
8. சர்ரம் நிசப்தபதி மகாவிஷ்ணு மேல்	34 - 37
9. நாவலடி கடலாட்சி அம்மன் மேல்	37 - 40
10. ஆரையூர் கண்ணகியம்மன் மேல்	40 - 46
11. ஆரையூர் மாரியம்மன் மேல்	46 - 49
12. ஆரையூர் பேச்சியம்மன் மேல்	50 - 53
13. ஆரையூர் காளியம்மன் மேல்	53 - 56

பக்திப் பாடல்கள்

1. செல்வாநகர் சிவநேஸ்வரர் பாடல்	56 - 58
2. விநாயகர் பாடல்கள்	58 - 62
3. ஆதி வைரவர் பாடல்	62 - 63
4. பரம நயினார் பாடல்	63 - 64
5. முருகன் பாடல்கள்	64 - 69
6. சர்ரம் நிசப்தபதி மகாவிஷ்ணு பாடல்கள்	70 - 71
7. ஸ்ரீராமன் பாடல்	72 - 74
8. கடலாட்சியம்மன் பாடல்கள்	74 - 83
9. கண்ணகியம்மன் பாடல்கள்	83 - 98
10. பேச்சியம்மன் பாடல்கள்	98 - 102
11. காளியம்மன் பாடல்கள்	103 - 108
12. மாரியம்மன் பாடல்கள்	108 - 111

விநாயகர் துதி

கருதிட்ட காரியத்தை முடிக்க வென்றும்
 கரிமுகவா உன்பதமே துணையாய்க் கொண்டு
 உருகிமிக நொந்துமே உள்ளம் வாடி
 உயரத்தி மாமுகவா போற்றுகின்றேன்
 அருகி வரும் காவடியின் சிந்துயாக்க
 ஜங்கரனே அன்பு அருள் புரிந்து நன்றாய்
 பெருகு பொருள்தனை எனக்கு அருளவாரும்
 பேழை வயிறுடைய பெரும் ஞானதேவா -

நாமகள் துதி

திருவளரும் ஆரைநகர் தன்னிலென்றும்
 திகழ்ந்துறையும் தெய்வங்கள் மேலே யானும்
 அருள் நிறைந்த பாக்கள் பலயாப்பதற்கு
 அன்னையரே நின்னருளைத் தானே ஈந்து
 உருக்கமுடன் உயர்வான கவிகள் பாட
 உயர் வெள்ளைக் கமலமதில் உறையுந்தாயே
 தருணமதில் வந்தெமக்கு அருளைத்தாரும்
 தண்பொதிகை மலைப்பிறந்த தமிழின் தாயே

முக்குரவர் வணக்கம்

ஜயிரண்டு திங்களதாய் அடிவயிற்றிலே குமந்து
 அன்புடனே எனப்பயந்த அன்னையார்க்கும்
 மெய்சோரப் பாடுபட்டு உழைத்து என்றும்
 மேன்மைபெற வளர்த்தெடுத்த தந்தையார்க்கும்
 தெய்வ தமிழ், மொழியதனை ஊட்டித்தந்த
 தேவமகன் யோசேப்பு ஜயாவுக்கும்
 கையதனால் மலர்ஸ்தித் தூவி அன்னார்
 கால்களிலே சிரம்வைத்து வணங்குகின்றேன்.

1. செல்வாநகர் சிவநேஸ்வரர்மேல் பாடப்பற்ற காவடிப் பாடல்கள்

அ. அருள் செய்வாயென்றுந்தன் பதியை நோக்கி
ஆவலுடன் கைகுவித்துப் போற்றுகின்றோம்
பெருவரங்கள் வேண்டாமிந் நாட்டிலுள்ள
பேதகங்கள் தனை முற்றச் செய்யுமையா
உருகி மிக நொந்துமே உள்ளம் வாடி
உமைபாகா உமது அருள் நாடிவந்தோம்
தருணமதில் வந்துமே எம்மைக் காப்பாய்

தக்க செல்வா நகரிலுறை சிவமே போற்றி

ஆ. ஆரை நகரமர்ந்திருந்து அருள் பாலிக்கும்
அத்தனே உன்பதத்தை நாடி வந்தோம்
தாரையாய்க் கண்ணீரைச் சிந்தி வாழும்
தணையர்களின் துயர்துடைக்க இடபமேறி
நீரை முடிமீதனியும் நிமலா உந்தன்
நீல விழிக் கண்ணுமையைப் பாகங்கொண்டு
ஊரையெல்லாம் பிடித்திட்ட அவலம் போக்க.....
உயர் செல்வா நகரோனே வருகுவாயே.....

இ. இணையில்லா உன்கோவில் நாடிவந்து
இருக்கின்ற மாந்தரிடர் தீர்க்க வாரும்
கணைப்பட்ட நெஞ்சம் போற்கலங்குமெம்மைக்
கருணை செய்து காத்திடவே விடையிலுர்ந்து
துணை செய்யவென்றிங்கே நாட்டங்கொண்டு
தூய வெண்மதிகுடி வந்து நீரும்
அணை கடந்த வெள்ளமாய் அருளைத்தாரும்.....
அழகு செல்வா நகர்வாழும் சிவமே போற்றி.....

ஈ. ஈசனே உமையன்றி இன்று எம்மை
இப்புவியில் காப்பதற்குத் தெய்வமுண்டோ?
பாசமுடனுமைத் தொழுது பாடினோர்க்குப்
பந்தமுடன் நீர்செய்த உதவி பொய்யோ?
நேசமுடனுமைத் தொழுது போற்றுகின்றோம்
நேரினிலே வந்தெம்மைக் காத்து என்றும்
பேசவொண்ணா தழுதிடுமெம் கண்ணீர் போக்க.....
பெருஞ் செல்வா நகரோனே வருகுவாயே.....

- உ. உம்பர்களும் உமையன்று நாடிவந்து
உற்றதுயர் கூறியேஅழுது வேண்ட
எம்மனது கொண்டு நீர் குரன் தன்னை
எதிர்க்கவொரு பாலகனைத் தானளித்தீர்
அம்மனது கொண்டுமே இன்று நீரும்
அத்தாவுன் கண்திறந்து எம்மைக் காத்து
செம்மையுடன் வாழ நல் வரங்கள் நல்க.....
செழுஞ் செல்வா நகரோனே வருகுவாயே.....
- ஐ. ஊனறுத்து வேள்வியினில் வீசியன்று
உயர் மலையிலமர்ந்தவனே உம்மைப் போற்ற
கானமழை பொழிந்துமே அன்று உன்மேல்
கயிலை மலை உறைபவனே அழுது வேண்ட
தானளித்த வரங்களையே மறந்தாயோதான்
தலைவா நீர் வந்தெமையுங் காக்கவெண்ணி
நானளிக்கும் பாக்ககளையும் நயந்து கேட்க.....
நற் செல்வா நகரோனே வருகுவாயே.....
- ஏ. எப்பொழுது முமைத் தொழுது பாடினோர்க்கு
எஞ்சிவமே கருணை மழை பொழிந்ததாக
தப்பாமல் நாங்கற்ற சமய நூல்கள்
தருகின்ற செய்திகளைப் படித்தோமையா
உப்பரிகை தனில் வாழ வரங்கள் வேண்டாம்
உயர் பதவி வகிப்பதற்கு அருளும் வேண்டாம்
செப்பமாய்க் கவலையின்றி வாழச் செய்வாய்து.....
செல்வா நன்னகருறையுஞ் சிவமே தேவா.....
- ஏ. ஏந்தலாஞ் குரனவன் அழுது வேண்ட
எட்டாத பெருவரங்களீந்தாயன்று
சிந்தை நொந்து இலங்கேசனமுதுபாட
சிறப்பான பெருஷாயூ ஸீந்தாயன்று
சுந்தரனே உமைத்தொழுது பாடுகின்றேன்
சுறுக்குடனே உமைசகிதம் வாருமையா
புந்தியினில் உந் நினைவே பெருகுதையா....
புகழ் செல்வா நகரிலுறை சிவமே போற்றி.....

- ஐ. ஜயாவுன் பொற்பதத்தை நாடிவந்து
அன்னையர்கள் வடிக்கின்ற கண்ணார் வெள்ளாம்
பொய்யென்று என்னி நீர் இருக்கின்றோ?
புகழ் செல்வா நகருறைந்த பெருமைதானோ?
உய்யவே உமது அருள் தம்மை யீந்து
உயர்வு பெற்று நாம் வாழ வழியைக் காட்ட
மையிட்ட விழி உமையாள் பாகங் கொண்டு
மகிழ் செல்வா நகரோனே வருகுவாயே
- ஓ. ஒப்பற்ற இடப்பாகம் ஒன்றை வைத்து
ஓங்குசடை மீதினிலே ஒன்றை வைத்தாய்
இப்படி நற் சுகவாழ்வைக் கொண்டதாலே
இந்நிலம் வாழ் மாந்தர்களை மறந்தாயோதான்
எப்படியும் எங்களை நீர் காக்கவென்று
எழுந்தோடி உமையோடு இடப்பேறி
இப்பொழுதே எங்களுக்கு அபயந் தாரும.....
எழில் செல்வா நகரிலுறை தேவ தேவா.....
- ஓ. ஓங்கிய நற் சிவசோதி வடிவமாகி
ஒப்பற்ற மாலயனை அடக்கி வைத்தாய்
ஆங்காரங் கொண்டிட்ட தட்சன் தன்னை
அடக்கியீ ஆட்டுமுகம் தனையே வைத்தாய்
ஏங்கி நின்ற பாணபத்ரர் துயரைப் போக்கி
ஏம் நாதன் செருக்கை அடக்கிவைத்தாய்
தாங்கொண்ணாத்துயர் கொண்ட எம்மைக் காக்க.....
தன்செல்வா நகரோனே வருகுவாயே.....
- ஓள. ஓளவைக்குத் தில்லையினில் அழகுக் காட்சி
அன்று நீர் அளித்திட்டாய் தனிமையாக
செவ்வையாய் உமைப்போற்றிப் பாடினோர்க்கு
செகமதிலே பொன்னித்தாய் தூரிதமாக
கெளவியே எமை வருத்துந் துயரந் தன்னை
கழறுதற்கு உமையன்றி யாருள்ளடையா?
இவ்விடந் நீ விடையேறி எம்முன் வாரும.....
எழில் செல்வா நகருறையுந் தேவ,தேவா.....

... அக்கென்ற எழுத்துப்போல் விழிகளோடும்
 அரவணிந்த நஞ்சறை நற்கண்டத்தோடும்
 செக்கரிளாம் பிறையணிந்த சடையினோடும்
 சேர்ந்துள்ள மழுமான் கைச் சூலத்தோடும்
 எக்காள நடனஞ் செய் கோலத்தோடும்
 எங்களுக்கு அருள்புரிய வென்று நீரும்
 இக்கணமே எம்முன்னே எழுந்து வாரும்.....
 எழில் செல்வா நகரிலுறை தேவ, தேவா.....

2. ஆரையூர் திருநீலகண்ட விநாயகர்மேல் பாடப்பெற்ற

காவடிப் பாடல்கள்

அ. அத்தனும் உமையவனும் பிரணவத்தின்
 அரும் பொருளை ஒருநுவாய் மனதிலுன்
 அத்திமாமுகங் கொண்டு அன்றுமேதான்
 அரனுமைக்கு முதல் மகனாய் வந்ததேவா
 முத்துமணி மாலையணி மார்பா என்றும்
 முசுகம் மேற் பவனிவருந் தேவா உன்மேற்
 தித்திப்பாய்ப் பாட்டிசைக்க வரங்கள் தாரும்.....
 திரு நீலகண்ட விநாயகரே போற்றி.....

ஆ. ஆங்காரங் கொண்டிட்ட கஜமுகன்தன்
 ஆணவத்தை அடக்குதற்கு அன்றுமேதான்
 ஓங்காரப் பொருளான தேவா நீரும்
 ஒரு நொடியிற் பகை முடித்து அடக்கி வைத்து
 பாங்கான ஆரை நகர் வடக்கில் வந்து
 பார்புகழ வீற்றிருக்கும் பரமே எங்கள்
 தீங்குகளை அகற்றி வைத்துக் காருமையா.....
 திரு நீல கண்ட விநாயகரே போற்றி.....

- இ. இணை பிரிந்த அன்றில் போல் தாய்க்குலந்தான்
 இந்நிலத்தில் படுந்துயரம் அனந்தங் கண்டும்
 துணை செய்ய மனமின்றி இருக்கின்றீரோ
 துன்பமதைக் களைந்தெறிய வாருமையா
 அணைகடந்த துன்பமெனுஞ் சோகமேகம்
 அத்திமா முகத்தோனே பெருகுதையா
 பணையுயர்ந்த ஆல்குழந்த இல்லந்தன்னில்.....
 பாங்காக அமர்ந்த விநாயகரே போற்றி.....
- ஈ. ஈசனுடை புத்திரனே உணையே வேண்டி
 இணையற்ற வரங்களுடன் தனக்கேயென்றும்
 நாசமுற ஆயுதத்தா லழிவில்லாத
 நல்வரங்கள் கேட்டுநின்ற கஜமுகற்கு
 நேசமுடன் நிரளித்த வரத்தினாலே
 நெடுந்துயரம் இமையவர்கள் உற்றபோது
 பாசமுடன் கணபதியாய் உருவங்கொண்டு.....
 படுகளத்தில் அமர்புரிந்த தேவாபோற்றி.....
- உ. உம்பரோடு, அவணரினம் உணர்வில்லாமல்
 உமைமறந்து அமிர்தமதைக் கடைந்தபோது
 அம்மடமை தனைப்போக்க அமுதந் தன்னை
 ஆலுமதாய் ஆக்கிவைத்த தெய்வம் நீயே
 செம்மையுடனுமைப் பணிந்தோம் துயரம் தீத்து
 செகமதிலே நலம் வாழச் செய்யுமையா
 எம்முரின் செங்குந்தர் தெருவில் வாழும்.....
 எழில் பெருகு திருநீல கண்ட நாதா.....
- ஐ. ஊரெல்லை காக்குமொரு தெய்வமாக
 உற்றவரே நீரமாந்து அருளும்போது
 ஆரெம்மை அணுகிடவே முடியுமையா
 ஆனைமுகா உன்பதமே துணையாய் கொண்டோம்
 பாரெங்குமமர்ந்திருந்து பணிவோர்க்கெல்லாம்
 பவவினைகள் அகல வைத்து ஞாலமீது
 சீரெம்மை வந்தடையச் செய்யுமையா.....
 சிறப்புடைய திருநீல கண்டனாரே....

- எ. எத்திசையும் புகழ் மணக்குமாறையுரில் எழுந்தென்றும் ஞானமழை பொழியுமீசா சித்தியொடும், முத்தியொடுமெர்ந் திருந்து சிறப்புறவே கருணையருள் நல்குமீசா புத்திரர் நாம் உட்பாதம் பணிய வந்தோம் புகழுடனே நலம் வாழச் செய்யுமையா வித்தகனே வினையகற்றும் தேவனான..... விநாயகரே திருநீல் கண்ட நாதா.....
- ஏ. ஏனையா ஞாலமதில் துன்பந் தொல்லை எங்குமிவை பெருகி எமை வாட்டுதேயா ஆனை மாழுகத்தோனே நீரிருந்தும் அகற்றுதற்கு ஓர்வழியுமில்லை தானோ? மோனை தருபொருளென்றும் முத்தோனென்றும் முதறிஞர் போற்றி செய்யும் ஞானதேவா சேனையுடன் எதிர்த்திட்ட குரன்தன்னை..... செருகளத்தில் அடக்கி வைத்த தேவ,தேவா.....
- ஐ. ஜூயாவுன் பொற்பதத்தை வணங்கிச் சென்றால் அளவற்ற வெற்றி எமை வந்து சேரும் மெய்யாவுன் முன்வந்து வணங்கி நின்றால் மென்மேலும் மென்மையை வந்துசேரும் உய்வதற்கு வழியின்றி உருகுகின்றோம் உற்ற துணையாகவந்து எம்மைக் காரும் தெய்,தெய்ய என விகட நடனமாடும்..... திருநீல் கண்ட விநாயகரே தேவா....
- ஓ. ஒந்றுமையே இவ்வுலகில் நீங்கிப்போச்சு ஒப்பற்ற கொடுமைகளும் பெருகலாச்சு பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளைப் பிரியலாச்சு பேதகங்கள் எவ்விடமும் வலுக்கலாச்சு உற்றவரே உமைமகனே ஞானதேவா உடன்வந்து இவ்வுலகக் கொடுமை நீங்க பற்றுடனே எமைவந்து காருமையா..... பைந்தமிழின் நாயகரே தேவ,தேவா....

ஓ. ஒதரிய பாரதத்தை வியாசன் சொல்ல
 ஒருகோடு தானொடித்து எழுதுகோலாய்
 காதலுடன் அவர் முன்னே அமர்ந்திருந்து ஒழுங்கு
 கடுகெதியில் அதை எழுதி முடித்ததேவா
 பேதகங்கள் செய்தாலும் பிழைபொறுத்து
 பெருமையுறு திருநீல் கண்டனாரே
 ஆதரித்து எமைக்காக்க வாருமையா.....
 அத்திமா முகத்தோனே தேவ,தேவா....

ஓளவையையே அன்றுந்தன் துதிக்கையாலே
 ஆனைமுகா கயிலாயம் தன்னில் சேர்த்தாய்
 கொவ்வையிளங் கனிவாயாள் வள்ளி தன்னைக்
 கொடுவேழ உருக்கொண்டு வெருட்டிவைத்தாய்
 செவ்வையாய்ப் போற்றி நின்ற நம்பிக்காகச்
 சேர்த்துவைத்த நிவேதியித்தை அள்ளியுண்டாய்
 திவ்வியமாய் வாழ்வதற்கு அருளைத் தாரும்.....
 திருநீல் கண்ட விநாயகரே தேவா....

∴ அக்கொடியோன் கயமுகனைநேரில் கண்டு
 ஜூனே அமர் புரிந்து அவனை வாட்டி
 மிக்கதொரு பெருச்சாளி வடிவமாக்கி
 மேலூர்ந்து பவனிவருந் தேவ தேவா
 எக்காலும் உமைத்தொழுது பாடவேதான்
 எந்தேவே புந்தியினில் நிறைந்து நின்று
 மிக்கதொரு அறிவொளியைத் தாருமையா....
 மேன்மையிரு திருநீல் கண்டனாரே....

3. ஆரையூர் பரமநயினார் மேஸ்பாடப்பெற்ற காவடிப் பாடல்கள்

அ. அரிஅரனின் புத்திரனாய் அவதரித்து
 ஜூயப்பன் என்ற திருநாமம் பெற்றாய்
 பிரியமுடன் உமைத்தொழுது வேண்டினோர்க்கு
 பிழைபொறுத்து அருள்ளிக்குந் தெய்வம் நீரே
 துரிதமுடனுமை நாடி வந்தோமெங்கள்
 துயர் களைந்து காத்திடவே எழுந்துவாரும்
 பரிவுடனே பவவினைகள் போக்குந்தேவே...
 பரம நயினாரே உன்பாதம் போற்றி....

ஆ. ஆரைநகர் வடக்கோரக் கோடமாந்து
 அன்பர்களுக்கருள் புரியுந் தெய்வம் நீரே
 நீரைமுடி மீதணியும் நிமலன் சேயே
 நிகில்லா வாழ்வளிக்குந் தெய்வம் நீயே
 ஊரையே காக்கவென்று அமர்ந்து என்றும்
 உற்ற திருக்கண்ணாலே எல்லைநோக்கும்
 பாரையொரு குடையாகப் பிடித்தோன்பாலா....
 பரம நயினாரே உன்பாதம் போற்றி.....

இ. இணையில்லாச் சபரிமலை உறைந்து என்றும்
 இப்புவியோர் இடரகந்துந் தெய்வம் நீரே
 துணையில்லை என்றுலகில் அழுவோர்தம்மின்
 துயா தன்னைக் கடையுமொரு தெய்வம் நீரே
 அணையாக நிற்கின்ற வாரி தன்னை
 ஜயப்பா கடந்து வந்து ஆரையுரில்
 பிணையாக வாழ்க்கைஎனும் கடலைத்தாண்ட....
 பேரருளைச் சொரிகின்ற பரமனாரே....

ஈ. ஈசனவர் பாலகனே ஆண்டாண்டாக
 இணையில்லா உத்தரநாள் ஆனிதன்னில்
 பாசமுடன் ஊரவர்கள் சேர்ந்து வந்து
 பரந்தாமன் மகனுக்குப் பூசையிட்டு
 நேசமுடன் செய்கின்ற வேள்வி தன்னால்
 நெய்யெனவே மனமுருகா திருப்பதேனோ?
 பேசவொண்ணாக் கொடுமைகளைத் தீருமையா.....
 பெருமையுறு ஆரைநகர்ப் பரமனாரே.....

உ. உம்பர்களும், அவனர்களும் ஆயுள்வேண்டி
 உற்றுதொரு அமிர்தமதைக் கடைந்தபோது
 தம்மவர்க்கே அமிர்தமதைப் பகிரவெண்ணி
 தான் கரியும் மோகினியாய் உருவங்கொள்ள
 அம்மடந்தை தன்மேலே அன்பு கொண்டு
 அணைந்து திருச்செஞ்சடையோன் கலந்ததாலே
 எம்மவரைக் காத்திடவே வந்தமர்ந்த.....
 எந்தேவ தேவனே பரமனாரே.....

மன ஊரூப்யக் கதிர்காலம் நடந்துசென்று
உற்றவரம் பெற்றுவந்த அடிபாருள்ளே
பேரூராம் பாழ்ப்பாணம் விட்டு வந்த
பெருமுள்ளங் கொண்டதொரு பரமக்குடிடி
சீரூராம் ஆரைநகர் தன்னிலே தான்
சிறப்பு மிகுவடவெல்லை ஆலின் நீழல்
காருமென வைத்திட்ட சூலமிப்போ.....
கருணைமழை பொழியுதையா பரமனாரே.....

எ. எண்ணில்லா வரம்பெற்ற சூரபத்மன்
எப்போதும் தேவரினை வருத்தி வாட்ட
அண்டவர்கோன் தன்னிந்திராணி தன்னை
ஜயாவுன் வசத்தினிலே இட்டுச் செல்ல
உண்மைதனை அறிந்திட்ட அரக்கன்தானும்
உடன்பிழந்த அசமுகி, துண்முகியாள் தம்மை
விள்ளவளை இழுத்துவரப் பணித்தபோது.....
வீசுகரந்தனைத் துணித்த பரமனாரே.....

ஏ. ஏந்தலே எழில்வேலன் தோன்றுமுன்னே
எம்பெருமான் கங்காளன் மகனாய் வந்தாய்
பூந்தளிர்கள் குழாயரையூரில் வந்து
புகமுடனே வீற்றிருக்குந் தேவே உள்மேல்
பாந்தமுடன் பாவியற்றிப் பாடுகின்றேன்
பவவினைகள் தனையகலச் செய்யுமையா
சாந்தனையும் உமைமறவாதெமது உள்ளம்.....
சார்ந்தாரை ஊருறையும் பரமனாரே.....

ஐ. ஜயப்பனாராக வழிவங்கொண்ட
ஜயாவுன் பொற்பதத்தை நாடிவந்தோம்
பையரவும் பூண்டவனின் மகனே உந்தன்
பாதமே எமக்கென்றுந் துணையதாகும்
தையலராம் பூரணா புட்கலாவை
தன் கரிமேலேற்றியே நாதாநீரும்
உய்யவே எமைக்காத்து உதவவாரும்.....
உயராரை ஊருறையும் பரமனாரே.....

- ஓ. ஒப்பற்ற உன்கோலில் தன்னைநாடி
 ஒருதிருடன் உபதியுள் நுழைந்தபோது
 அப்படியே அவன் தன்னை மறுதியாக்கி
 அவ்வல்லின் முடிவுவரை அதனுள் வைத்து
 தப்பிதங்கள் செய்தவனை மறுநாட்காலை
 தான் பூசைசெய்யவந்த மறையோன் காண
 செப்பமுடன் எழுந்தோட வைத்தவன் தன.....
 செருக்கிணையே அடக்கி வைத்த பரமனாரே.....
- ஓ. ஒதரிய உன்புகழைப் பாடும் போது
 ஓசையது தேனாகப் பாடுதையா
 ஆதரித்து உமைப்பாடு முடியார் தம்மின்
 அல்லலை நீர் அகற்றிடவே வாருமையா
 வேதனைகள் எம்மினத்தில் மிக்கதையா
 வேதத்தின் நாயகனே பரியிலேறி
 பூதலத்தில் நலம்வாழுக் காருமையா.....
 புகழ்வீசும் ஆரைநகர்ப் பரமனாரே.....
- ஓள. ஓளவினிய ஆல் நீழலன்றுமர்ந்து
 அழகான ஆலயத்துள் அமர்ந்திட்டாலும்
 செவ்வையாய் அருள்தந்து நலமேவாழ
 சேர்ந்தென்றும் அருள்புரியுந் தேவதேவா
 கெளவிநிற்கும் துன்பமதை யகலச் செய்வாய்
 கருவண்ண மாவீன்ற பரனே நீரும்
 இவ்விடத்திற்கெழுந்தோடி வாருமையா.....
 எழிலாரை ஊருறையும் பரமனாரே.....
- ... அக்கென்ற விழிநுதலோன் அரனார்தாமும்
 அன்றந்த மோகிளியாள் தன்னைச்சேர
 மிக்கதொரு ஜயப்பனாராய்த் தோன்றி
 மேன்மையுறு சபரிமலை உறைந்து மீண்டு
 எக்கணமுமெங்களினம் காக்கவென்று
 எழுந்தருளி ஆரைநகரமர்ந்த நாதா
 தக்கவரே எமைக்காக்க வாருமையா.....
 தந்பரனே பரமநயினாரே தேவா.....

4. ஆரையூர் ஸ்ரீகந்தசுவாமி மேல்பாடப் பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

- அ. அரக்க மன்னன் குருபத்மன் அட்டகாசம்
அமர்களும் பொறுக்கவொண்ணா தோடிச்சென்று
பரமசிவன் பாதமதில் வீழ்ந்து நொந்து
பார்வதியின் நாயகரை அபயம் கேட்க
உரமிகுந்த நெற்றிக்கண் தன்னினின்று
உயர்வான் அறுபொறிகள் பிறந்து சென்று
சரவணத்தில் தான்வீழ்ந்தபோது பால.....
சரவணனாய் அவதரித்த ஆரையூரா.....
- ஆ. ஆறுசிறு அழகுநிறை குழவியாகி
அருளாளிக்கக் கமலமதிற் தவழ்ந்து நிற்கப்
பேறுபெற்றோ மென்றங்கு ஓடிச்சென்று
பெற்றெடுத் தாய்மைபோலன்பு பூண்டு
நாறுமாலை மார்பினிலே நலமாய்ச் சூட்டி
நல்லதிருப்பாலுாட்டி உமைவளர்த்த
கருணை கொண்ட கார்த்திகை பெண்கள்பேரில்.....
கார்த்திகேயனாய் வந்த ஆரையூரா.....
- இ. இச்சனமே சரவணத்திற் கோடிவந்து
இளங்குமர் விளையாடுமேழுகு கண்டு
மெச்சிமனந்தான் மகிழ்ந்து உமையாள்தானும்
மேன்மையுறு கனிவாயாற் குழந்தையெல்லாம்
உச்சியது தான்மோந்து உவகை கொண்டு
உயர்வான தளிர்க் கரத்தாலனைத்தபோது
ஆச்சரிய மிகுந்த திருக்கோலத்தோடே.....
ஆறுமுகனாய் வந்த ஆரையூரா.....
- ஈ. சசனுமை பாலகனே உன்பிறப்பை
இமையவர்களாறிந்துமே மனம்பூரித்து
பாசமுடனவ்விடத்திற் கோடிவந்து
பாதமதில் வீழ்ந்தன்பாய்ப்பணிந்து நிற்க
நேசமுடன் வடிவேலான்றுளிக்கவுன்னி
நேரிழமூயாள் உமைதானும் மனதுகொண்டு
வாசமிகு கரத்தினில் வேலஸித்ததாலே.....
வடிவேலனாய் வந்த ஆரையூரா.....

2. உமையம்மை தானளித்த வேலையன்று
உயர்வான திருக்கரத்திலேந்தி நிற்க
எமையெல்லா மவுணரிடமிருந்து காக்கும்
இனையற்ற தெய்வமென அமரருன்னி
அமைதியற்ற சாகரம் போலாற்பித்து
அழகா உன் பாதமதைப் பணிந்துநின்றார்
இமைவெட்டாது மதுமுகம் பார்த்து நிற்கும்.....
இளைஞரிடர் களைந்திடுவாய் ஆரையூரா.....
3. ஊனறுத்து வேள்வியினில் வீசியீசன்
உள்ளமதைக் கொள்ளளகொண்ட குரபத்மன்
ஆனபல வரங்களையும் பெற்றதாலே
ஆணவழுங் கொண்டுமே அமரர் தம்மை
மானபங்கம் செய்துமே அடக்கியாள
மனதுநொந்து உம்பர்களுமழுது வேண்ட
வானகத்துப்பிறைபோலு மீஸனாரின்.....
வண்ணநுதல் நின்றுதித்த ஆரையூரா.....
4. எட்டாத வெள்ளாம் போலமரர் சேனை
ஏந்தலே உமைச் சேனாபதியாய்க் கொண்டு மட்டந்த மகிழ்வுடனே சென்றபோது
மாமலையாய் எதிர்நின்ற குரன் தன்னை
வெட்டியே பிளந்தெறிய வேலைவீசி
வேகமுடன் படியினிலே வீழவைத்த
கட்டமகா உமதுமுகங் காணவந்தோம்.....
கருணைமழை பொழிந்திடுவாயாரையூரா.....
5. ஏந்தலாம் குரபத்மன் மாயையெல்லாம்
எழில்மிகுந்த ஒளிவேலா வருகச்செய்து
கூந்தமுடன் திருச்செந்தூர்க் களத்திலன்று
சமர் செய்து பகைகுறைத்து நின்றபோது
மாந்தளிர்குழ் குதமதாயங்கு நின்ற
மாபெரிய பலம்பெற்ற குரன்தன்னைச்
செந்தழலைப் பொழிவேலாற் கூறுசெய்து.....
சேவல், மயிலாக்கி வைத்த ஆரையூரா.....

ஐ. ஜயனின் நெற்றிக்கண் நின்றுதித்து
 ஜங்கரங்கு இளையோனாய் அவதரித்து
 மெய்யுடனே ஆறுமுக ரூபந்துவன்
 மேதினியிலமழகனாய் வந்த வேலா
 தையல் குறவள்ளியினை மணப்பதற்குத்
 தண்ணேன்றிப்பண்டா லேஞ்சுகொண்டாய்
 துய்யவனே உடைஞாக்கி யேங்குமெங்கள்....
 துயர்களைந்து அருளாதருவாயாரையூரா.....

ஓ. ஒப்பற்ற பிரணவத்தின் பொருளையன்று
 ஒதுதற்கு வகையின்றிப் பிரமன் நிற்க
 எப்படிப் பிறப்பதனைச் செய்வாயென்று
 எழிற்கரத்தால் முடிமீதிற் நானுங் குட்டி
 கைப்பிடியாய்ப் பிடித்திமுத்துப் பிரம்மதேவன்
 கடுஞ்செருக்கு அழிவதற்குச் சிறையிலிட்டு
 அப்பாவின் சொற்கேட்டு நான்முகன்தன.....
 அருஞ்சிறையை மீட்டுவைத்த ஆரையூரா.....

ஓ. ஒங்காரப் பொருளினையே உருவாய்கொண்ட
 ஒப்பற்ற கரிமுகற்கு இளையோனும் நீ
 சங்கரனார் நெற்றிக்கண் நின்றுதித்து
 சரவணத்தி லோருருவாயுதித்தவன் நீ
 மாங்கனிக்காயுலகமதை வலமாய் வந்து
 மனது நொந்து பழனிமலையுறைந்தவன் நீ
 மங்களமாய் மக்களென்றும் வாழ்வதற்கு.....
 மலர்க்கரத்தா லருளளிக்கு மாரையூரா.....

ஓள. ஓளவைக்கு அருநாவற் கனியளித்து
 அன்புடனே பசியாற்றி வைத்தவன் நீ
 வெவ்வேறாய்ச் சூருநூடல் தனைக் களைந்து
 வெற்றிக் கொடி யூரதியாகவே கொண்டவன் நீ
 கொவ்வையிளாங் கனிவாயாள் வள்ளிக்காகக்
 கொடுவேங்கை மரமாக நின்றவன்நீ
 செவ்வையாய்ப் போற்றுகின்ற மாந்தர் தம்மைச.....
 சிறப்புடனே வாழவைக்கு மாரையூரா.....

∴ அக்கென்ற எழுத்துப்போல் சிவனார் தம்மின்
அழகான நெற்றிக்கண் தானே கான்ற
உக்கிரமாம் பொறியாறும் சரவணத்தில்
உறைந்திடவே ஒருருவாயமெந்தவன் நீ
செக்கிளிம் பிறையணிந்தோன் தேவி உந்தன்
செங்கரத்தில் சக்திவேலளித்த போது
அக்கணமே படைநடத்தித் தாரகன் தன்....
ஆணவத்தை அடக்கிவைத்த ஆரையூரா.....

5. ஆஸ்தி ஆதிவைரவர்மேல் பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

அ. அருளாளிக்க ஆரைநகர் தமையே நோக்கி
அமர்ந்தென்றாங் கருணைபுரி அமராபோற்றி
பெரும்பாக்யம் செய்வாயென் நெல்லோ நாங்கள்
பெருமையுடன் கைகுவித்துப் போற்றுகின்றோம்
தருணமதில் ஞுமலிதனிலேறி வந்து
தயவு வைத்து எங்கள் துயர் தீருமையா
திருவளரும் ஆஸ்தியில் வாழுந்தெய்வ.....
திகளொளியே ஆதிவைரவரே போற்றி.....

ஆ. ஆரை நகர்த் தெற்கினிலே உந்தன்கோல
அழகினை நாம்காண்பதற்கு ஓடிவந்தோம்
ஹரையெல்லாம் பிடித்திட்ட அவலந் தன்னை
உரைத்திடவே உமதில்லம் நாடி வந்தோம்
பாரையா பாவையாரின் கண்ணீர் தன்னைப்
படர்ச்சடைமேல் நிலவுபுனை தேவ தேவா
காரையா ஆஸ்தியில் வாழு மெங்கள்.....
கடவுளே ஆதிவைரவரே போற்றி.....

இ. இணையற்ற மடைபாக்கு பழங்கள் வைத்து
இறையவனே உமைத்தொழுது பாடனோர்க்குத்
துணை செய்ய வென்றிங்கு நடிவந்து
தூயவரின் துயர்துடைக்க வாரையூரில்
பண்ணகுழுந்த ஆஸ்தமர நிழலிலன்பாய்
பாங்குடனே குடிகொள்ள்ட பரனேந்ரூம்
அணைகடந்த வெள்ளமாயருளைத் தாரும.....
ஆஸ்தியில் வாழாதி தேவ தேவா.....

- ஈ. ஈசனே சுடலைதனில் கபாலமேந்தி
 ஈஸ்பரியாம் காளியடன் நடனங் சூய்நூய்
 பாசமுடன் சுகூகாட்டின் பொழிவா அன்றிப்
 பந்தமுடன் மேனியெங்கும் பூசிக்கொண்டபாய்
 நாசமுறக் குலங்களுள்ளோ பக்ஞமூழிந்து
 நாதியற்று உலகெங்கு மலைகின்றார்கள்
 பேசரிய ஆலடியில் வந்தமாந்த.....
 பெருமைபெறு ஆதிவைரவரே போற்றி.....
- உ. உலகினிலே உயர்மலையிலுறைந்திட்டாலும்
 உந்ற மக்கள் தம்மைத்தான் காக்கவெண்ணி
 அலகு குலாயுதமுங் கபால வோடும்
 அத்தனே உன்கரத்தி லேந்திவந்து
 நிலவுலகில் மாந்தருறும் துயரைப்போக்க
 நித்தில மாமாரையூரமாந்த தேவா
 நலம்வாழ நற்கருணை தாருமையா.....
 நம்பனே ஆலடியில் வாழுந்தேவா.....
- ஊ. ஊரதனை வாட்டுகின்ற இன்னைத்தம்மை
 உந்ற திருக்கண்ணாலே பார்த்திருந்தும்
 காரென்று எம்மக்கள் கதறுஞ்சத்தம்
 காதினிலே கேட்கலையோ செவிடுதானோ?
 ஆரெம்மை உமையன்றி நலமே காக்க
 ஆரைநகர் தனிலுண்டு கூறுமையா?
 தீரெமது கொடுந்துயரைத் தேடிவந்தே.....
 திகளால யடியறையுந் தேவதேவா.....
- எ. எயிர வனப்பசாசு பூதந் தன்னையேதான்
 எறிகுலம் வேலதனால் எறிந்துமித்து
 பைரவியைப் பாகமதாய்க் கொண்டு என்றும்
 பலவேடமெடுத்தெழும்மைக் காக்குந்தேவா
 உயிரதிக மெம்மினத்திலழியுதையா
 உந்றதெய்வமுமையல்லால் காப்பாரில்லை
 கயிலாயம் விட்டுவந்து இங்கமராந்த.....
 கடவுளே எம்க்கபயம் தாராய் தேவா....

- ஏ. ஏற்று நீர் பலவேடந் தாங்கியேதான்
எமைக்காக்க நூற்றெட்டு ரூபங்கொண்டு
மாற்றுருவில் வரும் பூதப் பசாகதம்மை
மகிழ்வாக வதைபுரியும் மன்றுளாடி
அற்றோண்ணாத் துயர் கொண்டு வடகிழக்கில்
அழியுதையா எம்மினமுமத்தா நீரும்
பற்றுடனே வந்தெம்மைக் காருமையா.....
படராற்கீழ் குடிகொண்ட தேவதேவா.....
- ஐ. ஜயிரண்டு திங்களாய் அகமும் நொந்து
அன்னையர்கள் பெற்றெடுத்த குழந்தையெல்லாம்
மெய்யாக உயிரவிட்டும் ஊரைவிட்டும்
மேலுலகும், இவ்வுலகும் மறைந்து போனார்
உய்யவே வழியின்றி உருகுகின்றோம்
உற்றதுணையாக வந்து எம்மைக் காரும்
தெய்தெய்யென்றே சுடலையாடு மெங்கள்.....
தெய்வமே ஆலடியில் வாழுந்தேவா.....
- ஒ. ஒப்பற்ற உயர்மலையி லுறைந்திட்டாலும்
ஒருநூற்றியெட்டாக ரூபங் கொண்டு
இப்புவியை என்னாஞாங் காவல்செய்ய
எடுத்திட்ட வடிவமதில் நீடுமொன்றாய்
செப்பமாய் ஆரையூர் மக்களென்றும்
செகமதிலே மோலோங்கி வாழுச்செய்ய
துப்பாமலாலடியில் அமர்ந்த தேவா.....
தயவுவைத்துப் பாலருக்கு அருஞுவாயே.....
- ஓ. ஒங்கார முக்கோண சுற்கோணத்துள்
ஒளியாகி வெளியாகி உருவுமாகி
ஆங்கார காளியிடன் நடனஞ்செய்யும்
அத்தனே உன்பதத்தை நாடுவந்தோம்
ஏங்குகிறோம் பல்லாண்டாய்த் துயரமுற்று
எப்பொழுதும் எமைக்காக்குந் தெய்வம்நீரே
பாங்குடனே வாழ்வதற்கு வரங்கள் தாரும.....
படராற்கீழ் குடிகொண்ட தேவதேவா....

ஓள ஓளவினிய அக்கால வாழ்வும் மாறி
 அளவின்றிப் பெருகுதையா துன்பந்தொல்லை
 செவ்வையாய் வாழ்ந்திடவே வழியில்லாமல்
 செகமெல்லாம் மனிததீணம் அழியுதையா
 எவ்விடமுமெக்கணமும் துயரவோலம்
 எங்களது செவிதனையே வாட்டுதையா
 கெளவிடும் வெவ்வினையை அழியச் செய்வாய்.....
 கடவுளே ஆலடியில் வாழுந்தேவா.....

... அக்கென்ற எழுத்துப்போல் ஈற்றதாக
 அழரையுர் எல்லையிலே அமர்ந்த தேவா
 எக்கணமுது திருத்தாளே எங்கள்
 எல்லோரின் புந்தியிலும் நிறைவாயுண்டு
 மக்களுயிர் பறிக்கவரும் மறலியும்மை
 மதிக்காமலணை கடந்துவந்து என்றும்
 பக்கமதில் பாசமது வீசாக்காரும்.....
 படராற்கீழ் குடிகொண்ட தேவதேவா.....

ஈழுத்துத் திருச்செந்தூர் முருகன் மேஸ்பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

அ. அலைகடலின் ஓரமதிலமர்ந்திருந்து
 அன்பர்களுக்கருள் புரியும் அரனார்மைந்தா
 கலைமலிந்த கல்லடி ஊர்உறைந்து என்றும்
 கார்த்துமே கருணைப்பி கடம்பாஉன்மேல்
 நிலையில்லா வாழ்வைவிட்டு நீங்குமுன்னே
 நினைக்கின்றேன் நின்புகழைத் தானேபாட
 மலைமேலு முறையிச்சு மகனேந்ரும்.....
 மயிலேறி வந்தருள்தா திருச்செந்தூரா.....

அ. அருணனவன் ஒளிபாய்ந்த அண்டம்போலே
 அழகனே கைவேலை ஏந்தி அன்று
 கருணை மழைதான் பொழிந்து அமர்தம்மின்
 கவலைதனைக் களைந்தெறிந்த தெய்வம்நீயே
 பெருமையுடன் வாழ்ந்திட்ட எங்கள் நாட்டில்
 பேதகங்கள் எவ்விடமும் பெருகுதையா
 உருக்கமுடன் நீலமயில் ஏறிவந்து.....
 உற்றதுயர் தனைத்தீரும் திருச்செந்தூரா....

- ஆ. ஆங்காரங் கொண்டிட்ட சூரபத்மன்
 ஆணவத்தால் அமர்களை அடக்கியான
 தாங்கொண்ணாத் துயர்கொண்டு அமர்தாழும்
 தரணியுயர் கயிலைமலை தனக்கேசென்று
 ஏங்கியே வாடுகிறோம் எங்கள் தேவா
 எமது துன்பம் தீர்த்திடுவாய் என்றேயோத
 பாங்கான திருநெற்றிக் கண்ணினின்று.....
 பறந்தாறு பொறியதித்த திருச்செந்தூரா.....
- இ. இணையில்லாச் சரவணத்தில் பொறிகள் வீழ்ந்து
 இணைந்தாறு குழவிகளாய்த் தவழ்ந்தபோது
 துணையாகிக் கார்த்திகைப் பெண்ணாறுபேரும்
 தூக்கியே உமையெடுத்துத் துதிகள்பாட
 அணைகடந்த வெள்ளம்போலமரர் சேர்ந்து
 அன்னை சிவகாமியுடனங்கே நன்றி
 அணைத்துமே உமையவஞும் உச்சிமோர....
 ஆறுமுகங் கொண்டவரே திருச்செந்தூரா....
- ஈ. சசனுமைபாலகனே உமையாளன்று
 இணையில்லா வடிவேலை ஈந்தபோது
 பேசரிய பெலம் பெற்ற சூரன் தன்னை
 பெருமையுடன் படுகளத்திற் கூறுசெய்ய
 நேசமுடன் வீரவாகென்னுந் தேவன்
 நெடியபெல பூதகணப்படையைக் கூட்ட
 கேசரிபோல் வேல்தொடுத்துத் தாரகன்தன.....
 கெர்வமதால் உயிர் தொலைத்த திருச்செந்தூரா....
- உ. உலகளாந்தோன் மருகனே அன்றுமேதான்
 உம்பர்முனி கொடுத்திட்ட பழுத்திற்காக
 நிலவுலகம் தனைச்சுற்றி வந்தபோதும்
 நிகரில்லாக் கனிதன்னைப் பெறவொண்ணாது
 நலஞ்செய்தீர் நான்வாரே னென்றுகூறி
 நம்பர், உமை, கணபதியைப் பிரிந்து நீரும்
 கலகமொன்றைத் தான்புரிந்து பழனிசேர்ந்து.....
 கருணைபுரிந் தருள்சொரியுந் திருச்செந்தூரா.....

ஊ. ஊனறுத்துச் சூரனவன் சௌப்தவேள்வி
 உமைபங்கதுள்ளமதை உருக்கிவாட்ட
 ஆனபல வரங்களையு மனிதத்தோடு
 அருளிந்திர ஞாலமென்று நேருமீய
 தேங்கராம் தேவூஸ்கு ஸ்வாமிநூரன்
 தேவர்களைப் பிடித்துமே யடக்கியாள
 வானவரைக் காந்திடவே சிவனார்தம்மின்.....
 வண்ணநுதல் தலிலுதித்த திருச்செந்தூரா....

ஏ. எட்டாத தூரமெலாம் சென்றாகுரன்
 எடுத்தபெரும் வடிவமெலாமாகச் செய்து
 மட்டில்லா அகர்ரபல சேனைப்பல்லாம்
 மாய்த்துமே நணகளத்தில் வீழசெய்து
 பட்டமரம்போற் சூரன் படுகளத்தில்
 பைந்தமிழின் நாயகனே பணிந்துபோற்ற
 திட்டமுடன் ஞானத்துள் மூழ்கவைத்து.....
 திருச்செந்தூரப் பதியாள்ந்த நேவதோவா.....

ஏ. ஏற்றவள்தான் வள்ளியென்று பேண்மானென்று
 எடுத்தியம்ப நாரதனும் இனசூதுகேட்டு
 வேற்படையை நீக்கியே விலஸம்போடு
 வேடுவனாய் உருக்கொண்டு கானிற்சென்றாய்
 போற்றோன்னா அறகுடனே வள்ளிமாது
 பூரிப்பாய்க் கவணைறியு மழுகுகண்டு
 ஆற்றோன்னாக் காதலவளமேலே கொண்டு.....
 அரும்பாடுபட்டவனே திருச்செந்தூரா....

ஐ. ஐயாநீ திருச்செந்தூரக் களத்திலன்று
 அகரனவன் செருக்கழித்து நின்றபோது
 பையவரம் தரித்தவனின் மகனே உம்மைப்
 பணிந்துமே அமரரெல்லாம் வணங்கிப்போற்றி
 மைவிழியாள் தெய்வானை அம்மைதன்னை
 மகிழ்ந்து திருப்பரங்குன்றில் மணமேசெய்து
 கைகுவித்துக் காதலுடன் வணங்கிப்போற்ற.....
 கருணைமழு பொழிந்தவரே திருச்செந்தூரா....

- ஒ. ஒப்பற்ற அழகனேவள்ளி மாதை
 ஒதரிய தினைப்புனத்தில் கண்டுமேதான்
 செப்பவொண்ணா மையலவள் மேலேகொண்டு
 சேர்ந்துபல மோடிசெய்தும் வெற்றிகாணா
 தொப்பை வயிற்றைங்கரனார் அண்ணாதன்னை
 தோத்தரித்து மதகரியாய் வரவேசெய்து
 தப்பிதமாய் வெருட்டிமணம் புரிந்துகொண்ட.....
 தணிகை மலையழகனே திருச்செந்தூரா.....
- ஓ. ஒய்ந்தொழிந்த சூரனவன் தன்னைத்தேடி
 ஒங்குசடையோன் மகனே நீரூம்செல்ல
 பாய்ந்தெழும்பு ஏழ்கடலின் அந்தந்தன்னில்
 படர்ந்தோங்கு சூதமதாயாகி நிற்க
 சாய்ந்திடவே இருக்கறாய் வேலைவீசி
 சண்ந்தனிலே களாந்தன்னில் வீழவைத்து
 மாய்ந்திடாதவனுள்ள மலங்கள் நீக்கி.....
 மயில்சேவலாய்க் கொண்ட திருச்செந்தூரா.....
- ஓள. ஓளவையின் தமிழினையே அள்ளிஉண்டாய்
 அருநாவற் கனியினித்தும் பசியைத் தீத்தாய்
 கொவ்வையினங் கனிவாயாள் வள்ளிக்காகக்
 கொடுவேங்கை மரமாக அவதரித்தாய்
 செவ்வையாய்ப் பாடுகின்ற மாந்தர்நாவில்
 சேர்ந்துமே நீ நின்று அருஞும் செய்தாய்
 செளபாக்யம் பெற்றுமே தமிழும்வாழு.....
 சார்ந்துனது கருணைபுரி திருச்செந்தூரா.....
- ஓ.. அக்கென்ற அரன்விழியிலன்று நீரூம்
 ஆறுசிறு அக்கிலியின் பொறியாய்த் தோன்றி
 மிக்கழு ஆறுமுக வடிவாய்வந்து
 மேலான சரவணத்தின் கரையில் நின்றாய்
 பக்கமெல்லாம் நின்றுமே அமர்தாழும்
 பழந்தமிழின் நாயகனே பணிந்துபோற்ற
 எக்கணமுமெமைக் காக்கவென்று மேதான....
 எழுந்தீதீழுக் கல்லடியூர் அமர்ந்ததேவா.....

மண்முனைப் பிள்ளையார் மீது பாடப்பட்ட காவடிப்பாடல்கள்

- அ. அலைபுரங்கும் மண்முனையின் ஆற்றினோரம்
அமர்ந்தென்றும் அருள்புரியும் அரனார்மைந்தா
தலைநிமிர்ந்து தாழைநகர் தன்னைப்பார்த்து
தயவுடனே தானருளைப் புரியுமீசா
தொலைதூரக் கயிலாயம் தன்னைநீங்கி
தொன்மையூறு சரித்திரஞ் சொல்பதியில்தானே
நிலையாக அமர்ந்தருளைப் புரியுமெங்கள்.....
நிகரில்லா மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.....
- ஆ. ஆற்றோண்ணாத் துயரமது கொண்டுமேதான்
ஜங்கரனே உமைநோக்கி அழுவோர்தாமும்
ஊற்றாக வடிக்கின்ற கண்ணீரகண்டு
உமைமகனே உமது அருள்தானே ஸந்து
ஏற்றுமே எங்கள் துயர் தன்னைப்போக்கும்
ஏகம்பா உமைத் தொழுது போற்றுகின்றோம்
ஆற்றோரம் அமர்ந்தருளைப் பொழியுமெங்கள்....
அப்பனே மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.....
- இ. இணையற்ற மட்டுநகர்ச் சரித்திரஞ்சொல்
இடந்தன்னில் அமர்ந்தருளங்கு ஞானதேவா
துணையில்லை என்றுமே அழுதுநொந்து
துயர்துடைத்து அருள்புரிவாயென்றோரக் கெல்லாம்
பிணையாகித் துயர்வாரி தனையேதான்ட
பெருமையூறு பிரணவத்தின் பொருளாய்வுந்து
அணையாத அருள்மழையைப் பொழியுமெங்கள்....
ஜங்கரனே மண்முனையூர்ப்பிள்ளையாரே.....
- ஈ. சசனுமை பாலகணாய்த் தானே தோன்றி
இணையில்லாக் கயிலாயம் தனையே நீங்கி
பாசமுடன் மட்டுநகர்க் கணித்தாயுள்ள
பழும்பதியாம் மண்முனையூர்க்கோவில் தன்னில்
ஆசையுடன் அமர்ந்தென்றும் அருள்பாலிக்கும்
ஜங்கரனே உமைத்தொழுது போற்றும்மாந்தர்
பேசரிய புகழுடனே வாழச்செய்வாய்.....
பெருமை பெறுமண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே....

- உ. உயர்வுபெறு ஓமென்னும் பிரணவத்தின்
உட்பொருளாயுயர்ந்தருனு ஞானதேவா
கஜமுகனைச் செருகளத்தில் தானேவென்று
கருணை பொழிந்தவன் செருக்கைமாய்த்ததேவா
மயக்கமுற்று மனிதமனந் தானேகெட்டு
மண்ணுலகில் மாந்தரினம் மாந்தையா
துயரகன்று மனிதரின நேயங்காண.....
துணைதாரும் மஹாமஹனயூர்ப் பிள்ளையாரே.....
- ஊ. ஊர்கள்பல கிழக்கின் லோ இருந்திட்டாலும்
உற்றவரே நீரம்ந்த பதியைத் தானே
சீபெற்ற பகுதிகளின் முன்னேவைத்துச்
சிறப்புறவே எல்லையதாய்க் கூறுக்கண்டோம்
பார்போற்றுமப் பதியிலமர்ந்து என்றும்
பவலினைகள் தானழிக்கும் ஞானதேவா
நேரவந்து எமது துண்பம் தீருமையா.....
நிகிலில்லா மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.
- எ. எட்டாத நாடெல்லாம் மிருந்துவந்தே
எம்யின்ததை அடக்கியே ஆண்டோரெல்லாம்
மட்டுநகர் மான்மியம் சொல்லவராறிந்த
மகிமைபெறு முன்பதியை நாடிவந்தே
அட்டதிக் கெங்கனுமே சென்றதாக
அறிகின்றோம் சரித்திருஞ் சொல்வாயிலாக
திட்டமுடனுன் பாதந்துதித்தோமையா.....
திருவேயெய் மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே....
- ஏ. ஏகாந்தமானதொரு குழல் தன்னில்
ஏகம்பா நீரமர்ந்து அருளஞ்செய்ய
பாகாக மனதுருகிப் பாடுகின்றோம்
பட்சம் வைத்தெங்களையே காருமையா
வாகாக வாழ்ந்திட்ட வாழ்வும்மாறி
வல்வினையால் வருந்துகிறோம் தேவதேவா
ஆகாஉன் பொற்பதமே துணையாய் கொண்டோம்.....
ஐங்கரனே மண்முனையூர் அமர்ந்தருதாக.....

ஐ. ஜியாவுன் அருளதனால் எழுந்துநின்ற
அழகான ஒளியதனைத் தானேகண்டு
உய்யவே வந்திட்ட கடறேயென்று
உடன்படுவான் கரைப்பூரார் சேர்ந்தேவந்து
பையரவந்தரித்தவளின் மகனே உந்தன்
பாதமதே துணையென்று பணிந்தேநின்றார்
தெய்,தெய்ய என விகடநடனமாடும்.....
தேவனே மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.....

ஓ. ஓப்பற்ற உன்பதியில் தானமாந்து
ஒதரிய கலிங்கமன்னன் ஆண்டபோது
செப்பரிய ஏழ்குடியைத் தானமைத்து
சேர்த்தே வைத்தக் குடியைத்தானே ஆள
முப்புரத்தை எரித்தவளின் மகனேநீரும்
முழுமதலாயங்கமாந்து அருளுஞ்செய்தாய்
எப்பொழுதும் எங்களையே காருந்தேவா.....
ஏகம்பா மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.....

ஒ. ஓமென்னும் நிருவெழுத்தின் அம்சமாகி
ஒங்குசடையோன் மகனாய் உதிந்ததேவா
தாம்பாடி முடித்ததொரு பாரதத்தைத்
தரணிபுகழ் வியாசனவன் சொன்னபோது
நாமெழுதித் தருவோமென்றவனுக் கோதி
நல்லதிருக் கோடொடித்து எழுதிஸந்த
பாம்பினையே அணிகண்டன் மகனேஉந்தன்.....
பதம்பிடித்தோம் மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.....

ஒள. ஒளவழகு குழில்லந் தனிலமாந்து
ஜங்கரனே நீருளைத்தானே செய்ய
கெளவியே எமைவருத்துந் துயரந்தன்னைக்
களைந்திடுவா யென்றுனையே நாடிவந்தோம்
செவ்வையாய் எங்கள் மனக்குறையைய்ப் போக்கிச்
சேர்த்தே வைத்தருள்புரிய வாருந்தேவா
இவ்விடத்தை விட்டகலமாட்டோ மெங்கள்.....
எழிலுறையும் மண்முனையூர்ப் பிள்ளையாரே.....

சரீரம் நிசப்தபதி மகாவிஷ்ணு மீது காவடிப்பாடல்கள்

- அ. அரவமதில் ஆழ்திருப்பாற் கடலிலென்றும்
அன்புருவாய் அமர்ந்தருளும் தேவதேவா
கரம்குவித்து எந்நாளும் போற்றுகின்றோம்
காத்துனது கருணைதனைத் தாருமையா
பரம்பொருளாய் வந்துமே பாரதத்தின்
பகைக்களைந்து பாண்டவரைக் காத்தநாதா
புரமெரித்தோன் மைத்துனனே வந்து எங்கள்.....
புகழ்சரீரம் தன்னிலுறை தேவதேவா.....
- ஆ. ஆவதனை மேய்ப்போரின் குலத்தில்வந்து
அள்ளியே பால்தயிரை உண்டாயன்று
கோவர்த்தனம் குன்றைக் குடையாய்க் கொண்டு
கோகுலத்தின் துயர்தன்னைத் தீர்த்தாயன்று
நாவதனால் செப்பவொண்ணாக் கொடியோனான
நாகமதாங் காளிங்கன் தனையேகொன்று
சேவகம் செய்சரீரமதை நாடிவந்து.....
சிறப்புடனே நிசப்தமுறை தேவதேவா.....
- இ. இத்தரையில் கொடியோனாம் கம்சன்தன்னை
ஸன்றவளின் அண்ணனென்றும் கருதாவன்னைம்
செத்தழிந்து மண்மீது வீழ்ச்செய்த
செகமளாந்த மாயவனே போற்றுகின்றோம்
கத்து திருப்பாற்கடலில் சயனஞ்செய்யும்
கார்வண்ணா எங்களையே நாடிவந்து
எத்தினமுமருள் புரிய கெருடனேறி.....
எங்களையே காத்தருளும் கமலக்கண்ணா.....
- ஈ. சசனவர் தன்னுடனே இணையவந்து
இணையில்லா மோகினியாய் வடிவத்கொண்டு
பாசமுடன் அமிர்தமதைப் பகிர்ந்து நின்ற
பச்சைமாலுந்தனையே போற்றுகின்றேன்
பேசரிய பலம்பெற்ற இரணியன்தன்
பேருயிரைப் போக்க நரசிங்கமாகி
ஞேசமுடனுமைப் பணிந்த பிரகலாதன்.....
நிகிரில்லாத் துயர் களைந்த நிசப்தநாதா.....

- உ. உயர்வரங்கள் பெற்றுகின்ற நரகாகுரன்
உம்பர்களை அடக்கியே ஆண்டபோது
அயர்ச்சியினால் அவர்களுளும் நொந்துவாட
அன்புருவாய் வானவரைக் காக்கவெண்ணி
துயரகந்தித் தேவர்களின் நூன்பம்போக்க
துரிதமுடன் தேரேறி அமரேசெய்து
புயந்தாற்றில் வீழ்மரம் போல் மாளச்செய்த.....
புகழ்பெருகு நிச்பதமுறை தேவதேவா.....
- ஊ. ஊதுகின்ற வேய்குழலின் ஓசைதன்னால்
உயர்குலமாம் கோகுலத்தை மகிழ்ச் செய்தாய்
பாதுகாத்தைவர்களைக் காக்க வெண்ணிப்
படுகளத்தில் பஞ்சவரைக் காத்துகின்றாய்
வாதுசெய்தே யாகமதில் கலகம் செய்த
வஞ்சகணாம் சிகுபாலன் தனையே கொன்றாய்
காது கொடுத்தெங்கள் மனக்குறையைப்போக்க
கருடனவன் மேலூர்ந்து வருவாய் கண்ணா.....
- எ. எத்திசையும் புகழ்செறிந்த மகதநாட்டை
எதிர்த்தவரை வதைத்த சராசந்தராசன்
வித்தையினில் வல்லவனாம் வீமன்கையால்
வீழ்ந்திடுவானென்றுமே மனதிலுண்ணி
நந்தியே அவன் மகதநாட்டை நண்ணி
நாலிரண்டு நாட்களதாய் அமரேசெய்து
புத்தியினால் வீமனவன் கையினாலே.....
புவியினிலே வீழவத்த முகுந்தாபோற்றி.....
- ஏ. ஏந்தலாய் எவ்வுலகும் அடக்கியாண்ட
எல்லையில்லாப் பலம்படைத்த வாணன்தானும்
பாந்தமது தன்மகள்மேல் வைத்தேநின்ற
பரந்தாமனுன்மகனைச் சிறையேசெய்ய
சாந்தமிலா மாகடல்போல் சேனைகூட்டி
சாந்து பலராமனுடன் சேர்ந்தே சென்று
ஏந்தியே நேயமிதால் கரங்கள் தீய்த்த.....
எழில்பெருகு நிச்பதமுறை தேவதேவா.....

- ஐ. ஜவர்களைச் சூதாடிக் கானிறபோக்கி
 அடாதுசெய்து கெடுத்தவனாம் துரியபூவன்
 பொய்யாகத் தூதுவரப் புகன்றபோது
 புனித மெய்ஞானத்தாலெல்லாம் நோக்கி
 துய்யவராம் விதுரனவர் மனையிற் தங்கி
 தூது சென்று தூரியனவன் சபையுட் சென்று
 கைகுவித்துப் போற்றவே விசுபருபம்.....
 காட்டியே மீண்டவரே கண்ணாபோற்றி.....
- ஓ. ஒப்பில்லாப் பாரதப்போர் ஓராம்நாளில்
 ஒய்ந்துமனம் சோந்துமே விஜயன்வாட
 செப்பரிய கீதை உபதேசம் செய்து
 செய்பவன்நான் நீயல்லவென்றே கூறி
 தப்பிதங்கள் செய்துநின்ற தூரியன்சேனை
 தானழியக் காரணமாய் நின்ற தேவா
 எப்பொழுதும் உமைத்தொழுது போற்றுகின்றோம்.....
 எழில்சரீர் நிசப்தமுறை தேவதேவா.....
- ஓ. ஒத்ரிய பாரதத்தின் உள்ளேநின்று
 உற்றுதொரு ஜவர்களைக் காத்தநாதா
 பாதரியின் மலர்போலும் பாக்கள்தன்னால்
 பரந்தாமன் உன்புகழைப் பாடுகின்றேன்
 சாதலது எம்மினத்தை வருத்தாமுன்னம்
 சார்ந்தெமது துயரகற்ற வருவாயென்று
 காதலுடன் கைகுவித்துப் போற்றுகின்றோம்.....
 கருணை புரிந்தெமைக்காக்க வருவாய் கண்ணா.....
- ஒள. ஒளவினிய காளிந்தி மடுவின்நீரை
 அரிய நஞ்சாயாக்கி நின்ற அரவம்மீது
 செவ்வையாய்ச் சிரந்தனிலே நடனஞ்செய்து
 சீக்கிரமாய்க் கோருலத்தைக் காத்தநாதா
 கெளவியே முதலையின் வாய்ப்பட்டவேழும்
 கதறியே உமையழைத்த நேரந்தனில்
 அவ்விடமே வாரணத்தைக் காத்த எங்கள்.....
 அச்சுதா நிசப்தமுறை தேவ தேவா.....

∴ அக்கோயில் நிசப்தமதில் அமர்ந்து என்றும் அன்புருவாய் அருள்புரியும் நிசப்தநாதா மிக்கபுகழ் மட்டுநகர் மாவட்டத்தில் மிளிரிகின்ற மண்முனையாம் பிரதேசத்தில் தக்க தாழங்குடாவென்னும் நகரிலென்றும் தானமர்ந்து அருள்புரியும் கமலக்கண்ணா எக்காலும் உடைமறங்வாதெமது உள்ளம்..... எழில் சரீர் நிசப்தமுறை தேவதேவா.....

நாவலடி கடலாட்சியம்மன்பேரில் பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

அ. அழகு கயிலாயமதை விட்டு நீங்கி
அலைகடலின் ஓரமதிலமர் வெண்ணி
கிழக்கினிலே வங்க சாகரத்தினோரும்
கீர்த்தியிடன் வந்தமர்ந்த தாயேநீரும்
பழகுதமிழ் நாவலடி அமர்ந்ததாலே
பார்தனிலே தொழுவோர்கள் அனந்தமுந்தன
கழலினிய பொற்பாதம் தெர்முதோமம்மா.....
கமல முகவதனி கடலாட்சித்தாயே.....

ஆ. ஆதவனும் அலைவாயில் விட்டுநீங்கி
அண்டமதில் சஞ்சாரங்கு செய்யுமுன்னே
நாதமறை ஒங்காரி உன்பதுத்தை
நாளெல்லாம் ஒளிக்கரத்தால் வணங்கிச் செல்வான்
பாதகங்கள் இந்நிலத்தி லனந்தமம்மா
பட்சசடைமேல் நிலவணிந்தோன் தேவியாரே
ஆதுரிக்க எழுந்தோடி வந்துமேதான.....
அன்னை கடலாட்சியே அபயந்தாராய்.....

இ. இடையறாதுன் கோவில்நாடு வந்து
இந்நிலம் வாழ் மாந்தரெல்லாம் துயரம்கூறி
மடைபாக்கு பழங்கள்வைத்து மனதுநொந்து
மாதாலே உன்பதுத்தை வணங்கிப்போற்ற
கடைவிழியால் ஞோக்குவதும் நீதிதாணோ
கருங்குவளை விழிதிறந்து கருணைந்து
அடைந்தெழும்மை ஆட்கொண்ட துயரம்தீர.....
அன்னை கடலாட்சியே அருள்தா தாயே.....

- ஈ. சல்பரியே உமது திருப்பாதந் தன்னை
இணையில்லா அலைக்கரங்கள் வணங்கிப்போற்ற
பாசமுடன் குளிர் தென்று காற்று வந்து
பதம்பணிந்து பாருலகி லெங்குஞ்செல்ல
பேசரிய புகழென்றுந் தரவே யெண்ணிப்
பெருமையுடன் நாவலடி அமர்ந்த தாயே
மாசகற்றி மாந்தருளப் பேதம்போக்க.....
மாதாவே கடலாட்சி அருள்தா தாயே.....
- உ. உற்றவளாம் உமை வணங்கிப் போற்றிசெய்தால்
உயர்ந்துவரும் ஊறுதுண்பம் அகலுமென்று
பற்றுடனே உமதில்லம் நாடிவந்து
பார்பதியே உமதுபதம் வணங்கிப்போற்ற
பெற்றவளே மனமுருகா திருப்பதேனோ?
பெரும்பிழைகள் செய்தோமோ அறியோமம்மா
தற்காத்து எக்ககருள வென்றுமேதான்.....
தரணி புகழ் கடலாட்சித்தாயே வாராய.....
- ஊ. ஊரிலுள்ளோர் உயரானித் திங்கள்வந்தால்
உற்றவளாம் உன்கோயில் நாடிவந்து
மாரியே உளமகிழ்ந்து மடைகளிட்டு
மன்றாடித் தொழுதேற்றும் காட்சிகண்டும்
தாரிட்ட கழுத்துடனே தாயே நீரும்
தயவின்றி இருப்பதுவும் நீதிதானோ?
நேரிட்ட துன்பமெல்லாம் அகலச்செய்வாய.....
நெய்த நிலமுறையு கடலாட்சித்தாயே.....
- எ. எட்டாத தூரமெல்லாமிருந்து மக்கள்
ஸ்ரிலார்ந்த உமது திருக்கோயில்நாடி
மட்டற்ற மனச்சுமையைத் தீர்க்கவந்து
மாதாவே உமைப்பணிந்து நிற்கும்போது
எட்டியொரு முறையேனும் பாராவண்ணம்
ஏந்திழையே இருப்பதுவும் நியாயந்தானோ?
திட்டமுடனுள் பாதந் துதித்தோமம்மா.....
திருந்திழையே கடலாட்சித் தாயேபோற்றி.....

- ஏ. ஏகாந்த மானதொரு சூழல்தன்னில்
 எங்களையே கார்க்கவென்று அமர்ந்ததாயே
 நோகாமல் வாழ்ந்துவந்த குலங்களுள்ளே
 நோயெனவே பகைபடாந்து கொண்டதம்மா
 ஏகாத இடமெல்லா மேகிச்சென்று
 எந்தமிழர் படுமல்லல் அதிகந் தாயே
 வேகாவெயில் கடந்து வந்தளம்மின்.....
 வேதனையைத் தீரு கடலாட்சித்தாயே.....
- ஐ. ஜயிரண்டு சிரமுடைய தசமுகன்தான்
 அசைத்திட்ட உயர்மலையிலுறையுமந்த
 பையரவும் பூண்டிட்ட தேவனான
 பரமசிவன் பாகமதை விட்டு நீங்கி
 உய்யவே எமைக்காத்து வரங்களீந்து
 உயர்வுடனே வாழவைத்த தாயேந்ரும்
 மெய்சோர்ந்து போகுமுன்னே ஓடிவந்து.....
 மெல்லி கடலாட்சியே வரந்தா தாயே.....
- ஓ. ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்திட்ட இனங்களுள்ளே
 ஒதரிய பகைவந்து சூழ்ந்ததம்மா
 பெற்றவள் நீ பேதகத்தைத் தீர்ப்பாயென்று
 பேதலித்துக் கையேந்திப் போற்றுகின்றோம்
 உற்றவளே உமதுஅருள் தன்னாலிந்த
 ஊர்தோறும் படுமல்லல் தனையேதீர்த்து
 நற்பேறு பெற்றுநாம் நலமாய் வாழ.....
 நாயகியே கடலாட்சி அருள்தா தாயே.....
- இ. ஒதரிய உன்புகழைப் பாடும்போது
 ஒசையது தேனாகப் பாயுதம்மா
 ஆதரிப்பாயென்றுந்தன் இல்லந்தேடி
 ஆச்சியரே உமைநாடி வந்தோமம்மா
 நாதமறை ஓங்காரியான தாயே
 நாதருடன் இடபமதில் தானேயேறி
 பாதகங்கள் எமைவந்து சூழமுன்னே.....
 பட்சம் வைத்தெமைக்காரும் மாரித்தாயே.....

ஒள. ஓளவியம்போற் பலகொடுமை தம்மையேதான்
 அன்னையரே இவ்வலகில் அனந்தங்கண்டும்
 கெளவிடு வெங்கொடுமைகளைக் களையாவண்ணம்
 கருணையின்றி இருப்பதுவும் நீதிதானோ?
 செவ்வையாய் வாழ்ந்திட்ட வாழ்வும்மாறி
 செகமனைத்தும் கொடுமைகளே பெருகுதம்மா
 கொவ்வையிளாங் கனிவாயால் வரமுமீந்து.....
 கொடுந்துயரைத் தீரு கடலாட்சித்தாயே.....

.. அக்கென்ற நுதல் விழியோன் துணைவியாகி
 அழகுநிறை கயிலாயம் விட்டுநீங்கி
 மக்கள் படுந்துயரமதைக் களையவெண்ணி
 மாதாவே நாவலஷி வந்தமாந்தாய்
 திக்கணைத்துங் கொடுமைகளே பெருகுதம்மா
 தீர்த்தெமது மனதிலுறை துயரம்போக்க
 பக்கமதில் எழுந்தோடி வாருமம்மா.....
 பார்போற்றும் கடலாட்சித் தேவியாரே.....

ஆரையூர் கண்ணகி அம்மன் மேஸ்பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

அ. அன்னையென்று உம்மையே நம்பின்றும்
 ஆரையூர் மக்களெல்லாம் வாழும்போது
 பொன்னைய மாதேயுன் பூமுகத்தைப்
 பொருந்தவே காட்டினாற் பிழையதாமோ
 இன்னமுந்தானேனம்மா இந்த எண்ணம்
 இளகாதோ உன்மனது இரும்போசொல்வாய்
 தென்னை,பலா,கழுகினோடு குதம்குழு.....
 தேன்தமிழின் நகரிலுறை தேவித்தாயே.....

ஆ. ஆரையூர் தன்னிலே அமர்ந்திருந்து
 அன்பர்களுக்கருள் சொரிய வேண்டுமென்று
 துரைமகனாம் கோவலனின்பழியைப் போக்கத்
 துன்மார்க்கர் தங்களையுமெரியச் செய்து
 விரைவுடனே மதுரைதன்னை விட்டுவந்து
 வீரகற்பின் செல்வியாய் விளங்குந்தோல்.....
 நிறைநிரையாயுன் பதியைத் தேஷவந்தோம.....
 நித்திலீமே தரிசனமுந் தாராயம்மா.....

இ. இணையில்லா உன்கருணை வேண்டிநாங்கள்.

இக்கணமே ஓடோடி வந்தோமம்மா
கணைப்பட்ட மானதுபோற் கலங்கி நிற்கும்
காரிகையர் திருமுகத்தைப் பாருமம்மா
துணையில்லை உம்மையன்றி எங்களுக்குத்
துயர்துடைக்க ஓடோடி வந்துநீரும்
அணைகடந்தவெள்ளமாய் அருளையீந்து.....
ஆதரித்து எங்களையே காருமம்மா.....

ஈ. ஈன்றவளாம் உம்மையன்றி எங்களுக்கு
இப்புவியில் வேறுதுணையில்லையம்மா
மீன்கொடியோன் பாண்டியனின் சபையிற்சென்று
மின்னொளிசேர் காற்சிலம்பை உடைத்துக்காட்டி
என்கணவன் கள்வனல்ல என்றுமேதான்
எதிர்வாதம் செய்து நீதிகொன்ற
தெள்மதுரைப்பாண்டியனை அழியச்செய்த.....
தேவிகண்ணகையாளே திரும்பிப்பாரே.....

உ. உம்பர்களும் உமையன்று சேரநாட்டில்
உயர்பெரிய தேரினிலே அழைத்துச்செல்ல
எம்மனது கொண்டு நீரிங்கு வந்தீர்
ஏந்திமையே எங்களுக்குக் கூறுமம்மா
கொம்பின்மேற் குயில்கூவும் ஆரையூரிற்
கோதையே உமக்கிருக்கும் விருப்பந்தானோ?
செம்பொன்னேர் சடையானின் மகனின் பக்கல்.....
சேர்ந்துகுடி கொண்டவளே தேவித்தாயே.....

ஊ. ஊரவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்துமேதான்
உருக்கமுடன் உன்பதிமைத் தேடிவந்து
தோரணங்களிட்டுமே யலங்களித்துத்
தோகையரே உமக்கெடுக்கும் வேள்விகாணக்
காரணமாய் பொற்கொல்லன் செய்தகூதாற்
காதலனின் உயிர்தம்மையிழந்து நொந்து
பார்நெடுங் கடல்கடந்து வந்தமர்ந்த.....
பத்தினியே வரமளிக்க வருவாயம்மா.....

- எ. எக்காளம் பேரிகைகள் முழங்கச்செய்து
 எடுத்து வரும் காவடியினழகைப் பாராய்
 பக்கமதிற் பக்தரெல்லாம் குழந்துநின்று
 பத்தினியே உன்புகழைப்பாடுங் காட்சி
 எக்காலஞ் சென்றாலும் மறவேணம்மா
 ஏந்திழையே எடுத்தியம்ப நாவுமில்லை
 கொக்குமரஞ் குழந்திலங்கு மாரையூரிற்.....
 கோவில் கொண்டு அமர்ந்திலங்கு கோதைத்தாயே.....
- ஏ. ஏந்தலராம் கோவலரைச் சோழநாட்டில்
 ஏற்றதொரு நாயகராய்க் கைப்பிடித்தாய்
 கூந்தலிலே வைத்தமலர் வீழியும்
 கொண்டவரைத் தானிழுந்தாய் பாண்டிநாட்டின்
 செந்தழலால் சேரிதனை எரியச்செய்து
 சேர்விட நாட்டினிலே வான்புகுந்தாய்
 கொந்தளிக்கு மெங்கள் மனத்துயரைத்தீக்கக.....
 கோதையரே தரிசனமுந் தாராயம்மா.....
- ஐ. ஜையேயோ அம்மா நிரின்னு மிந்த
 அன்பர்களின் துயர்தன்னை அகற்றாவிட்டால்
 பொய்யில்லை அவர் நெஞ்சசம் புண்ணாய்நோந்து
 போகாதோ பொற்கொடியே புகலும்வார்த்தை
 மெய்யம்மா மேனியிலே முள்ளங் குத்தி
 மேலான திருவாயிலலகு மிட்டு
 தெய்,தெய்யென்றாட வரும்பாலர் தம்மை.....
 தேவி கண்ணகையாளே திரும்பிப்பாரே.....
- ஓ. ஒருபொழுது முன்னருளை மறவாநின்று
 ஓடிவரும் மக்கள்முகம் பாராயம்மா
 தெருவெல்லாமுன் புகழைப்பாடக் கேட்கத்
 தேனாறு பாயுதம்மா செவியினுள்ளே
 கருணையோளி கண்ணகியாள் உந்தன்னோக்கால்
 கலைமணமுந் தமிழ்மணமும் வீசுமிந்தத்
 திருநகரைக் காப்பதற்கு வந்தமர்ந்த.....
 திருந்திழையே வரமளிக்க வருவாயம்மா.....

ஓ. ஒயாது மனந்நொந்து வாடுவோரும்
 ஓடிவந்து உந்தனிடம் கருணைகேட்டால்
 தாயாகித் தனையர்களின் துயரைத் தீர்க்கும்
 தக்கதொரு தெய்வமும் நீதானம்மா
 தீயாகிப் பொற்கொடியே அன்றுநீரும்
 தீமைசெய்தோர் தமையெயித்தாய் மதுரைதன்னில்
 வாயார உமதுபுகழ் பாடுந் தொண்டர.....
 வாழ்வினிலே உயர்ந்திலங்க வரந்தா தாயே.....

ஓள. ஒளவியம் என்வாயிலில்லை யம்மா
 அழகு நிறைபத்தினியே உண்மைசொன்னேன்
 கெளவியே வெவ்வினைகளனுகா வண்ணம்
 கார்த்துனது கருணையருள் கற்பினாளே
 கொவ்வையிளாங் கனிவாயாள் கோதையுந்தன்
 கோவலனார் தன்னினைவ மறந்துபாலர்
 செளபாக்கியம் என்றென்றும் பெற்று வாழுச.....
 சக்தி கண்ணகையாளே வரந்தா தாயே.....

.. அக்கொடியோன் பாண்டியனின் தீர்ப்பினாலே
 அழகான கோவலனு மழிந்துபோக
 மிகக்குதுயர் கொண்டுமே அரசன் தன்னின்
 மென்மை மிகு சபையினிலே வாதம் செய்து
 உக்கிரங்கள் கொண்டு பெரும்பழியைத் தீர்த்து
 உடன்பிரிந்து சேரவிட நாட்டுட்சென்று
 திக்கனைத்தும் புகழ்கொண்ட ஆரையூரில்.....
 திருந்திழழே அமாந்து அருள்புரியுந்தாயே.....

ஆரையூர் கண்ணகியம்மன்பேரில் பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

க. கருணை செய்வாயென்றுந்தன் பதியைத் தேடிக்
 காதலுடன் ஓடிவந்தோம் கற்பின்தேவி
 உருகி மிகநொந்து நிதம் வாடிநிற்கும்
 உள்ளமதை மகிழ்ச்சி கொள்ளச் செய்யுமம்மா
 அருகினிலே உம்மையன்றி யாருண்டம்மா
 அன்னையே யெங்களையு மணைத்துக்காக்க
 தெருவெல்லாமது பெய்ரொலிக்குதம்மா.....
 தேவி கண்ணகையாளே திரும்பிப்பாரே.....

- கா. காதல் வயப்பட்டதொரு கோவலன்தான்
 காரிகையாம் மாதவியை நாடிச்சென்று
 ஊதாரிச் செலவு செய்து பொருளையெல்லாம்
 ஊழ்வினையாலிழந்துமே நிற்கும்போது
 ஆதரித்துக் காற்சிலம்பை விற்போமென்று
 அன்னையரே நீருரைத்த அமிர்தவார்த்தை
 பூதலத்திலார் புகள்றாரும்மையல்லால்.....
 பூவை கண்ணகியாளே திரும்பிப்பாரே.....
- கி. கிட்டாதோ உமதுகாட்சி என்று ஏங்கி
 கிடையாதோ உமது அருளென்றுநொந்து
 கட்டாயம் கருணையென்றோ கிடைக்குமென்று
 காத்துமே நிற்கின்ற முகம்பாரம்மா
 எட்டாத பழம்போலே இருப்பதேனோ?
 ஏந்திழையே யாம்செய்த குறைதானென்ன?
 விட்டகல் மாட்டோமிப் பதியை விட்டு.....
 வீரகற்பின் செல்வியே விரும்பிப்பாரே.....
- கி. கீத்தி பெற்ற சேரமன்னன் கல்லெடுத்துக்
 கிருபைசெய்யக் கண்ணகியாள் உருவதாக்கிப்
 பாராண்டமன்னா பலர் சபையில் வைத்துப்
 பத்தினிக்குக் கலைக் கோவில் எடுத்தபோது
 நீரும்ந்த இலங்கை நகர்க்கோமானான
 நிகரில்லாக் கயபாகு அன்றோர் நாளில்
 நேரிழையே உமக்கெடுத்த வழிபாடின்று.....
 நெய்விட்ட கட்டபோலே இலங்குதம்மா.....
- கு. குற்றமற்ற பத்தினியே குறைகள் சொல்லக்
 குவலையத்திலும்மைப் போல் தெய்வமுண்டோ?
 சுற்றேனும் தயவின்றி இருக்கின்றாயே
 சக்களத்தி மேற்கொண்ட கோபந்தானோ?
 அற்புதமாய்ப் பொற்கொல்லன் செய்தகுதால்
 அழகு பெறுகோவலனையிழந்த தாலோ?
 கொற்றவனாம் பாண்டியன் மேற்கொண்ட கோபம்.....
 கோதையரே அகற்றியெங்கள் பக்கம்பாரே.....

சு. சூற்றிருந்த இடந்தேஷ்ட் துணைவன் தானும் குடியிருக்க நடந்த அந்தச் செய்திகேட்டு காற்றெனவே மாதரியின் வீட்டை விட்டுக் கடுவேகத்துடனந்த இடத்திற்கேகி ஆற்றோண்ணாத் துயரமுடன் கோவலன்தன் அழகுபெறு மேனியில் வீழ்ந்தரற்றி விம்மி கொற்றவன்மேல் வழக்குரைக்கச் சென்ற எங்கள்..... கோதை கண்ணகியாளே திரும்பிப்பாரே.....

கெ. கெட்டிமேளம் குரவை வெடியினோசை கேட்குதம்மா உன்பதியின் பக்கமெல்லாம் வட்டத் தனந்திருக்கித் தானென்றிந்து வளமதுரை தானெரித்த தேவியாரே கட்டாயமுமது திருக்காட்சி காணக் காவடிகள் எடுத்து வரும்பாலர் தம்மை எட்டியொரு முறையேனும் பார்க்கவெண்ணி..... ஏந்திலையே கண்ணகியே திரும்பிப்பாரே.....

கே. கேட்டவரந் தருவாயென்றெண்ணி நாங்கள் கெஞ்சுகிறோமுமது திருக்கோயில் நாடிப் பாட்டினாலுமது புகழ் தம்மைப்பாடிப் பரவுகின்றோம் எங்கள் துயர் தீருமம்மா வாட்டமது கொண்டுமே விசனமுற்று வருந்துகிறோமெங்கள் துயர்தீக்க வெண்ணி நாட்டமது கொண்டுமே யெங்கள் பக்கம்..... நங்கையே கண்ணகியே திரும்பிப்பாரே.....

கை. கையினிலே கருப்பூரச் சட்டியேந்திக் கண்ணகியேயுன் பதியை நாடிவந்து நெய்யெனவே மனதுருகி நெஞ்சம்நொந்து நேரத்தியைச் செய்கின்றார் பாருமம்மா வைகாசித் திங்களிலே தாயேயுந்தன் வடிவழகைக் காண்பதற்கு ஓடிவந்தோம் பொய்யில்லை இவ்வார்த்தை மெய்யேயம்மா..... பொற்கொடியே கண்ணகியே திரும்பிப்பாரே.....

கொ. கொற்றவனாம் பாண்டியன்முன் வழக்குரைத்துக்
கொண்டவன்மேலுற்ற பயிதன்னைத் தீர்த்தாய்
ருற்றமற்றோர் வாழ்ந்த அந்த இடத்தை நீக்கிக்
கொடுமை செய்தோர் தம்மிடத்தைத் தானெனித்தாய்
அற்புதங்கள் செய்வதற்கு என்றுமேதான்
ஆரைநகர் வந்தமர்ந்த தாயே உந்தன
பொற்பத்தைத் தானினைந்து ஒடிவுந்தோம்.....
பொன்னைய கண்ணகியே திரும்பிப்பாரே.....

கோ. கோலாகலத் திருநாள் நடக்குதுந்தன்
கோவிலிலே வைகாசித் திங்கள் தன்னில்
நாலாபுறத்திருந்தும் மக்கள் வெள்ளம்
நங்கையே உமது அருள் தன்னைநாடி
காலாயுதக் கொடியோன் தன்னை வேண்டி
கண்ணகியேயுமை நோக்கி நிற்கிறார்கள்
பாலாபிழேகமது செய்வோமம்மா.....
பத்தினியே எங்கள் முகம் திரும்பிப்பாரே.....

கௌ. கெளவிடும் வெவ்வினைகள் நொடியிற்போகக்
கற்பரசி உன்பத்தைத் துணையாய்க் கொண்டோம்
பெளந்திரம் போற் கொடுநோய்கள் வருத்தாதிந்த
பாலருக்கு உதைருளைத் தருவாயென்று
செவ்வையாயுன் பதத்தைப் பிடித்தோமம்மா
சிறப்புடனே இப்புவியில் என்றும் நாங்கள்
செளாக்கயமது பெற்று நிறைவாய் வாழச்.....
சக்தி கண்ணகையாளே வரந்தா தாயே.....

ஆரையூர் மாரியம்மன்பேரில் பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

அ. அருளாளிக்க வம்மி நிழல்தனை விரும்பி
அன்னையரே அழகு கயிலாயம் விட்டு
திருநிறைந்த ஆரைநகர் வந்தமர்ந்த
திரிபுரத்தை ஏரிசெய்தோன் தேவியாரே
கருநிறைந்த வான்முகிலின் துளியைப் போலே
காரிகையர் சிந்துகின்ற கண்ணீர் கண்டும்
உருகலையோ உந்தனது உள்ளமம்மா.....
உத்தமியே உயர்வரந்தா மாரித்தாயே.....

ஆ. ஆரைநகர் வம்மியதன் கேணி நண்ணி
 ஆதரித்து மக்களிடர் தீர்க்க வெண்ணி
 நீரைமுடி மீதனிந்த நிமலன் தேவி
 நிலையாக நீரமாந்து அருளும்போது
 ஆரையிங்கு தஞ்சமென்று அழைப்போம்மா
 ஆறுதலே எம்மினத்துக் கில்லையம்மா
 தாரையாய்க் கண்ணீரைச் சிந்தாவண்ணம்.....
 தமிழினத்தைக் காரம்மா மாரித்தாயே.....

இ. இன்றல்ல நேற்றல்ல பல்லாண்டாக
 இப்புவியில் கொடுமைகளே பெருகுதம்மா
 சென்றிட்ட இடமெல்லா மவலவோலம்
 செகமனைத்தும் குறைவில்லை என்னசெய்வோம்
 கன்றிழுந்த பகுப்போலே தாய்க்குலந்தான்
 கதறியமு மோசையது கேட்டு நீரும்
 இன்னமுமே மனமுருகா திருப்பதேனோ?.....
 எழிலாரை யூருறையும் மாரித்தாயே.....

ஈ. சசனவர் இடப்பாகம் தனிலமர்ந்து
 இப்புவியோரிடரகநற்றும் தெய்வம் நீரே
 பேசவொண்ணாப் பெருமையுடன் வாழ்ந்த எம்மைப்
 பேதலிக்க விட்டதுவு மேனோ கூறும்
 பாசமது வீசிவரும் அந்தகன் தான்
 பாருலகி லெம்மினத்தை அழியா வண்ணம்
 நேசமுடனைமைக் காக்க வாருமம்மா.....
 நேரிழையே ஆரை நகர் மாரித்தாயே.....

உ. உமையவளின் அவதார ரூபம் நீயே
 உந்றவினை தனையகற்றும் தெய்வம் நீயே
 எமையெல்லாம் வருத்துகின்ற துன்பம் நீக்கும்
 ஏந்திழையாம் சிவகாமி நீயேயம்மா
 அமைதியற்ற சாகரம் போலெமது உள்ளம்
 அணைகடந்து குழுறுதம்மா அல்லல் குழுந்து
 இமைவெட்டாதெமது முகம் பாருமம்மா.....
 இணையில்லா ஆரைநகர் மாரித்தாயே.....

ஊ. ஹரவர்கள் உந்தனது இல்லம் வந்து
உற்றுவளாம் உமைவண்ணகி வரங்கள்கேட்டு
காரம்மா என்றுகடும் கவலைதோய்ந்து
கைகுவித்துக் கண்ணீரைச் சிந்தி நிற்க
ஓரவிழி தன்னாலே பாரப்பதேனோ?
ஒப்பற்ற உமையவளே கூறுமம்மா
மாரகமும் பெருகாமல் காருமம்மா.....
மலராரை ஊருறையும் மாரித்தாயே.....

எ. எங்குமே நீநிறைந்து சிவனாரோடு
எங்களுக்கு அருள்புரியும் தெய்வமல்லோ
பங்கங்கள் வந்தற்ற காலந்தன்னில்
பாசமுடன் எமையனைக்கும் பாவையல்லோ
மங்களஞ்சோர் ஆரைநகர் வடக்கில் வந்து
மகிழ்ந்து திருநீலகண்டர் அருகில்வாழும்
தீங்களனி செஞ்சடையோன் தேவியாரே.....
திருவாரையூருறையும் மாரித்தாயே.....

ஏ. ஏங்கிநாம் உளம் நொந்து விசனமுந்று
ஏந்திமூயே உள்கோவில் தன்னைநாடி
பாங்கான கருப்பூரம் மடைவிளக்கு
பாவையாரே கையேந்தி வந்தோமம்மா
தாங்கொண்ணாத் துயரமது உற்றவேனை
தாயேநீ கைகொடுத்து வந்ததாலே
ஒங்கிவளர் ஆல் நிழலைநாடி வந்தோம.....
ஒடோடி வந்தெம்மைக் காராயம்மா.....

ஐ. ஐக்கியமே நிறைந்திருந்த இனங்களுள்ளே
அன்னையரே கொடுமைகளுக் கெல்லையில்லை
உய்வதற்கு வழியில்லை என்னசெய்வோம்
உற்றுவளே நீயிருந்தும் அவலந்தானோ?
மெய்யுருகி என்றென்றும் விசனங்கொண்டு
மெல்லியரே வாடுகிறோம் துயரம் தீக்க
மைவிழியே மலரப்பாதும் சதங்கை கொஞ்ச.....
மனிழ்வுடனே முன்வந்து வரந்தா தாயே.....

ஒ. ஒப்பற்ற பங்கயங்கள் உம்மைப் பார்த்து
இயாது தலையசைத்து வணங்கிப்போற்ற
எப்போதும் குளிர் தென்று காற்று வந்து
எந்தாயே உன்பதத்தில் தவழ்ந்துசெல்ல
செப்பழுள்ள ஆரைநகர் நாடிவந்து
சேர்ந்துவம்மி நிழலமாந்த தாயே நீரும்
இப்போது எங்களையே காக்க வந்து.....
இனிய வரந் தாருமம்மா மாரித்தாயே.....

ஒ. ஒதரிய உன்புகழைப்பாடு மோசை
ஊரெல்லா மொலிக்குதம்மா ஆனித்திங்கள்
ஆதரிப்பாயென்றல்லோ எண்ணிநாங்கள்
அன்னையரே உன்பதியை நாடிவந்தோம்
நாதரிடம் விட்டகன்று வந்துநீரும்
நல்வரங்கள் தானளிக்க வேண்டுமெம்மா
மாதரியே மங்களஞ்சேர் ஆரையூரில்.....
மகிழ்ந்து குடிகொண்டவளே மாரித்தாயே.....

ஓள. ஓளவினிய கேணிகுழ் அழகுஇல்லம்
அயங்நிருந்து அருள்புரியும் அம்மா உன்மேல்
செவ்வையதாய் பாமாலை குட்டுதற்கு
சேர்ந்துநிற்கும் மக்களையே காக்கவெண்ணி
இவ்விடந்தீ எழுந்தருளி வருவாயென்று
இனிய அவாக் கொண்டோரை ஏமாற்றாமல்
செலபாக்யம் பெற்றுயர வரமுந்தாராயு.....
சங்கரியே ஆரைநகர் மாரித்தாயே.....

∴ அக்கேணி மருங்கதனி ஸமர்ந்திருந்து
அனைவருக்கு மருள்சொரியும் மாரியம்மா
பக்கழெல்லா முன்புகழைப் பாடுமோசை
பாவையரே தேனாக வொலிக்குதம்மா
மிக்கவளே உன்புகழைப் பாடும்போது
மேனியெங்கு மோருறுதி பிறக்குதம்மா
தக்கவளே நல்வம்மிக் கேணிதன்னில்.....
தானமாந்து அருள்புரியும் மாரித்தாயே.....

ஆரையூர் பேச்சியம்மன்பேரில் பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

- அ. அழகுநிறை கயிலாயம் விட்டு நீங்கி
அலைகடல் குழிலங்கை நகர்தம்மை நாடிப்
பழகுதமிழ் முதூராம் ஆரையூரில்
பாங்குடனே கோவிலதில் அமர்ந்த தாயே
தழல் வீழ்ந்து துடிக்கின்ற புழுவைப்போலே
தனயர்களும் இந்நிலத்தில் தவிக்கின்றார்கள்
நிழல் குழ்ந்த மருங்கினிலே கோவில் கொண்ட.....
நீலவிழிப் பேச்சியரே வரந்தாதாயே.....
- ஆ. ஆதவனும் அலைவாயில் விட்டு நீங்கி
அண்டமதில் சஞ்சாரங் செய்யுமுன்னே
பாதமதில் பணிந்து விடைபெற்றுத் தானே
பாருலகுக் கொளிகொடுக்கச் செல்வானம்மா
நாதமறை யோங்காரி நீயே யென்று
நற்றுமிழால் புகழ்பாடித் துதித்தோமம்மா
பாதகங்கள் வருமுன்னே ஒடிவந்து.....
பட்சமுடன் காரம்மா பேச்சித்தாயே.....
- இ. இங்கிருக்கு மக்களுனை அன்றோர்நாளில்
இனிய நல்லபந்தரிட்டு வணங்கிப்போற்ற
பங்கமுற்றுப் பந்தரது எரிந்தபோது
பார்த்திருந்தோருள்ளமெலாம் நொந்துவாட
மங்கையவள் தமக்குள்ளே மருவிநின்று
மாதாவே உமதில்ல எல்லை காட்ட
மங்களஞ் சேராரையூரமாந்து என்றும.....
மகிழ்வினிய வாழ்வளிக்கும் பேச்சித்தாயே.....
- ஈ. ஈர்த்தெம்மை ஆட்கொண்டு பல்லாண்டாக
இனியநல்ல வாழ்வளிக்கும் தெய்வமும் நீ
காத்தெம்மை ஆட்கொண்டு நித்தம் நித்தம்
கருணைமழை பொழிகின்ற தெய்வமும் நீ
பார்த்தும்மை வணங்கி நிற்கும் மாந்தர்க் கெல்லாம்
பழவினைகள் தானழிக்கும் தெய்வமும் நீ
நேர்த்தியதாய் நல்வரங்கள் தாருமம்மா.....
நேரிலையே ஆரைநகர்ப் பேச்சித்தாயே.....

உ. உயர் வரங்கள் தருவாயென்றேண்ணி மக்கள்
உமையவளே உமதில்லம் நாடிவந்து
துயரமதை எடுத்தோதி உந்தன் முன்னே
துன்பமுற்று வருந்தியே துடித்துச் சோர
அயர்ந்துமே அவர்களை நீர் பாராவண்ணம்
ஆலயத்துள் இருப்பதுவும் நீதிதானோ?
முயலகளை மிதித்தவனின் தேவியாரே.....
முதாராம் ஆரைநகர்ப் பேச்சித்தாயே.....

ஊ. ஊரிலுள்ளோர் உமதில்லம் திறந்துவிட்டால்
உற்றவினை தணையகற்ற வருவாரிங்கே
நேரினிலே உமைப்பணிந்து குறைகள் சொல்லி
நேரிழையே கைகுவித்து நிற்பாரிங்கே
பாரினிலே பழவூராம் ஆழையூரில்
பாங்குடனே தானமரந்த தேவியாரே
ஆரிடம்நாம் சென்று துன்பம் சொல்வோமம்மா.....?
ஆதரித்து அருள் தாரும் பேச்சித்தாயே.....

எ. எட்டாத தூரமெலாமிருந்து மக்கள்
எந்தாயே உன்கோவில் வரவுங்கண்டேன்
மட்டற்ற மடைப்பாக்கு பழங்களோடு
மாதாவே உமைப்பணிந்து நிற்கக் கண்டேன்
விட்டகல் மாட்டோமிப் பதியை நாங்கள்
வினைதீருந் தாயே யென்றேங்கக் கண்டேன்
திட்டமாயெமது துயர் தீரு மெங்கள்.....
திருவாரையூருறையும் பேச்சித்தாயே.....

ஏ. ஏங்கிமனம் புண்ணாகி வாடுதெநாந்து
எந்தாயே உமதில்லம் நாடிவந்தால்
தாங்கி நீ கைகொடுத்துத் தூக்குமாப்போல்
தாயாரே என்றென்றாங் காத்து வந்தீர்
மாங்கனிக்காய் வலம்வந்து பெற்றோன் தன்னை
மாதவளே வலப்பாகம் தன்னில் வைத்து
தீங்குகளே எமையனுகா தென்றாங் காக்கும்.....
திருவாரை யூருறையும் பேச்சித்தாயே.....

ஐ. ஜயமோ அம்மா உன் அழகுக்கோலம்
ஆண்டாண்டு பார்ப்பதற்கு அருளைத்தாரும்
மெய்சோர்ந்து போகுதம்மா உந்தன் மேன்மை
மேதியினிற் பாடுதற்கு வரமுந் தாரும்
துய்யவளே உன்திருத்தாள் தானே தஞ்சம்
துயரகற்ற எழுந்தோடி வந்து நீரும்
உய்யவே வரமெக்குத் தாருமம்மா.....
உற்றவளே ஆரை நகர்ப் பேச்சித்தாயே.....

ஓ. ஒப்பற்ற பேச்சியம்மா தீ மிதித்து
ஓராண்டுங் காட்டுகின்ற புதுமைதன்னை
தப்பாமல் பார்க்கின்ற பாக்கியத்தை
தாயாரே தந்து நிதங் காருமம்மா
முப்புத்தை எரித்தவளின் தேவியாரே
முக்கண்ணி யானவளே தேவிநீரும்
இப்பொழுதே எழுந்தோடி வந்து எங்கள்.....
இடரணைத்துந் தீரும்மா பேச்சித்தாயே.....

ஓ. ஒங்கியுயர் கயிலாயம் தன்னை விட்டு
ஒப்பற்ற ஆரைநகர் நாடிவந்து
நாங்களுறு தூண்பமதைத் தீர்த்து என்றும்
நல்லருளைத் தருகின்ற தாயே உம்மை
தீங்கணிகள் படையலிட்டுத் துதிப்போமம்மா
தீமைகளே எமைவந்து அனுகாவண்ணம்
சாங்காலம் வருமளவுங் காருமம்மா.....
சக்தி வடிவானவளே பேச்சித்தாயே.....

ஓள. ஒளவழகு ஆலயத்துள் அமர்ந்திருந்து
அம்மா நீர் காட்டுகின்ற அழகுக்கோலம்
எவ்வாறு எடுத்தியம்ப முடியுமம்மா
ஏந்திழையே நாம்செய்த நலமோதாயே
செவ்வையதாய் உன்புகழைப் பாடுதற்கு
சேயிழையே நல்லறிவைத் தந்து என்றும்
சேளபாக்யம் பெற்றுயர்ந்து நலமாய்வாழு.....
சங்கரியே பேச்சியரே வரந்தா தாயே.....

∴ அக்கோயில் வந்துந்தன் அழகைக் கண்டு
அண்டாண்டாய் ஆனந்தக் கண்ணீராலே
மக்களெல்லாம் உமதுபதம் நனைத்துச் செல்ல
மாதாவே அவர்களை நீர் மறந்தாயோதான்
எக்காளம் வெடியோசை தன்னைக் கேட்டு
ஏந்திமூடியே எங்களை நீர் மறந்திடாமல்
இக்கணமே எமதுதுயர் தீர்க்கவாரும்.....
எழிலாரை ஊருறையும் பேச்சித்தாயே.....

ஆரையூர் காளியம்மன்பேரில் பாடப்பெற்ற காவடிப்பாடல்கள்

அ. அலைகுழும் புவனியது எங்கணுந்தான்
அன்னையரே உன்கோலம் கண்டோமம்மா
மலைமகளே மாதாவே மக்கள் கொண்ட
மனக்கவலை தீந்திடவே செய்விரம்மா
உலைவாயிலிடப்பட்ட மெழுகைப் போல
உருகுகிறோம் உளமதிலே கவலைதோய்ந்து
நிலையாக நாம் சுகமே வாழுச்செய்வாய்.....
நிகில்லா ஆரையூர்க் காளித்தாயே.....

ஆ. ஆரை நாம் தஞ்சமென்றடைவோமம்மா
அன்னையரே நீருகில் இருக்கும்போது
தாரையதாய்க் கண்ணீரைச் சிந்துகின்றோம்
தயவுவைத்து எங்களையே காருமம்மா
ஊரையெல்லாம் காப்பதற்கு உம்மைப்போலே
உந்றதொரு தெய்வமது உலகிலுண்டோ
பாரையொரு குடையாகப் பிடித்த மாயன்.....
பட்சமுள்ள தங்கையரே காளித்தாயே.....

இ. இக்கட்டு ஏதொன்றும் வாராவண்ணம்
இணையற்ற தெய்வம் நீர் காப்பாயென்று
முக்கண்ணன் தேவியரே உந்தன் கோவில்
முடுகி நாம் கைகுவித்து நிற்கின்றோமே
பக்கமதில் பக்தரெல்லாம் குழந்துநின்று
பரிதவித்து உமதுமுகம் பார்க்கின்றார்கள்
தக்கவளே அஞ்சிபுரிய வாருமம்மா.....
தண்ணாரை ஊரிலுறை காளித்தாயே.....

ஈ. ஈசனவர் இருக்கை தனைவிட்டு நீங்கி
 இப்புவியில் ஆரைநகர் காக்கவந்தாய்
 பேசரிய கொடுமை செய்த மகிழ்ச்சிதன்னை
 பேர்பெரிய அரியேறி அடக்கி வைத்தாய்
 நாசமுற்று எமது இனம் அழியுத்தம்மா
 நங்கையரே எமைக் காக்க நாட்டங் கொண்டு
 பாசமுடனெமைக் காக்க வாரும்மா.....
 பரந்தாமன் தங்கையரே காளித்தாயே.....

உ. உலகுதனி லுயர்மலையை விட்டு நீங்கி
 உற்றவளே ஊரதனில் இடமுங்கொண்டாய்
 அலகு குலாயுதமுங் காபாலமேந்தும்
 அத்தனுடன் நடஞ்செய்யும் தாயே உந்தன்
 தலம்வந்து தனயர்களும் சிந்துங் கண்ணீர்
 தான் நோக்கா திருப்பதுவும் நியாயந்தானோ?
 நிலவுபுனை செஞ்சடையோன் தேவியாரே.....
 நிகரில்லா ஆரையூர்க் காளித்தாயே.....

ஊ. ஊரதனில் வீரத்தின் தெய்வமாக
 உற்றவளே உமைப்போற்றி வணங்குகின்றோம்
 பாரம்மா பஞ்சமா பாதகங்கள்
 பலதிக்கும் பெருகிவரும் விந்தை தன்னை
 காரம்மா எமைக்கொடுமை அனுகாமுன்னே
 கருணை உள்ளங் கொண்டவளே நிமலி நீயும்
 தீர்மா எங்கள் துயர் தம்மை நீரும.....
 திருவாரை ஊரமர்ந்த காளித்தாயே.....

எ. எட்டாத தூரமெல்லா மெம்மினத்தோர்
 எழிலாரந்த புகலிடங்கள் விட்டு நீங்கி
 மட்டற்ற துன்பமுடன் வாழும் வாழ்க்கை
 மங்கையரே மனது வைத்துத் தீரும்மா
 பொட்டெனவே பொற்கொல்லர் தெருவில் வந்து
 புகழ் பெருகக் கோயில் கொண்டதாயே நாங்கள்
 திட்டமுடன் உன்பாதம் பணிந்தோமம்மா.....
 திகழாரை ஊரமர்ந்த காளித்தாயே.....

- ஏ. ஏங்கி நிற்குமெங்கள் மனத்துயரைத் தீக்க
எப்பொழுது முமைத் தொழுது போற்றுகின்றோம்
ஆங்கார காறியல்லோ தாயே நீரும்
அகற்றுதற்கு அரியேறி வாரும்மா
பாங்காக வாழ்ந்திட்ட வாழ்வும்மாறி
பரிதவித்து வாழுகிறோம் தாயே எங்கள்
தீங்குகளை அகற்றுதற்கு எழுந்துவாரும்.....
திகழாரை குடிகொண்ட தேவியாரே.....
- ஐ. ஜக்கியமாய் இந்நிலைத்தோர் என்றும் வாழ
அரவணிந்தோன்தேவியாரே அருளைத்தாரும்
மெய்யாக உளம் நொந்து மேன்மைகெட்டு
மேதினியோர் படுந்துயரம் பாரும்மா
கையினிலே கருப்புரச்சட்டி ஏந்திக்
கருணை பெறக்காத்து நிற்கும் மாதர் தம்மைக்
மைவிழியே மாகாளித்தாயே உந்தன்.....
மனது வைத்துக் காத்திடவே வாரும்மா.....
- ஓ. ஒப்பற்ற திரிபுரத்தை எரியச் செய்த
ஒதரிய சிவனாரிள் தேவியாரே
இப்புவியில் இனிதெழும்மை வாழச் செய்ய
இடுகாட்டுக் கருகினிலே கோவில்கொண்டாய்
செப்பமாய் நாம்வாழ்ந்த வாழ்வும் போச்சே
சேர்ந்திருந்த எமதினமும் பிரியலாச்சே
கூப்பியே கைகுவித்துப் போற்றுகின்றோம்.....
குமின் சிரிப்பைக் காட்டி எங்கள் பக்கம் பாரே.....
- ஔ. ஒங்காரி என்றுமக்கு நாமஞ் சூட்டி
ஒப்பற்ற தாயுன்னை வணங்கும் மாந்தர்
பாங்காகக் கருப்புரம் மடைவிளக்கு
பலவகையாய் செய்துன்னை வணங்கும்போது
தாங்கொண்ணாத் தூன்பமது நேர்ந்துவிட்டால்
தயவின்றி நீயிருத்தல் நன்றோசொல்வாய்?
தேங்கனிகள் மலிந்தாரை ஊரில் வாழும்.....
தேவிசண்டிகையாளே அஞ்சி தாதாயே.....

ஓள ஓளவியமும், கொலை, களவுஞ், சூதம், வாதும்
 அன்னையரே இவ்வுலகில் மலிந்ததாலே
 செவ்வையாய் வாழ்வதற்கு வழியேயின்றி
 செகம்மைத்துமெமது குலம் அகதியாக
 எவ்விடமுங் கதியில்லை என்று ஏங்கி
 ஏந்திழையே அலைவதற்கும் நியாயந்தானோ?
 கெளவிய எம்வெவ்வினையை அகலச் செய்வாய்.....
 கங்காகளன் தேவியரே காளித்தாயே.....

∴ அக்கழும் பக்கழும் அனைத்தும் தொல்லை
 அளவின்றி எமைவந்து வாட்டுதம்மா
 மக்களாய் நாம் வாழ்ந்த வாழ்வும் மாறி
 மாக்கள் போல் புவியதனில் அலைகின்றோமே
 எக்கணமும் எம்மினத்தில் துன்பம் தொல்லை
 ஏந்திழையே வருத்தியெமை வாட்டுதம்மா
 உக்கிரங்கள் கொள்ளாது அரியிலேறி.....
 உடன்வந்து எமைக்காருங் காளித்தாயே.....

செல்வா நகர் சிவநேஸ்வரர் மீது பாடல்

அலைகடலில் எழுந்துவரும் ஆதவனும் போற்றிசெய்யும்
 கலைமலிந்த ஆரைநகர் காக்க வந்தாய் சிவநேஸ்வரா.

1. ஆரை நகர் வந்தமாந்த ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 அன்புடனே தாள் தொழுதோம் ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 செங்கதிரோன் தினம் போற்றும் செல்வா சிவநேஸ்வரா
 செல்வா நகர் வந்தமாந்த செல்வா சிவநேஸ்வரா (ஆரை)
2. அழகு நிறை கயிலை மலை உறையுஞ் சிவநேஸ்வரா
 அம்மை சிவகாமி பங்கா ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 காளத்தி மலையிலுறை ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 கண்ணப்பனின் கண்ணை ஏற்ற ஜூயா சிவநேஸ்வரா (ஆரை)
3. அமரா குறை தீர்த்திடவே ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 ஆறுமுகன் தனைப் படைத்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 அழுகுத்தில்லை மன்றுள்ளாடி ஜூயா சிவநேஸ்வரா
 அன்பருக்கு அருள்புரிந்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா (ஆரை)

4. மாதவஞ்செய் மார்க்கண்டனை ஜூயா சிவநேஸ்வரா மறவியியிர பறியாக் காத்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா வைகையாற்றின் அணையடைக்க ஜூயா சிவநேஸ்வரா வந்தி தந்த பிட்டை ஏற்றாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா (ஆரை)
5. நரியைப் பரியாக்கி வைத்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா நற்கீரனோடு வாதஞ் செய்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா நாயன் மார்க்குத் துணைபுரிந்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா நம்பினோர்க்கு அருள் சொரிந்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா (ஆரை)
6. தாய்ப்பனறியாயாகி வந்து ஜூயா சிவநேஸ்வரா சேய்கள் கடும் பசியைத் தீர்த்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா கல்லாலான யானைக்கன்று ஜூயா சிவநேஸ்வரா கரும்பையூட்டிக் காட்டினாயே ஜூயா சிவநேஸ்வரா (ஆரை)
7. நாரைக்கு நீர் முத்தி கொடுத்து ஜூயா சிவநேஸ்வரா நல்லமுத்து வளையல்கள் விற்றாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா பாணபத்திரர் துயரைத் தீர்த்து ஜூயா சிவநேஸ்வரா பாண்டிநாட்டின் புகழைக் காத்தாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா
8. பாதி,மதி குடி நடம் ஆடும் சிவநேஸ்வரா படர்ச்சடையில் கங்கை கொண்ட ஜூயா சிவநேஸ்வரா கரும்பு வில்லோன் தனை எரித்த ஜூயா சிவநேஸ்வரா காண்பனின் அடியை ஏற்ற ஜூயா சிவநேஸ்வரா
9. அழுதமுது வாழுகிறோம் ஜூயா சிவநேஸ்வரா அழுதலெல்ப்போ தருவாய் ஜூயா சிவநேஸ்வரா மக்கள் மனை தானிமுந்து ஜூயா சிவநேஸ்வரா மாக்கள் போல மாழுகின்றோம் ஜூயா சிவநேஸ்வரா
10. தொல்லைகளைக் களைந்தெறிய ஜூயா சிவநேஸ்வரா தூயவனே விடையிலுர்ந்து ஜூயா சிவநேஸ்வரா அல்லல்களைப் போக்கிடவே ஜூயா சிவநேஸ்வரா அழுகுச் செல்வா நகருறையும் ஜூயா சிவநேஸ்வரா

தூயவனே ஸ்ரீணபுரிந்து சிவநேஸ்வரா - எங்கள்
 துன்பமதைப் போக்கிடுவாய் சிவநேஸ்வரா
 மாயவனின் மைத்துனனே சிவநேஸ்வரா - இங்கு
 மக்கள் படுந்துயா் களைவாய் சிவநேஸ்வரா
 உயர்ந்த மலை விட்டுவந்து சிவநேஸ்வரா - எமக்
 உற்று வினை தீர்க்கவுந்தாய் சிவநேஸ்வரா
 மயங்குகிடோம் வாழ்விழந்து சிவநேஸ்வரா - இந்த
 மாயை தனைப் போக்கிடுவாய் சிவநேஸ்வரா
 சிவநேஸ்வரா எங்கள் சிவநேஸ்வரா - எங்கள்
 சிறப்பு மிகு செல்வா நகர்ச் சிவநேஸ்வரா

விநாயகர் பாடல்

ஓம் கரிமுகவா, ஓம் கரிமுகவா, ஓம் கரிமுகவா, ஓம்,ஓம்,ஓம்
 ஓம் கரிமுகவா, ஓம் கரிமுகவா, ஓம் கரிமுகவா, ஓம்,ஓம்,ஓம்

1. ஓம் என்ற பிரணவத்தின் உட்பொருளாயானவரே
 ஒதுரிய பாரதத்தை ஒருகோடால் எழுதியவா
 தேப்பாவால் பாட்டிசைக்கத் தேவனே என்புந்தியிலே - 2
 தெள்ளு தமிழிவதனைத் தேவா நீ தாராயோ -
 தேவா நீ - தாராயோ (ஓம்)
2. முப்புரத்தை ஏரிசெய்ய முன்னாளில் தேவர்களும்
 அப்பனுக்கே செய்தமைத்த அழகான தேரதுவின்
 ஒப்பற்ற அச்சதனை ஒருநொடியிற் பொடிசெய்த - 2
 தொப்பை வயிற்றைங்கரணே தோத்தரித்தேன் காராயோ -
 தோத்தரித்தேன் காராயோ (ஓம்)
3. இந்திரவின் வேதனையை இனிதறிந்து காகமதாய்
 பந்தமுடன் அகத்தியனின் படர்மலைக்கே பறந்தேகி
 தந்திரமாப்க கமண்டலத்தை தட்டிநீரும் கவிழ்த்ததினால் - 2
 விந்தையதாய்க் காவிரியை விரும்பியன்று படைத்தவரே -
 விரும்பியன்று படைத்தவரே (ஓம்)
4. விந்தை மிகுபாரதத்தை வியாசன் சொன்ன வேளையிலே
 மந்தமுடன் ஒருகோடால் பரிந்தமாந்து எழுதியவா
 கந்தனுக்கு வள்ளியினைக் கவியானம் செய்திடவே - 2
 மந்திரங்கொள் வேழுமதாய் மாறியருள் புரிந்தவரே -
 மாறியருள் புரிந்தவரே (ஓம்) ~

5. ஆத்துமத்தின் விங்கமதை அன்று ராவணேசனவன் காத்தெடுத்து இலங்கைநகர் கடுகிவந்த வேளையிலே முத்திரத்தின் வாதையினை முழுமதலே நீகொடுத்து - 2 ஆத்திரமாய் அவ்விடத்தே அன்றுவைத்த நாயகனே - அன்று வைத்த நாயகனே (ஓம்)

6. ஒளவையவள் பூசையினை ஜூங்கரனே நீயேற்று செவ்வையாகக் கயிலாயம் சேர அருள் புரிந்தவரே பெளவியமாய் நம்பியவன்படைத்த நிவேதியேத்தினையே - 2 அவ்விடத்தே அள்ளியுண்ட ஆணைமுகா காராயோ - ஆணைமுகா காராயோ (ஓம்)

விநாயகர் பாடல்

1. ஆணைமுகனே அடிதொழுதோமெமை ஆதரித்தே
- அருள் செய்யுமையா
பானை வயிற்றோனே பாதம் வணங்கினோம்
- பார்த்தருள் செய்திட வாருமையா (நாத)

2. மோனையின் நாயகா முத்தவனே முகம்
- பார்த்தருள் செய்துமே காருமையா
சேனை தளத்துடன் வந்தேயெதிர்த்த
- கயமுகனின் மலம் நீக்கியவா (நாத)

3. எல்லையில்லா இடம் தன்னிலமர்ந்தென்றும்
- எங்களுக்கே அருள் செய்பவனே
வல்ல கணங்களின் நாதரே என்றென்றும்
- வந்தருள் செய்திட வேண்டுமையா (நாத)

4. மோதகம் அப்பம் பலகார வகை
- மோதககஸ்தனே தான் படைத்து
காதலுடனே உனக்கென்றும் பூசைகள்
- கற்பகமே செய்வோம் காத்திடுவாய் (நாத)

5. ஒளவையின் ஆசை நிறைவேற அன்று
 - அன்பாய் துதிக்கையில் தானேந்தி செவ்வையாகக் கயிலாயமே சேர்த்திட்ட
 - செல்வவினாயகா காத்திடுவாய் (நாத)
6. இந்திரன் தன்துயர் தீர்க்கவே காகமாய்
 - இன்பமுடன் மலைக்கே பறந்து தந்திரமாகக் கமண்டலம் தன்னையே
 - தட்டியே காவிரி தான்படைத்தீர் (நாத)
7. நம்பியவன் செய்த நைவேத்தியந்தனை
 - நாதரே நீரேற்று உண்டே அன்று செம்மையாக மனம் தான் களித்தின்பூருச்
 - செய்தவரே உமைப்போற்றுகிறோம் (நாத)
8. பாரதம் தன்னை எழுதிடக் கோடொன்றைப்
 - பண்பாயொடித்த கணநாதா வாரண மாமுகத் தெங்கரனே எமை
 - வந்துமே காத்திட வேண்டுமையா (நாத)
9. எத்திசையும் புகழ் வீசிடும் எங்களின்
 - ஏகம்பா எங்கும் நிறைநாதா முத்தமிழ் காத்திடும் முகக வாகனா
 - முன்னின்றருள் தர வாருமையா (நாத)
10. எல்லோர்க்கும் நல்லருள் செய்தே அருள்புரிந்
 - தெங்களைக் காக்குங் கணநாதா நல்லவைகள் பல செய்தெமைக் காத்திடும்
 - நம்பர் மகனே அருள்புரிவீ (நாத)

தரு: நாதனைப்பாடு கணநாதனைப்பாடு
நாதனைப்பாடு கணநாதனைப்பாடு

வினாயகர் பாடல்

ஆனைமுகன் அருளினையே கூறிடுவோமே - அவர்
அடியினையைப் போற்றி நிதம் பாடிடுவோமே (ஆனை)

1. மோனைதரும் பொருளென்றும் முத்தோனென்றுமே - என்றும்
முதறிஞர் போற்றி செய்யும் ஞானதேவனே
சேனைதளங் கொண்டு குரன் எதிர்த்த நேரமே - அவன்
செருக்கை அழித்து ஊர்தியாகக் கொண்டதேவனே (ஆனை)
2. இந்திரனின் துயரைத் தீர்க்கக் காகமாகியே - அந்த
இனிய தமிழ் முனிவன் வாழும் மலைக்கு ஏகியே
தந்திரமாய்க் கமண்டலத்தைத் தட்டி உருட்டியே - என்றும்
தரணியுயர் காவிரியைப் படைத்த தேவனே (ஆனை)
3. முப்புரத்தை எரித்திடவே தேவர்தானுமே - அன்று
முழுமுதலே உணர்நினையா முடித்த தேரையே
அப்பனுக்குச் செய்ததேரென்றறிந்த போதுமே - அதன்
அச்சதனைப் பொழியதாகக் கி அழித்ததேவனே (ஆனை)
4. நணிகைமலை உறையும் தையல்வள்ளிக்காகவே - அன்று
நும்பிவேலன் தவித்து உமை அழைத்த போதிலே
பணிந்து பாவை வள்ளிமுருகன் தன்னைக் கூடவே - அன்று
பயங்கரங் கொள்மத கரியாய் வந்ததேவனே (ஆனை)
5. பாரதத்தை வியாசனவன் எழுதவென்றுமே - அன்று
பானை வயிற்றைங்கரனே உம்மைநினைக்காகவே
வாரணத்தின் முகவனே நீ அவன் முன்தோன்றியே - தந்த
வலதுகோடை ஓடித்து எழுதிக் கதையைமுடித்தவா (ஆனை)
6. ஒளவையினைத்துதிக்கையினால் அன்றுதாக்கியே - அந்த
அமலன் உறை கயிலைமலை தன்னில் சேர்த்துமே
செவ்வையாக நம்பியவன் செய்த வேள்வியை - ஏற்று
செகம் புகழ் அவனுக்கருள் புரிந்த தேவனே (ஆனை)

7. ஆற்றினோரம் அருவியோரம் அமர்ந்து என்றுமே - உற்ற அடியவரின் துயரகற்றும் அன்புத் தெய்வமே கூற்றுவனின் கொடுமைதனில் நின்று நீங்கியே - எங்கள் குலமும் நிலைத்து வாழ அருளைப் புரியுந்தேவனே (ஆன)

ஆட்டை ஆதி வைரவர் பாடல்

1. ஆதிவைரவரின் புகழ் பாடுகின்றேனே - அதை அன்படனே கேட்டு மனங் களித்திடுவீரே ஆதிசிவன் தன்னுடைய சொருபமல்லவா - அவர் அடியினையைப் போற்றுதல் நங்கடனல்லவா (ஆதி)
2. கயிலைமலை உறையுமிசீர் அன்றோருநாளில் - எம்மைக் காத்திடவே மனது கொண்டு கடலைத் தாண்டியே ஈழநாட்டின் கிழக்கமைந்த ஆரையூரிலே - வந்து இனிய அன்பு காட்டி எமக்கு அருளும் புரிகிறார் (ஆதி)
3. ஆரையூரின் தெற்கினிலே ஆலின் நீழலில் - அமர்ந்து அன்படனே ஊரை நோக்கும் அழகுதெய்வமே அன்னை சிவகாமியுடன் சுடலைதிலே - ஆடி அடியவரின் துயரம் தீாக்க வந்த தெய்வமே (ஆதி)
4. ஊரின் எல்லைக் காவலனாய் உறைந்து என்றுமே - எங்கள் உற்றுவினை தன்னை நீக்கும் உலையின் பங்கனே பாரில் நூற்றி எட்டுருபம் கொண்டபோதிலும் - எங்கள் பக்கமதில் அமர்ந்து காக்கும் ஆதி வைரவா (ஆதி)
5. காலத்தினால் வந்த மோசம் களைந்து எங்களை - என்றும் காத்திடவே வந்தமாந்த கருணைத் தேவனே ஞாலம் வாழும் மக்கள் துயர் தீாக்கவென்றுமே - வந்து ஞெலி மீது பவனி வரும் ஞானத் தெய்வமே (ஆதி)
6. கலைமலிந்த ஆரைநகர் மண்ணிலமர்ந்துமே - எம்மைக் காத்து நிதம் அருள் சொரியும் கருணைத் தெய்வமே உலையின் வாயில் மெழுகதுபோல் உருகிவாடிடும் - எங்கள் உள்ளமதில் கொள் கவலை தீருந்தேவனே (ஆதி)

7. காவடியை எடுத்துப்பாலர் ஆடிவருவதும் - உந்தன் சேவடியை போற்றி மக்கள் சேர்ந்து அழைப்பதும் பாவடிவில் உணைப் புகழ்ந்து பாடிவருவதும் - எங்கள் பரம் பொருளே உந்தன் இல்லில் பார்க்கும் காட்சியே (ஆதி)

ஆரையூர் பரமநயினார் பாடல்

1. பரமநயினாரின் பாதம் பணிந்திடுவோமே - எங்கள் பவவினைகள் நீங்க அருள் பெற்றிடுவோமே அரி,அரணார் ஈன்றெடுத்த புதல்வனல்லவா - அவர் அடியினையைப் போற்றுதல் நம் கடனல்லவா (பர)
2. ஆலகால முண்டவனும் அன்றோருநாளில் - அந்த அமிர்தமதைப் பகிர்ந்து நின்ற மோகினி மீது மையலது கொண்டு மங்கை தன்னைச் சேரவே - நல்ல மகிழமை பெறு ஜூயப்பனாய் உதித்த தேவனே (பர)
3. சபரிமலை தன்னிடமாய்க் கொண்டுறைந்தாலும் - எங்கள் சங்கடங்கள் தீர்த்து வைக்க மனது கொண்டுமே வங்கக் கடலைக் கடந்து வந்து ஆரையூரிலே - தங்கி வடதிசையை நோக்கிக் காவல் காக்குந் தெய்வமே (பர)
4. ஆனிமரத உத்தரநாள் உன்திருக்கோலம் - காண அன்பர்களுஞ் சேர்ந்து வந்துன் பாதம் நோக்கியே மேனிதன்னைவருத்திச் செய்யும் நேரத்தி தன்னையே - ஏற்று மேன்மையிகு அருளை ஈந்து காக்குந் தேவனே (பர)
5. அலைகடலின் அடியிலெழு ஆதவன்தானும் - எங்கள் அழகரான பரமர் பதம் பணிந்து செல்கிறான் தொலை தூரம் இருந்து வரும் தென்றல் தானுமே - எங்கள் தூயபரமர் மேனி குளிர்ச்சி ஊட்டிச் செல்கிறான் (பர)
6. பாடிப்பாடி உந்தன் திருப்புகழைப் பாடியே - எங்கள் பரம்பொருளே உந்தன் திருக்கோவில் நாடியே ஆடி ஆடிக் காவடிகள் எடுத்து ஆடியே - எங்கள் ஜூயப்பரே உந்தன் திருத்தாள்கள் தேடியே (பர)

7. எல்லையில்லாத துப்பங்களைச் சுமந்து நொந்துமே - எங்கள் ஏந்திமூடியா வடிக்குங் கண்ணா தம்மைக் கண்டுமே கல்லெனவே மனமுருகாதிருப்பது மேனோ? - எங்கள் கருணையிகு பரமனாரே காருந்தேவனே (பர)

கந்தன் கோயிற் காவடி பாடல்

1. நாவடியாம் காவடியாம் கந்தன் கோயிற் காவடி சேவடியைத் தானினெந்து செவவேஞுக்குக் காவடி பாவினாலே புகழூச் சொல்லும் பழனியப்பன் காவடி நாவினாலே நயந்துபாடும் நங்கடம்பன் காவடி - (காவடி)
2. கதிரைமலை மீதுறையுங் கந்தனுக்குக் காவடி கன்னி வள்ளி கைப்பிடித்த காங்கேயர்க்குக் காவடி குருபத்மன் தனைப் பிளந்த சுந்தரர்க்குக் காவடி குப்ரமண்யா உணரினெந்து சுழட்டுகிறோம்காவடி (காவடி)
3. ஆடும் மயில் வாகனர்க்காய் ஆடுகிறோம் காவடி ஆண்டிவேடம் கொண்டவர்க்காய் அழகு ஆடற் காவடி பாடுந் திருப்புகழூச் சூடும்பாலனுக்குக் காவடி பாவை தெய்வயானை கரம்பற்றினார்க்குக் காவடி - (காவடி)
4. சூவண்ததிலுதித்த சிவசண்முகர்க்குக் காவடி சக்திவேலாற் குருனுரம் பிழந்தவர்க்குக் காவடி அருளுக்குபதேசம் செய்த ஜயனுக்குக் காவடி அராகுச் சக்திவேலனுக்காய் ஆடுகிறோம் காவடி - (காவடி)
5. அறரிவர நின்று நாங்கள் சுழன்று ஆடுங்காவடி சுதாரிகள் வள்ளி, தெய்வயானை லோலன் காவடி புறநூடனே நின்று நாங்கள் பாடியாடுங்காவடி பங்கயங்கள்மீது தவழ்ந்தபாலன் வேலன் காவடி - (காவடி)
6. அமரர் சிறையிட்டு வைத்த ஜயனுக்குக் காவடி அழகு நிறைபழனிமலை அமர்ந்தவர்க்குக் காவடி குமரினலூம் பெயரைப் புண்ட குறத்திபங்கன் காவடி குண்றிலாடும் தேவசேனாபதியின் மேலே காவடி - (காவடி)

7. கடம்பமாலையணியும் வீரகடம்பனுக்குக் காவடி கார்த்திகேயனான் சிவபாலனுக்குக் காவடி அடம்பிடித்தவள்ளியினை அடக்கினார்க்குக் காவடி அன்புடனே தணிகையிலே அமர்ந்தவர்க்குக் காவடி - (காவடி)
8. பிரமன் செருக்கைக் களைந்த பாலபிள்ளைக் குமரன் காவடி பெற்றவரைப் பிரிந்து பழனி உறைந்தவர்க்குக் காவடி அரனின் விழியிற் பிறந்த சிவபாலனுக்குக் காவடி அழகு மயிலேறிவரும் ஜயஞ்சுக்குக் காவடி - (காவடி)

சக்தி வழிவேலன் பாடல்

ஓம் சரவணபவ, ஓம் சரவணபவ, ஓம் சரவணபவ ஓம்.ஓம்.ஓம் ஓம் சரவணபவ, ஓம் சரவணபவ, ஓம் சரவணபவ ஓம்.ஓம்.ஓம்

1. சக்திவழிவேலவரே! சக்திவழிவேலவரே
சங்கரனார் திருநெற்றிக் கண்ணினின்று வந்தவரே
எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் சரவணத்தில் உதித்தவரே
எங்கள் மனக் குறைபோக்க எழில் மயிலில் வாராயோ -
எழில் மயிலில் வாராயோ (ஓம்)
2. ஆழுபடைவீடு கொண்ட அன்புருவே வேலய்யா
கழுமடியார்கள் வினை தீர்ப்பவரே முருகையா
மாழுபடு சூரரையே வதைத்தவரே கந்தையா
ஏழுமயிலேறி யிங்கே எம்மிடந் நீவாராயோ -
எம்மிடந் நீவாராயோ (ஓம்)
3. இந்திரனின் மகளான இனியதேவ குஞ்சரியை
பந்தமுடன் பரங்குன்றில் பரிந்துமணம் புரிந்தவரே
விந்தையதாய் தினைப்புனத்தில் விரும்பிவள்ளி மாதுடனே
தந்திரங்கொள் மோடியினால் தணிகையிலே மணந்தவரே
தணிகையிலே மணந்தவரே (ஓம்)
4. வீரவாகுதேவருடன் வெற்றிவழிவேலேந்தி
சூரனுடல் கிழித்திடவே சூட்டவேலா நடந்தாயே
பாரதனில் பவவினைகள் பற்பலவாய் பெருக்கதூய
மாரகமும் வருமுன்னே மயிலேறி வாராயோ -
மயிலேறி வாராயோ (ஓம்)

5. பழமொன்று கிடைக்காமல் பழனிமலை உறைந்தவரே களந்தனில் குரனையே கதிரவேலால் பிழந்தவரே வளமெல்லாம் தொலைந்ததையா வந்தயுத்தமேகமதால் அழகிய கைவேலேந்தி அருள்புரிய வாராயோ -
அருள்புரிய வாராயோ (ஓம்)

முருகன் பாடல்

1. கருணை விழிகாட்டி நிற்கும் கடம்பனைப்பாரு - அவர் கரந்தனிலே அழகு வடிவேலினைப்பாரு
அருகினிலே வள்ளி, தெய்வ யானையைப்பாரு - அவர் அழகு மயிலேறிவெலம் வருவதைப்பாரு (கரு)
2. முத்துமணி மாலையனி முருகனைப்பாரு - அவர் முகத்தினிலே இளமை கொஞ்சம் அழகினைப்பாரு
நத்திவந்து அவரிடந் நீ நல்வரம் கேளு உன்னை நாடி வந்த துன்பம் எல்லாம் அகல்வதைப்பாரு (கரு)
3. ஆறுபடைவீடு கொண்ட அழகனைப்பாரு - அவர் அழகு மயிலேறி அருள் புரிவதைப்பாரு
நாறுமாலை மார்பனிடம் நல்வரங்கேளு - அவர் நல்ல சித்திர வேலாயுத அழகினைப்பாரு (கரு)
4. கோலமயிலேறிவிவருங் குமரனைப்பாரு - அவர் குன்றுக விட்டவடி வேலினைப்பாரு
பாலமுருகன் தன்னிடந் நீ நல்வரங்கேளு - உன்னை பார்த்து முருகன் அருளைச்சொரியும் பாங்கினைப்பாரு (கரு)
5. கார்த்திகையர் கரத்தில் தவழுந்த கடம்பனைப்பாரு - அவர் கதிரவடிவேல் காலும் வீரசக்தியையைப்பாரு
ஆங்கதெழுந்த குரனுடலைப் பிழந்தவர் பாரு - அந்த அழகனிடம் அடிமைழுண்டு அருளதைக்கேளு (கரு)
6. அன்று தேவர் குறையைத்தீர்த்த அழகனைப்பாரு - அவர் அருகில் குறத்தி அமர்ந்து கொஞ்சம் அழகினைப்பாரு
குன்றுதோறும் ஆடல் செய்யும் குமரனைப்பாரு - அன்புக் குஞ்சியை அணைத்ததிருக் கோலத்தைப்பாரு (கரு)

7. நான்முகனின் செருக்கையழித்த நாதரைப்பாரு - அன்று நம்பர் மடியில் தவழ்ந்த சிவகுருவினைப்பாரு மான்பின்னாலே சென்றமயில் வாகனன்பாரு - காளில் மங்கை வள்ளிக்காக மரம் ஆனவர்பாரு

முருகன் பாடல்

சித்திரவேலாயுதரின் புகழைப்பாடுவேன் - அவர் சிறப்பினையே கேட்டு மனங்களித்திடுவீரே (சித்)

1. மத்தம்மதியம் குடும் சிவன் அன்றோருநாளில் - அந்த மாபெரிய சூரபத்மன் தவத்தை நாடியே எத்தனையோ மாபெரிய வரங்களிந்துமே - அவன் ஏறிச்செல்ல இந்திர ஞாலத் தேருமீந்தனன் (சித்)
2. அத்தனையும் அத்தனிடம் பெற்ற குருநும் - அந்த அழிக்கவொண்ணா இந்திர ஞாலத்தேரிலேறியே எத்திசையும் அமர்களை அடக்கியாளவே - தேவர் ஏகிக் கயிலை நாதன்பாதம் வீழ்ந்து வணங்கினர் (சித்)
3. முக்கண்ணனார் நுதல் விழியில் மூவிரண்டாறு - பொறி முழுமைபெறு தீச்சுடராய் எழுந்து தோன்றியே மிக்கழகுச் சரவணமாம் பொய்கை தன்னிலே - வீழ மேன்மைமிகு கமலமதில் தவழ்ந்த தெய்வமே (சித்)
4. கார்த்திகையர் ஆறுபேருங் கரத்திலேந்தியே - உந்தன் கருணை பொழியும் வதனங்கண்டு மகிழும் நேரமே பார்பதியாள் பதியமர் குழ வந்துமே - அழகுப் பாலர் ஆறு பேருமொன்றாய் சேர்த்து அணைத்தனள் (சித்)
5. ஆறுசிறு குழவிகளை அணைத்தபோதிலே - அங்கு ஆறுமுகனாக ரூபங்கொண்ட தேவனே கூறுசெய்து சூரனுடலைக் கிழிக்கவென்றுமே - சக்தி கொடுத்தவேலை ஏந்தி நின்ற அழகுத் தெய்வமே (சித்)
6. எத்திசையும் புகழுமீழுக் கிழுக்கை நாடியே - வந்து எழில் தழிலின் குலமதனைக் காக்குந் தேவனே நித்தநித்தம் கருணை மழையைப்பொழிய வென்றுமே- இங்கு நீலமயில் ஏறிவந்து அருளுந்தேவனே (சித்)

சித்திர வேலாயுதர் பாடல்

தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானா
தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானா
தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானா
தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானா

1. ஆலகாலமுண்டவனின் மகனே சித்திரவேலா
குலங்கையி லேந்துவோனின் சுட்ரே சித்திரவேலா
மாலவனின் மருகனான மணியே சித்திரவேலா
நீலமயிலேறி யருள்புரியும் சித்திரவேலா (தான)
2. தாரகனுடன் கிரவஞ்சத்தை அழித்த சித்திரவேலா
குரபத்மன் உடலைக் கிழித்த சுட்ரே சித்திரவேலா
பாரதவில் எங்கும் நிறைந்த பரமே சித்திரவேலா
மாரகமும் பெருகுமுன்னே வாருஞ் சித்திரவேலா (தான)
3. என்றும் பழனி மலையிலுறையும் எழிலே சித்திரவேலா
முன்பு பிரமன் செருக்கையழித்த முருகே சித்திரவேலா
அன்புடனே வள்ளி மாதை அடையச் சித்திரவேலா
அன்றுமோடி செய்துதவித்த அழகே சித்திரவேலா (தான)
4. அருணகிரியின் திருப்புகழில் அமர்ந்த சித்திரவேலா
திருமுருகு ஆற்றுப்படையில் தீகழும் சித்திரவேலா
குருபரவின் கலிவெண்பாவில் கூடும் சித்திரவேலா
அருமருந்தே அன்பே எங்கள் அழகுச் சித்திரவேலா (தான)
5. என்றுந்தமிழன் துயரைத்தீர்க்கும் எழிலே சித்திரவேலா
மன்றுளாடி நுதலின் நயனத்துதித்த சித்திரவேலா
அன்று ஒளவை தமிழின் சுவையை அறிந்த சித்திரவேலா
அன்புடனே எம்மைக் காத்து அருளுஞ் சித்திரவேலா (தான)

முருகன் பாடல்

1. கந்தனுறை கோயிலெங்கும் ஓடு,ஓடு - அந்தக் கடம்பனின் திருப்புகழ் பாடு,பாடு
சிந்தையினால் முருகனைக் கூடு,கூடு - என்றும் சிறந்தருள் புரிவதைப் பாரு,பாரு (கந்)
2. அப்பனுக்கு உபதேசம் செய்தவராம் அவர் ஒளவையின் தமிழள்ளிச் சுவைத்தவராம் சக்தியின் வேலினை எடுத்தவராம் - அந்தச் சண்டாளன் சூரணைப் பிளந்தவராம்
3. தாரகன் தன் வலி அழித்தவராம் - அவன் தமயனைப் போரிலில் எதிரத்தவராம் செந்தூரிலே போர் புரிந்தவராம் - குரன் சேவல்,மயிலாகி நிற்கச் செய்தவராம் (கந்)
4. தேவரின் கண்ணீரைத் துடைத்தவராம் - அந்தத் தேவமகள் குஞ்சரியை மணந்தவராம் வாதாழ்மோழி செய்து தவித்தவராம் - குற வள்ளியைத் தணிகையில் மணந்தவராம் (கந்)
5. நீலமயில் தன்னிலேறி வருபவராம் - அவர் நீண்ட கையிற் சேவந்கொடி தரித்தவராம் முருகாற்றுப்படையினுள் நிறைந்தவராம் - அங்கே முன்னின்று அருளது புரிந்தவராம் (கந்)
6. அருணகிரியளித்த திருப்புகழில் - அவர் அன்போடு நிறைந்தருள் புரிந்தவராம் கலிவெண்பாவை குருபர் பாடிடவே - அங்கே கந்தவேளாய் வந்து நின்று சிரித்தவராம் (கந்)
7. சரவணப்பொய்கையிலு தித்தவராம் - அன்று சங்கரி கைவேலை எடுத்தவராம் அரனுக்கு உபதேசம் புரிந்தவராம் - அன்று அமரரின் கண்ணீரைத் துடைத்தவராம் (கந்)

கண்ணன் பாடல் (நிசப்தயதி)

நிசப்தம் எங்கள் நிசப்தம், நிசப்தம் எங்கள் நிசப்தம்
 கோகுலத்தில் ஆழிப்பாடு கோபியரை மயக்கி நின்ற
 கோவிந்தன் உறையுமிடம் நிசப்தம் - அந்த
 கோவிந்தன் உறையுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

கோவர்த்தன் கிரியை குடையாகப் பிடித்து நின்ற
 கோபாலன் உறையுமிடம் நிசப்தம் - அன்று
 கோகுலத்தைக் காத்தவனின் நிசப்தம் (நிச)

காளிங்கன் தலைமீது கடுநடனம் ஆழிநின்ற
 கண்ணனவன் உறையுமிடம் நிசப்தம் - அந்த
 கார் வண்ணன் உறையுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

கன்று காலி மேப்தது நின்ற கார்முகிலோன் கண்ணனவன்
 கருணையுடன் அருளுமிடம் நிசப்தம் - இன்று
 கருணையோடு அருளுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

பாண்டவரைக் காத்து நின்ற பாரவாந்தோன் தானுமிங்கே
 பக்தர்களுக் கருளுமிடம் நிசப்தம் - அன்பாய்
 பக்தர்களுக் கருளுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

மாமனான் கம்சனையே மண்ணுலகில் வீழவைத்த
 மாவீரன் கண்ணனுறை நிசப்தம் - இன்று
 மக்களுக்கே அருளுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

தேவகியின் மைந்தனான் தேவனவன் கண்ணனுமே
 தேர்ந்தெடுத்து அமர்ந்த இடம் நிசப்தம் - அந்த
 தேவனவன் அருளுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

வைகுண்டம் தன்னிலுறை வைகுந்த வாசனுமே
 வந்தமர்ந்து அருளுமிடம் நிசப்தம் - மனம்
 நொந்தவர்க்கே அருளுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

சரிரம் செய்த தவப்பயணாய் சார்ந்து வந்து கண்ணனுமே
சகலருக்கு மருஞுமிடம் நிசப்தம் - அன்பாய்
சகலருக்கு மருஞுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

தாழங்குடா வந்தமர்ந்து தான் கிருபை செய்யுமந்த
தாமோதரன் பதந்தைப் போற்ற - நாழும்
தானோடிச் செல்லுமிடம் நிசப்தம் (நிச)

கண்ணன் பாடல் (நிசப்தபதி)

நிசப்தத்திலே உறைபவனே கண்ணா! கண்ணா! - உண்ணை
நினைந்து நாங்கள் ஓடிவந்தோம் கண்ணா! கண்ணா!
உசத்திதனைக் காட்டிடாதே கண்ணா! கண்ணா! - எங்கள்
உளமறிந்து அருள்புரிவாய் கண்ணா! கண்ணா! (நிச)

கோபியின் உளங்கவர்ந்த கண்ணா கண்ணா - மாமன்
கொடிய கம்சன் தனை வதைத்தாய் கண்ணா கண்ணா
அழவின் தயிர்பாலை உண்டாய் கண்ணா கண்ணா - அன்று
அரவம் மீது ஆழநின்றாய் கண்ணா கண்ணா (நிச)

தூரியனவன் செருக்கறுக்கக் கண்ணா கண்ணா - நீரும்
தூதனாகச் சென்றாயே கண்ணா கண்ணா
புரிந்த குதைத் தானிந்தே கண்ணா கண்ணா - அவன்
புகழழித்து மீண்டாயே கண்ணா கண்ணா (நிச)

பூதகியைச் சகடனையே கண்ணா கண்ணா - நீயும்
புத்தியினால் மாய்த்தாயே கண்ணா கண்ணா
ஆதரித்தாய் பாண்டவரைக் கண்ணா கண்ணா - அன்று
அருச்சனனின் சாரதியாய் ஆனாய் கண்ணா (நிச)

பகவத்கீதை தனையளித்த கண்ணா கண்ணா - அதை
பற்குணர்க்குப் பரிந்துரைத்த கண்ணா கண்ணா
இகழ்ந்த சிகபாலன் தனைக் கண்ணா கண்ணா - அன்று
இணையில்லா நேமியினால் அழித்தாய் கண்ணா (நிச)

ஸ்ரீராமன் பாடல்

ராமனைப்பாடு தசரத ராமனைப்பாடு - 2

ராமனைப்பாடு தசரத ராமனைப்பாடு

1. கோசல நாட்டை ஆண்டிட்ட மனவைன் -
- கோவேந்தனான தசரதனும்
கொண்ட குலமுந் தளைத்திடவே ஒரு -
- கொஞ்சும் மழலையிலாசை கொண்டான் (ரா)

2. பூதலம் தான்புகழ் வேள்வியோன்றைச் செய்து -
- பாயாசம் வேள்வியில் தான் கிடைக்க
காதல் மனைவியர் மூவருக்கு மதைக் -
- காதலன் உண்ணக் கொடுத்தனனே (ரா)

3. முத்த மனைவியாள் கோசலை தன்னிடம் -
- முவர்க்கும் முத்தோனாய் ராமபிரான்
ஏத்து மழகனாய்த் தானெடுத்தான்னரு -
- எங்களின் கண்ணனவதாரம் (ரா)

4. ஜயன் வசிட்டனளித்த கலையினால் -
- ஆன நற்கல்வியை ராமபிரான்
ஜயறவே கற்று ஆணரிதானென -
- ஆனாம் பருவத்தை எய்தினனே (ரா)

5. கெளசிகன்செய்திட்ட வேள்வியையன்றுமே -
- கானிலழழித்திட்ட தாடகையை
செவ்வையாகக் காவல் செய்துமே அம்பினால் -
- சேந்தானெனமலோகம் ராமபிரான் (ரா)

6. கெளதமர் தானிட்ட சாபத்தினாலன்று -
- கல்லாயமைந்த அகலிகையை
சௌபாக்யம் பெற்றுமே தானுருப் பெற்றெளாச் -
- செய்தான் திருவுடித் தீட்சையினால் (ரா)

7. கண்ணோடுகண் நோக்கிக் காதலி சீதையைக் -
 - கண்டான் மிதிலையில் ராமபிரான் எண்ணவொண்ணாத் தீரியம்பக வில்லதை -
 - ஏந்திமுறித்து மணம்புரிந்தான் (ரா)
8. தன்னை எதிர்த்த பரசுராமன் தன்னை -
 - தன்புயவன்மையால் தானடக்கி அன்னவன் தன்னின் வரபலம் யாவையும் -
 - அன்பாகப் பெற்றிட்ட ராமனிவன் (ரா)
9. களியாள் செய்த கொடுஞ்சூழ்ச்சி தன்னாலே -
 - கோவேந்தனாகாமல் ராமபிரான் கானினை நோக்கி மனைவிதம்பியோடு -
 - கையில் வில்லேந்தி நடந்தனனே (ரா)
10. கங்கைக் கரையதன் வேடா தலைவனாம் -
 - காருண்யவான் குகராசனையே தங்கமனத்துடன் தன் சுற்றுமாக்கிய
 - தாரணி யோர்புகழ் ராமனிவன் (ரா)
11. சித்திரகூட மலையிலெதிர்த்திட்ட -
 - சிற்றறிவாளர் கரவிதுசன் இத்தரையில் வீழ்ந்திற்றிந்திடவே வில்லை -
 - ஏந்திப் போர் செய்திட்ட ராமனிவன் (ரா)
12. மன்னவனாய் முடிகுட்டியே ஆளௌன்று -
 - மாண்புறு தம்பி பரதனிடம் தன்காலில் பூட்டிய தாள்ப் பாதணியினை -
 - தம்பிக்களித்தரசோக்கு மென்றான் (ரா)
13. தண்டகாருண்யம் தன்னிலிருக்கையில் -
 - தன் மனைவி சீதா ஆசையினால் மண்டலம் தான்புகழ் மாயமான் பின்னாலே -
 - மா தவத்தோன் ராமன் சென்றனனே (ரா)
14. அண்ணா அபயக் குரலதைக் கேட்டுமே -
 - அன்பாயிலக்குவன் பின் தொடர மன்னிலுயர் மலைதன்னையசைத்துவன் -
 - மங்கை சீதையைச் சிறைபெடுத்தான் (ரா)

15. விண்ணதிரச் சீதா கத்தியமுங்குரல் -
 - வீரன் சடாயுவுங் கேட்டதனால்
 அண்டமெழுந்து அருஞ்சமர் செய்துமே -
 - ஆற்றலிழுந்துமே வீழ்ந்தனனே (ரா)

16. தன்மனைவி நிலை தானுறிந்து ராமன் -
 - தம்பியுடன் வனம் செல்கையிலே
 மன்னன் சுக்கிரீவன் வாழும் ரிசயமுக -
 - மாமலை தன்னையும் சேர்ந்தனனே (ரா)

17. சுந்தரமான ஹனுமானும் வீர -
 - சுக்கிரிவனெனும் மன்னவனும்
 பந்தமுடன் ஸ்ரீராமன்,இலக்குவன் -
 பாதம் தொழுது வணங்கின்றே (ரா)

18. வாலியும் தம்பியும் வீரப்போர் செய்திட -
 - வைத்த வடிகணை யோன்றாலே
 தாலியிழுந்துமே தாரையமுதிட -
 - தக்க சுவர்க்கமும் சேர்த்தனனே (ரா)

19. வானர சேனையுடன் சென்ற ராகவன் -
 - வங்கக் கடலைதத் தாண்டிவந்து
 சேனாசமுத்திரம் தன்னுடன் ராவணன் -
 செத்து அழிந்திடச் செய்தனனே (ரா)

20. தன்மனைவி தனைத் தானமூத்து மிகத் -
 - தக்க புகழ்பெறு ராமபிரான்
 பொன்னணைய நல்ல கோசலநாட்டினை -
 - போயடைந்து அரசோச்சினனே (ரா)

கடலாட்சி அம்மன் பாடல்

கடலாட்சி அம்மன் புகழ் பாடுகின்றேனே - இதைக்
 கருணையுடன் கேட்டு நிதம் களித்திடுவீரே (கடலாட்சி)

1. கயிலைமலை உறையுமிசர் பாதம் நீங்கியே - எம்மைக்
 காத்திடவே உமையவளும் கருணைகொண்டுமே
 பாதிமதி அனிந்தவன் தன்பாதம் வணங்கியே - எங்கள்
 பார்வதியாள் பூமிதனை நோக்கி நடந்தனள் - (கட)

2. வங்கக் கடலைக் கடந்துவந்து உமையவள்தானும் - எங்கள் வளங்கொழிக்கும் இலங்கை நகர்க் கிழக்கில் தோண்றியே வெண்மணலின் பறப்பில் முத்துப்பாதம் பதித்துமே - நல்ல வீரநடை நடந்து உலாதானும் வந்தனள் - (கட)
3. கலைமலிந்த நாவலடிக் கடலின் கரையிலே - என்றும் கருணைமழை பொழிய அம்மன் மனதுகொண்டுமே மலைமகஞும் மாகடலின் கரையின் ஓரமே - தங்கி மகிழ்வுடனே கோயில் கொண்டு அருளஞ்ச சொரிகிறாள் (கட)
4. அலைகடலில் ஏழுந்துவரும் ஆதவன்தானும் - எங்கள் அன்னை கடலாட்சி பாதம் பணிந்து செல்கிறான் தென்றலது தவழ்ந்துவந்து எங்கள் தாயவள் - பட்டுத் தேகம்மீது படர்ந்து குளிர்ச்சி ஊட்டிச் செல்கிறான் - (கட)
5. காவடியை எடுத்துப்பாலர் ஆடிவருவதும் - பெண்கள் கருப்பூரச்சட்டி ஏந்திக் கண்ணீரவடிப்பதும் சேவடியைப் புகழ்ந்து அம்மன் தன்னை அழைப்பதும்- எங்கள் செந்திருவாள் கடலாட்சி இல்லிலதிகமே - (கட)
6. அம்மை கடலாட்சி பூசை தொடங்கும் நேரமே - அந்த அருமையிகு அருளைக்காண கண்ணீர சிந்துமே செம்மையான குறிகள்சொல்லித் துயரம் தீர்த்திடும் - காட்சி செந்திருவாள் கடலாட்சி இல்லிலனந்தமே - (கட)
7. ஆனிமாதம் பெளரணையி நன்னழகு நாளிலே - எங்கள் அம்மை கடலாட்சியவள் அழகுகாணவே தேவியது வந்துகூடும் வண்ணம் போலவே - எங்கள் தேவிகடலாட்சி இல்லில் மக்கள் கூட்டமே - (கட)
8. தூரத்தாரில் இருந்து வரும்மக்கள் கூட்டமே - எங்கள் தூரந்தரியாள் கடலாட்சி முன்றில் நிறையுமே காரணியாள் கடலாட்சி பூசைநேரமே - மக்கள் கதறியமுங் காட்சி காணக் கண்கள் போதுமோ - (கட)

9. பெளரணமியுங் கூடுகின்ற நேரந்தன்னிலே - எங்கள் பாவைகடலாட்சியம்மன் குளிர்த்திபாடியே ஆதவனும் எழுந்து வரும் நேரந்தன்னிலே - எங்கள் அம்மன் கும்பம் சொரியுங்காட்சி செப்பல்கூடுமோ - (கட.)
10. பால்பழங்கள் பள்ளையமும் பண்டயல் செய்துமே-அன்புப் பாவைகடலாட்சித் தாயின் வாழிபாடியே வேல்விழியாள் கடலாட்சி அமிர்தமுன்டுமே - மக்கள் வேதனையைத் தீர்க்குங் காட்சி அனந்தமனந்தமே - (கட.)

நாவலமாடி கடலாட்சி அம்மன் கும்மி

1. கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி - இந்தக் கோதைகடலாட்சி தன்மேலே தட்டுங்கடி கை தட்டுங்கடி - இந்தக் கையல் கடலாட்சி தன்மேலே (கொட.)
2. வல்லவளாம் கடலாட்சியம்மன் - எங்கள் வல்வினைதன்னையே போக்கிடுவாள் நல்லவளாம் கடலாட்சியம்மன் - அந்த நாயகி தன்மேலே பாட்டிசைத்து நீங்கள் (கொட.)
3. எல்லையில்லாப்புகழி கொண்டவளாம் - இந்த எங்கள் கடலாட்சித்தாயாரும் பொல்லா வினை வந்து சூழுமுன்னே - அதைப் போக்கடி ந்து எம்மைக் காப்பவள் தன்மேலே (கொட.)
4. கயிலைமலை தன்னை விட்டிறங்கி - எம்மைக் காத்திடவே வந்த காரிகையாள் வங்கக் கடல் தன்னைத் தேடிவந்தே - என்றும் வாழ்ந்திடக் கோயிலுங் கொண்டவள் தன்மேலே (கொட.)

5. வெள்ளை மணல் மீது ஆசைகொண்டு வந்து வெந்துயர் தீர்த்திடும் நாயகியாள் கொள்ளையின்பந் தன்னை நல்கியே - என்றென்றும் கொண்டவினைகளைத் தீப்பவள் மேற்பாடு (கொட்ட)
6. ஆதவன் வந்து பணிந்துமே என்றென்றும் அன்னையவள் பாதம்தான் பணிவான் தெள்ளு தமிழோசை பாடியே வந்துமே தென்றல் பணிந்திடு தாயவள் மேற்பாடு (கொட்ட)
7. ஆனிமாதம் வரும் பூரணை தன்னிலே அன்பர்க் கருள்புரி அன்னையிவள் மேனி குளிர்ச்சியடைந்துமே - எங்களின் மேன்மைக்கருள் புரிதாயிவள் தன்மேலே (கொட்ட)
8. ஆண்டாண்டுதோறுமே அன்னை பதம் - தன்னை அல்லயலூரார்கள் நாடிவந்து வேண்டாத வேண்டுதல் தன்னைப்புரியவே வேதனை தீர்த்திடும் தாயவள்மேற் கும்மி (கொட்ட)
9. அமிர்த குணவெழில் பூரணையாம் - இவள் அன்பர்க் கருள்புரி காரணியாம் திமிர்த திமிர்த்தியென்றே நடமாடிடும் தீர்மிகுந்த கடலாட்சி தன்மேலே (கொட்ட)
10. நாவலடி ஊரில் நற்புக்கோச்சிடும் நாயகியாம் கடலாட்சியின் மேல் பாவடிவிற் புகழ் பாடலிசைத் தாடிப் பாவையரே கும்மி கொட்டியே கொட்டியே (கொட்ட)

கடலாட்சி அம்மன் பாடல்

கடலாட்சி, கடலாட்சி, கடலாட்சியம்மா, கடலாட்சி
கடலாட்சி, கடலாட்சி, கடலாட்சியம்மா, கடலாட்சி

1. கடலாட்சி அம்மா உன்னைக் கைதெநாழுது போற்றுகிறோம் கருணை புரிந்தெங்களையும் காத்தருள வாதாயே நேர்த்தியான பாடல்செய்து நெகிழ்ந்தருகிப் பாடுகிறோம் - 2 நேரிழையே கடலாட்சி நேசமுடன் கார்தாயே - நேசமுடன் கார்தாயே (கட)

2. காலமெலாட் உன்னினவே கடலாட்சித் தாயாரே
காவல் தெய்வமாகி எமை காத்தருளுந் தாயாரே
ஞாலமெலாம் துன்பமெனுந் துயர்மேகம் சூழ்ந்தம்மா - 2
ஞானத்தின் நாயகியே நாடிவந்து கார்தாயே -
நாடிவந்து கார்தாயே (கட)
3. வேகாத வெய்யிலிலே வேதனையைக் கூறுவந்தோம்
வேதத்தின் நாயகியே வேதனையைத் தீர்தாயே
பாகாக உருகிமனம் பனிக்குதம்மா கண்ணீரும் - 2
பார்பதியே கடலாட்சி பட்சமுடன் கார்தாயே -
பட்சமுடன் கார்தாயே (கட)
4. பலவூரின் மாந்தரெலாம் பாவை உமை நாடிவந்து
பட்டதுன்பம் சொல்லியழ பாராது இருப்பதுமேன்
குலமெல்லா மழியுதம்மா குவலயத்தின் நாயகியே - 2
குறைக்களாந்து எங்கள் மனக் குறைத்தீருந் தாயாரே -
குறைத்தீருந் தாயாரே (கட)
5. ஆஸிமாதப் பெளர்ணமியில் ஆரணங்கே கடலாட்சி
மேனியது வாட்டமுற மெல்லிடையே நாடிவந்தோம்
நானிலத்தின் பாகமெலாம் நம்மினமே வாடுதம்மா
நாயகியே கடலாட்சி நம்மினத்தைக் கார்தாயே -
நம்மினத்தைக் கார் தாயே (கட)

கடலாட்சியம்மன் பாடல்

குயிலுங்கவுது கொம்பமர்ந்து குயிலுங் கவுது
கோதை கடலாட்சியம்மன் கோயிலாலை மரத்திலமர்ந்து
(குயிலும்)

1. ஆதி கயிலாயமுறை அன்னை மகமாரியவள்
அத்தனார் இடப்பாகம் தன்னையே விட்டேகி
மேதினியில் புகழுராம் மேன்மைமிகு நாவலடி - 2
மேன்மையற வந்தமர்ந்த மெல்லிடையைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து
(குயிலும்)
2. வங்கக் கடலோரமதாய் வந்தமர்ந்த தாயவளை
வாயாரப் போற்றிநிதம் வணங்கிடும் மாந்தர்களை
ஏங்காமல் அருளளிக்கும் ஏந்திழையாள் கடலாட்சி - 2
எப்போதும் அருளளிக்கும் எழிலதனைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து
(குயிலும்)

3. வெண்மணற் பரப்பிலமர்வேல் விழியாள் கடலாட்சி வேப்பிலை கையேந்தி வேதனை போக்கிடவே பூண்ணிப் பாவையர்கள் பூவை கடலாட்சியினை - 2 புகழ்ந்துமே பாடுவதைப் பூங்குயிலும் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து (குயிலும்)
4. ஆழ்கடலெழுந்து வரும் ஆதவனும் அன்புடனே அம்மை கடலாட்சிபதம் அனுதினம் போற்றுவதை நாள்பல கண்டுவந்த நற்றுமிழுக் கோகிலமும் - 2 நாயகியாள் கடலாட்சி நற்புகழைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து (குயிலும்)
5. நற்கலை மலிந்ததமிழ் நாவலடி ஊரதனில் நலங்களை நல்குமெங்கள் நாயகி கடலாட்சி பற்பலவாக வரும் படிடர் துண்பமெல்லாம் பார்த்தருள் புரிந்தகற்றும் பாவையினைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து (குயிலும்)
6. கற்பூரச் சட்டியேந்திக் காரிகையர் கதறியழு கடலாட்சித் தாயவனும் கருணைகள் பொழிவதையும் பொறபதத்தால் நடந்து பூவையின் வதனமதை - 2 பூங்கரத்தால் துடைக்கும் புதுமையினைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து (குயிலும்)

கடலாட்சியம்மன் கும்மி

1. நாவலடியூரில் நல்லர்சோச்சிடும் நாயகியே கடலாட்சியம்மா பாவடிவிற் புகழ்பாடி இசைத்திடப் பாவையரே வரந்தாருமம்மா (தந்)
2. அத்தன் திருப்பதம் விட்டிறங்கியெங்கள் அன்னையரே கடலாட்சியம்மா கத்தும் கடலினைத் தாண்டிவந்து என்றும் காக்கும் கடலாட்சித் தாயாரே (தந்)
3. வெள்ளை மணலினில் ஆசைகொண்டு அலை வீசுங்கடலின் கரையினிலே கொள்ளை இன்பத்துடன் நல்லர்சோச்சிடும் கோதையரே கடலாட்சியம்மா (தந்)

4. வாயில் வருகின்ற பாடலெல்லாம் முந்தன் வாழ்வின் நிருப்புக்கும் கூறுதம்மா தாயிலுயர்ந்த தயாபரியே என்றும் தக்க அருள் தன்னைத் தா தாயே (தந்)

5. பொல்லா இடர்களைத் தீாத்திடுவாயென பூரிப்பாயுன் மனைநாடிவந்தோம் எல்லையில்லாப் புகழோச்சும் கடலாட்சி ஏந்திமூயே எம்மைக் காருமம்மா (தந்)

6. கற்பூரச் சட்டியை ஏந்தியழுதிடும் காரிமையார்களின் கண்ணீரை பொற்கரம் நீட்டித் துடைத்திடம்மா எங்கள் பூவை கடலாட்சித்தாயாரே (தந்)

7. ஆனிமாதம் வரும் பெளரணமி தன்னிலுன் ஆண்டுச்சடங்கினைத் தான்றிந்தே தேவியது பொந்தை நாடுதல் போல்மக்கள் தேவியே உன்தலம் நாடல்கண்டோம் (தந்)

8. ஆதவன் தன்னிட பொற்கரத்தாலென்றும் அன்னையே உன்பதம் தான்பணிய வேதத்தின் நாயகியாக அமர்ந்தென்றும் வேதனை தீாத்திடும் தாயாரே (தந்)

9. பாதிரியைத் தரித்தாடும் பரணாரின் பாங்கிலமராமல் நாடிவந்தே ஆதரித் தின்னருள் தன்னையே நல்கிடும் அம்மை கடலாட்சித்தாயாரே (தந்)

10. கொக்குக் குயிலினம் கூவி விழித்தெழுக் கூடிடும் பூரணை நேரமதில் தக்க குளிர்த்தியைக் கேட்டருள் நல்கிடும் தாயே கடலாட்சித்தாயாரே (தந்)

கடலாட்சியம்மன் பாடல்

1. கடலை ஆட்சி செய்பவளே கடலாட்சி - அதன் கரையிலுள்ளோர் தமைக் காக்கும் கடலாட்சி திடமுடனே உமைப்பணிந்தோம் கடலாட்சி - வரும் தீவினையைக் களைந்திடுவாய் கடலாட்சி (கட)
2. விடமுண்ட நீலகண்டர் கடலாட்சி - தமை விட்டகன்று இங்கு வந்தீர் கடலாட்சி மடைபாக்கு பழங்களுடன் கடலாட்சி - உமை மன்றாட ஓடிவந்தோம் கடலாட்சி (கட)
3. நடைமெலிந்து ஓடிவரும் மாந்தருக்கு - நீயும் நற்கருணை நல்குமம்மா கடலாட்சி விடையேறி நாதருடன் கடலாட்சி - நீரும் வீதியுலா வாதாயே கடலாட்சி (கட)
4. பரவைக் கடலொலிக்குதம்மா கடலாட்சி - உந்தன் பாவைமுகம் பார்த்து நிதம் கடலாட்சி அரவணிந்தோன் தன்னுடனே கடலாட்சி - நீயும் ஆடலையோ திருநடனம் கடலாட்சி (கட)
5. கற்புரச் சட்டி ஏந்திக் கடலாட்சி - இங்கு காரிகையர் சிந்துங் கண்ணீர் கடலாட்சி பொறுப்பத்தால் நீ நடந்து கடலாட்சி - உந்தன் பூங்கரத்தால் துடைத்திடம்மா கடலாட்சி (கட)
6. ஆணிமாதப் பெளரணமியில் கடலாட்சி - உந்தன் அழகுமுகங் காணவந்தோம் கடலாட்சி மேனிமெலிந் தோடிவந்தோம் கடலாட்சி - உந்தன் மேன்மையிகு அருளைத்தாருங் கடலாட்சி (கடலாட்சி)
7. கண்காணாத் தூரம் நீங்கிக் கடலாட்சி - உன்னைக் காணவந்த மக்களுக்கே கடலாட்சி புண்ணாகி அவர்கள் மனஞ்சோரு முன்னே - உந்தன் பூமுகத்தைக் காட்டிடம்மா கடலாட்சி - (கடலாட்சி)

கடலாட்சியம்மன் யாடல்

அலைகடலின் கடற்கரையில் - அன்புடனே தானமாந்த
அன்னை கடலாட்சிபதும் அனுதினமும் தான்போற்றி

1. கடலாட்சி உழைக் காணவே வந்தோம்
கருணைமழையைப் பொழிதாயே
விடமுண்ட கண்டரின் நாயகியே எங்கள்
விணைகள் அகல அருள்தாயே
திடமுடனே உழைத் தோத்தரித்தோ மெங்கள்
தீராக கவலையைத் தீர்தாயே
படமெடுத்தாடிடும் பாம்பணி கண்டரின்
பாவையரே எழைப் பார்தாயே - (கடலாட்சி)
2. அள்ளிமலர் தனைத்தான் சொரிந்தெங்களின்
அன்னை உன்பதந் தான் பணிந்தோம்
துள்ளி எழுகடற் கரையினிலமர்ந்த
தோகையரே கடலாட்சியம்மா
வெள்ளை மணலிலும் வீசிடு காற்றிலும்
விருப்பமுங் கொண்டே அந்நாளில்
கொள்ளை இன்பங் காணவேவந்த
கோதையரே கடலாட்சியம்மா - (கடலாட்சி)
3. அன்னை உன்பதந் தானினைந்தென்றும்
அல்லையல் ஊரார் தானிங்கே
மன்றாடி மனவேதனை போக்கிட
மகிழ்ந்தே வருவார் தாயாரே
பொன் மனத்தாளே பூவையரே எங்கள்
புக்கெழாளியே கடலாட்சியம்மா
உன்னிரு கண்ணால் ஞோக்கியே என்றும்
உயர்வரந் தாருந் தாயாரே - (கடலாட்சி)

4. ஆனிமாதம் வரும் பெளரணை தனிலே
 அன்னை உன்பதங் காணவந்தோம்
 மேனிமெலிந்து வெய்யிலில் வாடி
 மெல்லி உனையே நாடிவந்தோம்
 தேனியது வந்து கூடுதல் போல
 தேவி உனையே தேடிவந்தோம்
 ஏனிதென்றெண்ணா எங்களையேற்று
 ஏந்திழழையே துணை தா தாயே

கண்ணக்கியம்மன் மீது பாடல்

தரு : தினதந்தினா தினதந்தினா தினதந்தி னானா
 தினதந்தினா தினதந்தினா தினதந்தி னானா

கண்ணகியாள் தன் சரிதை கூறுகின்றேனே - இதைக்
 கருணையுடன் கேட்டு நிதங் களித்திடுவீரே

1. பட்டினத்தார் பிறந்த அந்தப் பூம்புகாரிலே - இந்தப்
 பாலைவந்தல்லாள் அவதாரித்தாள் அந்த நாளிலே
 மாணகர் மகளான மங்கை நல்லாளை - அந்த
 மாசாத்துவார் மகனும் மணம்புரிந்துமே - (கண்ணகி)

2. இங்கிருதமாய் இருவருமே வாழும் நாளிலே - பாரில்
 இணையில்லா நடனமாது மாதவியானும்
 அரங்கில் நின்று எறிந்த மாலை அழகுக் கோவலன் - அவன்
 அரியகமுத்தில் வீழ்ந்தபோது காதலாகியே - (கண்ணகி)

3. மாதவியாள் மையலிலே வீழ்ந்த நாளிலே - அந்த
 மாசாத்துவார் மகனும் வறுமை மிஞ்சியே
 காதலியாங் கண்ணகியை நாடிச்செல்லவே - அவள்
 கணவன் பாதம் பணிந்து முகக்களங்கம் போக்கினாள் -
 (கண்ணகி)

4. அன்பினோடு கண்ணகியுங் கோவலன் தானும் - சேர்ந்து அகமகிழ்வாய் வாழ்க்கையிலைத் தொடரும் வேளையில் பொன்றிழந்து கோவலனும் பெருந்துயர் கொள்ள - அந்தப் பேதைதானும் காற்சிலம்பை விற்கக் கூறினாள் - (கண்ணகி)
5. கோதையோடு மதுரை நோக்கிக் கோவலன்தானும் - சேர்ந்து கோக் கூட்டம் மேய்க்கும் இடையர் சேரிதனிலே மாதரியின் வீட்டில் எங்கள் கண்ணகித்தாயை - விட்டு மதுரை நோக்கிச் சிலம்பை விற்கச் செல்லும் வேளையில் - (கண்ணகி)
6. தன்மனைவி கண்ணகியைப் பார்த்துக் கோவலன் - எந்தன் தையலரே சிலம்பு தன்னை விற்கும் வேளையில் எந்தள்க்கோர் இடையூறு நேரும் நேரமே - அன்பு ஏந்திழையே துண்ணியிர்த்தம் காட்டுமென்றுமே - (கண்ணகி)
7. மாங்காய், மாலை,விளாக்குகளின் மாற்றங் கூறியே - அந்த மலர் வதனக் கோவலனும் மங்கையாளிடம் விடையும் பெற்று நீண்டதூர மதுரைநோக்கியே - நல்ல வீரநடை நடந்து மிக விரைந்து சென்றனன் - (கண்ணகி)
8. சிலம்புதனை வாங்கலையோ என்று கோவலன் - கூறிச் சிறப்புதடை மதுரை நகர்வீதி செல்கையில் பலநாள்முன் அரசியின் காற்சிலம்பு தன்னையே - கண்டு படுகளவு செய்த வஞ்சிப்பத்தன் தானுமே - (கண்ணகி)
9. என்னவிலை கூறுமென்று பத்தன் கேட்கவே - எங்கள் எழில் வதனக் கோவலனார் விலையைக் கூறவே அரசிக்குத்தான் இச்சிலம்பு அழகு என்றுமே - கூறி அவ்விடத்திலிருமென்றோதி அகன்று சென்றனன் - (கண்ணகி)
10. அரசனிடம் ஓடிச்சென்ற பத்தன்தானுமே - அன்று அரசியின் காற்சிலம்பதனைக் கவர்ந்த கள்வனை கையும் மெய்யுமாய்ப் பிடித்தேன் கருணை மன்னவா - என்று கடுகளவும் உண்மையின்றிக் கதையுரைத்தன்ன் - (கண்ணகி)

11. தலைவிதியால் மதியிழந்த பாண்டியன்தானும் - அந்தத் தறுகன்னனாம் பத்தனவன் வார்த்தைகேட்டுமே மழுவர்களை நோக்கியிருந்த மடையன் தன்னயே - கொன்று மாய்த்திடுங்கள் அவன் சிரத்தைவெட்டி என்றனன் - (கண்ணகி)
12. படியதனில் கோவலனின் சிரமும் வீழுவே - அங்கு பாவையவள் துண்ணிமிருத்தம் தன்னைக் கண்டுமே துடியிடையாள் கண்ணகித்தாய் துயரங் கொண்டுமே - மிக்க தூரத்துள்ள மதுரைநோக்கி ஓடிச் சென்றனள் - (கண்ணகி)
13. சிரமிழுந்து உதிர்ச் சேற்றில் கிடந்தமன்னவன் - தன்னை கரத்தினாலே தூக்கியணத்துக் கண்ணகித்தாயும் விம்மி விம்மி மேல்விழுந்து உருண்டு புரண்டுமே - எங்கள் வீரகற்பின் செல்வி சிலம்பை ஏந்தி நடந்தனள் - (கண்ணகி)
14. மெய்யிற்பொடியும் விரித்த குழலும்துவளக் கண்ணகி ஒரு கையிற் தனிந்த சிலம்புமேந்திக் கண்ணீர் சிந்தியே சிங்கம்போல் சினந்து அவையுள் செல்லக் கண்ணகி- அவள் சினத்துக்கான காரணத்தை மன்னன் வினவினன்- (கண்ணகி)
15. சிலம்பு விற்க வந்த எந்தன் மன்னவர் தன்னின் - அவர் சிரத்தைத் துணித்து நீதி கொன்ற மன்னன் - உம்மிடம் குலத்திலுயர்ந்த வணிகர்குலத்தில் உதித்த கோவலர்-செய்த குற்றமென்ன எனக்கு அதனைக் கூறுமென்றுனள் (கண்ணகி)
16. அரசியின் காற்சிலம்பதனைக் களவுசெய்தவன் - உந்துள் அருமைக் கணவன் கோவலன்தான் என்பதுண்மையே கரம்பிடித்த எந்தன் செங்கோல் நீதிதவறுமோ - என்று கண்ணகியைப் பார்த்து மதுரை மன்னன் கேட்டனள் - (கண்ணகி)
17. அரசியின் காற்சிலம்பதனின் அகத்திலுள்ளது - என்ன? ஆணிழுத்தோ, மாணிக்கமோ அறைகுமென்றுமே அரிவையவள் கண்ணகியாள் அரசனைக்கேட்க - அவன் அச்சிலம்புள் முத்ததுவே அறிகுவாயென்றான் - (கண்ணகி)

18. கையிற்சிலம்பை எடுத்து எங்கள் கண்ணகித்தாயும் - அந்தக் கற்றோர் உறையும் அவையிலெறிந்து உடைத்தபோதிலே அரசன் முகத்தில் மாணிக்கமும் தெறித்து வீழுவே - அவன் அரியணையின் மீதிருந்து அயர்ந்து வீழ்ந்தனன் - (கண்ணகி)
19. அரியணையால் அரசன் மயங்கி வீழ்ந்தபோதிலே -அன்பு அரசியாரும் அரசன்மீது வீழ்ந்தமாளனவே அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி அழகுக் கண்ணகி - அங்கு அரியகொடுமை செய்தோர் தம்மைவாட்டி ஏகியே (கண்ணகி)
20. அங்கிருந்து சேரநாட்டை அடைந்த கண்ணகி - தானும் அரியவேங்கை மரத்தின் நீழல் நிற்கும் வேளையில் அருமைத் தேரில் இறங்கி வந்த அழகுக் கோவலன் - அன்பு அழகுத் தாயை ஏற்றிவான உலகம் சேர்ந்தனன் - (கண்ணகி)
21. வங்கக்கடலின் கிழக்கின் கரையில் வைகாசித்திங்கள்-தன்னில் வடிவழைகக் காட்டியருளை வழங்குங் கண்ணகி கொக்குக் குயில்கள் கூவிவிழிக்கும் நேரந்தன்னிலே - நல்ல குளிர்த்தி கேட்டு குளிர்ச்சியடைந்து கோயில் கொள்கிறாள் - (கண்ணகி)

கண்ணகி கல்யாணக் கும்பி

1. பூம்புகார் தன்னிலே வாழ்வணிகர்குல பூதலந்தான் புகழ் மானாகனும் பூவையாம் தன்மகள் கண்ணகித் தாயார்க்குப் பூரிப்பாய்க் கல்யாணம் செய்ய வெண்ணி (தன்)
2. மாசாத்துவார் மகன் கோவலன் தன்னையே மங்கையாம் கண்ணகிக் கேற்றவனாய் பேசியே பொன்,பொருள் சீதனம், ஆதனம் பேர்பெறத் தந்திடச் சம்மதித்தே (தன்)
3. நல்லமுகார்த்த மதைப் பார்த்து எங்கள் நங்கையாம் கண்ணகித் தாயாரின் எல்லையில்லாப் புகழ் நல்ல மணவோலை எல்லோர்க்கும் தான் கொடுத்தின்புறவே (தன்)

4. நல்ல மணநாளும் வந்திடவேயன்று நாயகர் கோவலர் தன்னையேதான் எல்லோரும் சேர்ந்து முழுக்காட்டி உயர்வான பூம்பட்டுகள் தானுடுத்து (தன்)
5. கொட்டியமேளம் குரவையொடு மிகக் கூட்டமாய்ப் பந்தங்கள் குழந்துவரப் பட்டுப்பட்டென்றுமே வாணவெடியோசை பார்ப்போரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளளியிட (தன்)
6. கூறையைத் தாலியைப் பெட்டியில் ஏந்தியே கோவலர் தன்கற்றப் பெண்களுமே ஆடை நல்லாபரணங்களனிந்துமே அன்னப் பெடையென வந்தனரே (தன்)
7. மெள்ள நடந்துமே மாணாகர் தன்மனை மேவிய கோவலர் முன்னே நின்று ஆராத்தி காட்டியே ஜவ்வாதுப் பொட்டிட்டு அன்பாய் மணவதை சேர்த்தனரே (தன்)
8. அன்னையாம் கண்ணகித் தாயார்க்கு அழகான நற்கறையைத் தானுடுத்து மன்னவர் கோவலர் பக்கத் திருத்திட மங்கையாள் நாணமுங் கொண்டனனே (தன்)
9. தாலியைக் கண்ணகி தன்கழுத்திலிடத் தக்க நல்நேரமும் வந்திடவே மங்கள மேள மொலித்து மலர்தூவ மங்கைக்குத் தாலியைப் பூட்டினரே (தன்)
10. மாணாகர், மாசாத்துவர்களிருபேரும் மக்கள் கரங்களைத் தான்பிடித்து தேணாக வாழ்கவென்றோதிக் கொடுத்திடத் தேவியின் கைத்தலம் பற்றினனே (தன்)

11. அம்மி மிதித்து அருந்ததி காட்டியே
அனசடங்குகள் தான்முடித்து
இம்மையிலே நீங்கள் என்றும் பிரியாதீர்
என்றுமே சுற்றமும் வாழ்ந்திடவே (தன்)
12. தன் கணவன் முன்னே தானமர்ந்து அந்தத்
தையலாள் சோற்றைக் கலத்திலிட
மெத்தவுமுன்னொச் சிலவாய்களுண்டுமே
மெல்லியள் உண்ணக் கொடுத்தனரே (தன்)
13. ஆணிப் பொன்கட்டிலமர்ந்திடக் கோவலன்
அன்பாகக் கிண்ணத்திற் பாலேந்தி
நாணிநடந்துமே கண்ணகியாள்வர
நாடி அணைத்து நடந்தனரே (தன்)
14. அன்னவள் தன்னை அருகமர்த்தி எந்தன்
ஆயிழழையே உயிர் உள்ளவரை
என்றும் பிரியேனன்ஜோதி அவள்முகம்
அன்புடன் நோக்கினன் கோவலனும் (தன்)

கண்ணகியம்மன் வரலாற்றுக் கும்மி

1. மாநாகர் தன்மகளாக வந்த எங்கள்
மாதாவே கண்ணகித் தாயாரே
தேனாகச் சொற்கவை கூட்டியே பாடித்த
தேவியரே வரந்தாரும்மா (தன்)
2. கோனாக வாழ்ந்திட்ட கோவலன் தன்னைப்பீ
கொண்ட கணவனாய்த் தானேற்று
நானாவித நலன்பெற்றுமே வாழ்ந்திட்ட
நங்கையரே எம்மைக் காருமடி (தன்)
3. கோவலன் தன்னுடனே கூடிநல்ல
கோதையரே நீரும் வாழ்ந்திருக்க
தேவமகள் போல ஆடல் மகளவள்
தேன்மொழி மாதவி வந்தனளே (தன்)

4. அன்புடனே சபைமீதினிலே அவள்
ஆழபெறிந்திட்ட மாலையது
இன்பங்கொள் கோவலன் தன்கழுத்தில் வீழ
இச்சைகொண்டான் அவள் தன்மேலே (தன்)
5. ஆதவினாலவர் அன்றிருந்து உந்தன்
ஆசைதனையே மறந்தேகி
மாதவி தன்னுடன் வாழ்ந்திருந்து மணி
மேகலை தன்னையும் பேற்றனரே (தன்)
6. உற்றபொருள் தன்னை மோகத்தாற் கோவலர்
ஊழ்வலி தன்னாலே தானிழுந்து
பற்றற்று மாதவி தன்னைப் பிரிந்துமே
பத்தினியே உம்மை நாடினனே (தன்)
7. அன்பான கோவலர் தன்மனை நாடிட
அன்னையரே அவர் தாழ்தொழுது
இன்னமுதாட்டிக் களைபோக்கி உடன்
இன்பதமாகவே வாழ்ந்திருந்தீர் (தன்)
8. முன்போல் வணிகத்தைச் செய்திடக் கோவலர்
மூலப் பொருளில்லை என்றோத
அன்பாகக் காற்சிலம் பொன்றினை விற்றிட
அன்னையரே புத்தி சொன்னிரே (தன்)
9. மன்னவர் கோவலர் தன்னுடனே சேர்ந்து
மாதாவே சோழநன் நாட்டைவிட்டு
என்றுமே உங்களை நான் பிரியேனென்று
ஏகியிடைச் சேரிசேர்ந்தீரே (தன்)
10. மாதரியாள் மனைதன்னிலே கோவலர்
மாதாவே உம்மை இருக்க வைத்து
சாதல் வந்தால் வருந்துன் னிமிர்த்தங்களைச்
சாற்றி விடைபெற்று ஏகினரே (தன்)

11. கையிற் சிலம்பொன்றை ஏந்தியே கோவலர்
கத்தி விலைகூறிச் செல்கையிலே
மெய்யாகப் பாண்டியன் தேவி சிலம்பினை
மாற்றிய பொற்கொல்லன் கேட்டனனே (தன்)

12. பாண்டியன்தேவி சிலம்பினை மாற்றிய
பாதகனாம் வழுசிப்பத்தனவன்
வேண்டுமென்றே பழி கூறுவே மன்னவன்
வெட்டுமவன் சிரம் தானே என்றான் (தன்)

13. சாங்காலம் வந்துமே கோவலர் தன்சிரம்
சார்ந்து படிதனில் வீழ்ந்திடவே
மாங்காயமுகிட மாலையும் வாடிட
மாதாவே தாஞ்துயர் கொண்டாயே (தன்)

14. ஏங்கியமுதுமே ஏந்திமூயே நீரும்
ஏகியே கோவலர் மேல் விழுந்து
தாங்காத வேதனை கொண்டுமே பாண்டியன்
தன்சபை நோக்கி நடந்தாயே (தன்)

15. ஒற்றைச் சிலம்பினை கையினில் ஏந்தியே
ஒதரிய கடுங்கோபமுடன்
கற்றைக் குழலது தான்விரிய எங்கள்
கண்ணகித் தாயே நீர் சென்றாயே (தன்)

16. நீதியைக் கொண்டிட்ட மன்னவன் முன்னின்று
நீண்டதோர் வாதமுந் தான்புரிந்து
மீதிச் சிலம்பை உடைத்திட மாணிக்கம்
மீன் கொடியோன் முகம் வீழ்ந்ததுவே (தன்)

17. தன்நீதி செத்ததை மன்னன் உணர்ந்துமே
தான் அரியாசனம் தன்னினின்று
பொன்னான் ஆவிபிரிந்திட வீழுவே
பூவுலகோர் உம்மை வாழ்த்தினரே (தன்)

18. அந்நாடு தன்னிலே பொற்கொல்லர் வீதியை
அன்னையரே கற்பால் தானெரித்து
பொன்னகராம் சேரநாட்டிடை ஏகியே
பூவையே தெய்வமுமானாயே (தன்)
19. வீரமா பத்தினி கண்ணகியே உமை
விண்ணவர் தேரினில் கொண்டேக
சேரன் செங்குட்டுவன் கல்லினிலே சிலை
செய்துமே தான் வழிபாடுசெய்தான் (தன்)
20. அன்னவன் செய்த வழிபாடு இன்று
ஆழ்கடல் தன்னைக் கடந்துவந்து
பொன்னனைய கிழக்கோர ஊரெங்கணும்
பூவையரே கோயில் கொண்டாயே (தன்)

கண்ணகி பாடல்

1. பூதலத்தில் இலங்கை நகர் அம்மா கண்ணகி - நீயும்
பூரிப்புடன் வந்தமர்ந்தாய் அம்மா கண்ணகி
காதலுடன் கீழுக்கினையே அம்மா கண்ணகி - நீயும்
காத்து அருள் புரிய வந்தாய் அம்மா கண்ணகி (பூத)
2. வைகாசித் திங்களிலே அம்மா கண்ணகி - உந்தன்
வடிவழகைக் காணவந்தோம் அம்மா கண்ணகி
கைதந்து காரம்மா அம்மா கண்ணகி - எங்கள்
கற்பின் செலவ நாயகியே அம்மா கண்ணகி . (பூத)
3. மானாகர் மகளான அம்மா கண்ணகி - அன்று
மாசாத்துவார் மகளை அம்மா கண்ணகி
மனதினிய கணவராக அம்மா கண்ணகி - நீயும்
மதித்துச் சேவை செய்தாயே அம்மா கண்ணகி (பூத)
4. எங்களையே காப்பதற்கு அம்மா கண்ணகி - நீயும்
இவ்விடத்தில் குழலுங் கொண்டாய் அம்மா கண்ணகி
பங்கங்கள் வாராமல் அம்மா கண்ணகி - உந்தன்
பதும் பணிந்தோம் கார் தாயே அம்மா கண்ணகி (பூத)

5. நீதி கொண்ற பாண்டியனை அம்மா கண்ணகி - கற்பின் நீதியினால் அழித்தாயே அம்மா கண்ணகி நாதியற்று வாடுகிறோம் அம்மா கண்ணகி - உந்தன் நற்கருணை தாதாயே அம்மா கண்ணகி - (பூத)

6. காடுமேடு தான்கடந்து அம்மா கண்ணகி - உந்தன் கணவனோடு நடந்தாயே அம்மா கண்ணகி நாடுமேன்றும் தான் நடந்து அம்மா கண்ணகி - என்றும் நற்புகழைக் கூறவைத்தாய் அம்மா கண்ணகி (பூத)

7. உந்தன் கலியாணத் தன்று அம்மா கண்ணகி - இந்த ஊரவர்கள் எல்லோரும் அம்மா கண்ணகி விந்தையான பலகாரம் அம்மா கண்ணகி - கொண்டு விரும்பி உம்மைப் பணியக்கண்டோம் அம்மா கண்ணகி (பூத)

8. உந்தன்கதவு திறந்துவிட்டால் அம்மா கண்ணகி - இந்த ஊரிலுள்ளோர் மகிழ்ந்திடுவோர் அம்மா கண்ணகி சொந்தமான தாயல்லவோ அம்மா கண்ணகி - அன்புச் சுட்ரொளியே சுகந்தருவாய் அம்மா கண்ணகி (பூத)

9. கூட்டங்கூட்டமாக மக்கள் அம்மா கண்ணகி - உந்தன் கோயில் வாசல் வரவுங்கண்டேன் அம்மா கண்ணகி வாட்டமுடன் காத்திருந்து அம்மா கண்ணகி - தாங்கள் வருந்தி மனமுருகக் கண்டேன் அம்மா கண்ணகி (பூத)

10. பாட்டுப்பாடி நாங்களுந்தான் அம்மா கண்ணகி - உந்தன் பதம்பணிய ஓடிவந்தோம் அம்மா கண்ணகி ஓட்டமாக ஓடிவந்து அம்மா கண்ணகி - எங்கள் உளக் குறையைத் தீர்தாயே அம்மா கண்ணகி (பூத)

கண்ணகியம்மன் கும்மி (கொட்டுங்கடி)

1. கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி - இந்தக் கோதையாள் கண்ணகி வாசலிலே தட்டுங்கடி கை தட்டுங்கடி - இந்தத் தையலாள் கண்ணகி வாசலிலே (கொட்)

2. எல்லையிலாப் புகழ் கொண்டவளாம் - என்றும் எங்களின் கண்ணகித் தாயாரும் பொல்லாவினை வந்து சூழமுன்னே - அதைப் போக்கடித்து நிதம் காப்பவள் தன்மேலே (கொட்ட)
3. மாணாகர் தன்மகளாகவே வாழ்ந்திட்ட மாதாவாம் கண்ணகித் தாயாரும் மேனாளில் கோவலன் தன்னை மணந்திட்ட மேன்மையினைப் புகழ்ந் தாடியே பாடியே (கொட்ட)
4. கோவலன் தன்னையே கள்வனென்றேற்றுமே கோவெந்தன் பாண்டியன் கொன்றிடவே தேவமகளான கண்ணகித் தாயாரும் தேர்வேந்தன் தன்னை அழித்ததைப் போற்றியே (கொட்ட)
5. கற்பின் தழுவினால் பாண்டியன் தன்னகர் கண்ணகித் தாயார் எரித்தேகி பற்றுடன் சேரநன்நாட்டிடை சேர்ந்ததை பாவினாலே புகழ்ந்தாடியே பாடியே (கொட்ட)
6. எட்டுத்திக்கும் புகழ் சேரன் செங்குட்டுவன் எங்களின் கண்ணகித் தாயார்மேல் இட்டமுடனே எடுத்த வழிபாட்டை எப்பொழுதும் புகழ்ந்தாடியே பாடியே (கொட்ட)
7. வங்கத் திரைகடல் தாண்டிவந்து எங்கள் வாழ்வினில் நல்லருள் செய்திடவே எங்கும் கீழுக்கோர ஊரிலமர்ந்திட்ட ஏந்திழழையப் புகழ்ந்தாடியே பாடியே (கொட்ட)
8. ஆதவன் தன்னிட பொற்கரத்தாலெங்கள் அன்னையின் பாதம் பணிந்தேக ஒதவொண்ணாப் பெருமன்புடனே தென்றுல் ஒடிவந்தென்றென்றும் போற்றுவதைப் பாடி (கொட்ட)

9. ஆல்,அரசு,வம்பி ஆன தருக்களும்
அன்னையின் இல்லம் அழகூட்ட
எல்லாவுயிர்க்கு மருளதை நல்கிடும்
ஏந்திழை கண்ணகி மேற்புகழ் பாடியே (கொட்ட)
10. வைகாசித் திங்கள் வளர்மதி நன்னாளில்
வாழ வரந்தருங் கண்ணகியாள்
மெய்யுங் குளிரந்தெங்கள் மேன்மைக் கருள்தர
மெல்லியரே புகழ்ந்தாடியே பாடியே (கொட்ட)
11. காவடிப்பாடலும், காவியப்பாடலும்
கண்ணகி தன்னைப் புகழ்ந்தோத
சேவடி தன்னைப் புகழ்ந்து இசைத்திடும்
சேயிழையாரின் குரவையுடன் சேர்ந்து (கொட்ட)
12. கொக்குக் குயிலினம் கூவிவிழித்தெழுக்
கூடிடும் பூரணை நேரமதில்
தக்கதோர் தெய்வமாம் கண்ணகியாள் மேனி
தான் குளிர்ப்பாடும் பாடலைப் போற்றியே (கொட்ட)

கண்ணகி பாடல்

தரு: குயிலுங் கூவது கொம்பமர்ந்து குயிலுங் கூவது
கோதை கண்ணகி அம்மன் கோயில் அரசமரத்தின்
கிளையில் அயர்ந்து - (குயிலும்)
கோவலைனின் மனைவியான கண்ணகியைப் புகழ்ந்து புகழ்ந்து
(குயிலும்)

1. பூம்புகார்தனில் பிறந்த பூவை நல்லாள் கண்ணகியும்
நாம்பாடும் பாடலுக்கு நாயகியாகிவர
தேம்பாவால் பாட்டிசைத்து தேவியவள்தனை நினைந்து - 2
தாயினிய குரலதனால் தாயவளைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து
(குயிலும்)
2. மானாகர் மகளான மங்கை நல்லாள் கண்ணகியும்
கோனாக வாழுந்திருந்த கோவலை தன்பிரிவால்
தேனான வாழுவிழுந்து தேவியவள் கண்ணகியாள் - 2
தானாகச் சாகரத்தைத் தாண்டிவந்ததைப் புகழ்ந்து
(குயிலும்)

3. அந்தநாள் முதலாக அன்னையிவள் கண்ணகியும் சுந்தரத் தமிழ் கூறும் தூய நற்கிழக்கினிலே வந்தமர்ந்தருள் புரிந்து வருமிடர் தனைக்களைந்து - 2 பந்தமாயருள் புரியும் பாவையினைப் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து (குயிலும்)

4. வைகாசித்திங்களிலே வடிவழகி கண்ணகியாள் மைவிழிகாட்டி என்றும் மகிழுவைத்தருள் தருவாள் தெய்வமாம் கண்ணகியைத் தினம்தினம் போற்றிசெய்து - 2 உய்ய நற்கருணைகேட்டு உயர்வுடன் புகழ்ந்து,புகழ்ந்து (குயிலும்)

5. காவடிப்பாடலுடன் காவியங்கள் பாடவர் தேவமகளான அந்தத் தேவியாள் கண்ணகியும் பாவதனின் குளிர்ச்சியினால் பாருலகத்துயர் களைய - 2 நாவதனால் நலங்கள் கூறி நங்கையாளைப் புகழ்ந்து,புகழ்ந்து (குயிலும்)

6. நேர்கடன் செலுத்தி இந்த நேரிழையாள் வாசலிலே கூரவிழி மாதர்களுங் கூடிடும் காட்சியினால் கார்காலம் தாண்டிவந்து களித்திடும் கோகிலமும் - 2 காரிழை கண்ணகியாள் கருணையினைப் புகழ்ந்து,புகழ்ந்து (குயிலும்)

கண்ணகி பாடல்

கோயிலைத் தேடிவந்தோம் - உந்தன்
கோயிலைத் தேடிவந்தோம் - அம்மா கண்ணகி
அம்மா கண்ணகி அம்மா கண்ணகி அம்மா - 2

1. நோயில் விழுமுன்னே பாயில் படுமுன்னே
பாதாரவிந்தத்தைத் தேடிவந்தோம்
தாயில் சிறந்த தயாபரியே உந்தன்
தக்கஅருள் தன்னைத் தா தாயே
வாயில் வருகின்ற பாடலெல்லா முந்தன்
வாழ்வின் திருப்புகழ் கூறுதம்மா
நாயிலுங் கேவலமானதம்மா உயிர்
நத்தித் தமிழினங் கார்தாயே (கோயிலை)

കണ്ണകിയമ്മൻ പാടല്

தரு; தானதந்தனத், தானதந்தனத், தானதந்தனமே
தான, தானதந்தனபே, தான தான தந்தனமே

- கற்பின் கண்ணகித் தாயே உந்தனைத் தேடிவந்தனமே உம்மை நாடிவந்தனமே எங்களைத் தேடி நீவருவாய் கருணை விழியைக் காட்டி எங்களைக் காத்திடவருவாய் துயர் தீத்திட வருவாய், அன்பு காட்டிட வருவாய் - (தான)
 - பாவினாற் புகழ் பாடிப்பாடியே பாவை உன்னிடமே அன்புத்தேவி உன்னிடமே அருள்தேடி வந்தனமே தாவிவந்திடும் வெந்துயர்தனைத் தானகற்றிடுவீர் அருள் தன்னைத் தந்திடுவீர், குறைதன்னைப் போக்கிடுவீர் (தான)
 - கோடிகோடியாய் இழந்த கோவலன் தேடியே வரவே உம்மைநாடியே வரவே நீயும் ஓடியே அணைத்தாய் கூடிவாழ்ந்துமே கோவலன் நலம்தேடிட முனைந்தாய் குறைதீர்த்திட விளைந்தாய், நாட்டை விட்டுமே நடந்தாய் (தான)
 - வஞ்சிப்பத்தனின் வஞ்சனையினால் வாழ்வினைஇழந்தாய் சொந்த அன்பனைப் பிரிந்தாய் சுகம் தன்னையே துறுந்தாய் மிஞ்சியிருந்தகைச் சிலம்பினை ஏந்தியே நடந்தாய் மிக்கவாதமும் புரிந்தாய் கொடுங் கோவினை அழித்தாய் (தான)

5. பாண்டியன் மனைதன்னை நீங்கியே பாவை நீ நடந்தாய் சேரநாட்டினை அடைந்தாய், அங்கே வானிடை எழுந்தாய் தாண்டிவந்துமே சாகரந்தனை தாயேந் புகுந்தாய் கிழக்கெங்கணுமர்ந்தாய்,புகழ் தன்னையே சொரிந்தாய் (தான)

பேச்சியம்மன் பாடல்

தரு: அம்மையேஅம்மா, அம்மையேஅம்மா, அம்மாளே - எங்கள் அன்னையேஅம்மா, அன்னையேஅம்மா, அம்மாளே அம்மையேஅம்மா, அம்மையேஅம்மா, அம்மாளே - எங்கள் அன்னையேஅம்மா,அன்னையேஅம்மா, அம்மாளே! அம்மாளே!!

1. உள்ளமுருகுது, உள்ளமுருகுது பேச்சி - உந்தன உயர்வதனம் நோக்கும் போது பேச்சி நெஞ்சமுருகுது, நெஞ்சமுருகுது பேச்சி - உந்தன நேரில் நின்று பார்க்கும் போது பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)
2. கண்ணீபெருகுது, கண்ணீபெருகுது பேச்சி - உந்தன கருணை விழியைப் பார்க்கும்போது பேச்சி எண்ணாத எண்ணங்கள், எண்ணாத எண்ணங்கள் பேச்சி - உந்தன எழில் முகத்தைப் பார்க்கும் போது பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)
3. பாசம் பெருகுது, பாசம்பெருகுது பேச்சி - உந்தன பவளமுகத்தைப் பார்க்கும் போது பேச்சி நேசம் பெருகுது, நேசம் பெருகுது பேச்சி - எங்கள் நெற்றிக் கண்ணர் தேவியான பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)
4. நாசமொழிந்திட, நாசமொழிந்திட பேச்சி - உந்தன நற்கருணை தன்னைத் தாரும் பேச்சி தேசமுயர்ந்திட, தேசமுயர்ந்திடப் பேச்சி - எங்கள் தேவியரே நல்லருளைத் தரவேண்டும் பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)
5. ஆதரிந்யே, ஆதரிந்யே பேச்சி - எங்கள் ஆலகால முண்டோன் தேவி பேச்சி மாதரிந்யே, மாதரிந்யே பேச்சி - இந்த மக்களை நீ காத்திடம்மா பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)

6. தொல்லையகன்றிட, தொல்லையகன்றிடப் பேச்சி - உம்மைத் தோத்தரித்தோம் காத்திடம்மா பேச்சி
அல்லல் அகன்றிட அல்லல் அகன்றிடப் பேச்சி - எங்கள் ஆச்சியரே பேச்சியரே அபிராமி பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)
7. எல்லையில்லாப்புகழ், எல்லையில்லாப்புகழ் பேச்சி - என்றும் எங்களினம் தன்னைச் சேரப் பேச்சி
வல்லவள் நீயே, வல்லவள் நீயே பேச்சி - என்றும் வந்துதவி செய்திடவே வரவேண்டும் பேச்சி, பேச்சி (அம்மை)

பேச்சியம்மன் பாடல்

தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானா
தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானா
தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானா
தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானா

1. ஆலகாலமுண்டவனின் அழகுத்தேவி பேச்சி
குலங்கையிலேந்துகின்ற சுந்தரியே பேச்சி
மாலவனின் தங்கையான மங்கையரே பேச்சி
காலகாலனோடு ஆடும் கங்காளியே பேச்சி (தான)
2. கயிலைமலையானைப் பாகங் கொண்டவளே பேச்சி
மயிலஸைய சாயல் கொண்ட மங்கையரே பேச்சி
வயிரவரைச் சேர்ந்து ஆடும் வடிவழகே பேச்சி
எயிரவனப் பேய்கள், பூதம் எய்தவனின் பேச்சி (தான)
3. திங்கமதில் பவனிவரும் சிற்றிடையே பேச்சி
திங்களெனக் குளிர்வதனத் திருமகளே பேச்சி
கங்குலிலே சுடலையினில் களித்து ஆடும் பேச்சி
தங்கம்மா உன்மனது தயவு காட்டும் பேச்சி (தான)
4. பங்கயமாம் வதன்நிகாப் பவளநிறப் பேச்சி
எங்கணுமே நிறைந்து நிற்கும் எழிலுருவே பேச்சி
திங்களினைச் சூடுஞ்சிவன் தேவியரே பேச்சி
எங்களையே காப்பதற்கு எழுந்துவாரும் பேச்சி (தான)

5. கொன்றையணி வேணியனின் கோதையரே பேச்சி மன்றுளாடி தன்னுடனே மகிழ்ந்து ஆடும் பேச்சி பன்றிக்காகப் பரிந்தவனின் பாவையரே பேச்சி தொன்றுதொட்டு எம்மைக்காக்கும் தோகையரேபேச்சி (தான)
6. வங்கக்கடலைக் கடந்துவந்து வரமளிக்கும் பேச்சி பொங்கு தமிழர்களெங்கும் புகழ் கொடுக்கும் பேச்சி எங்கள் குலம் காக்க வந்த ஏந்திமூலம் பேச்சி பொங்கரவம் அணிந்தவனின் புகளொழியே பேச்சி (தான)
7. தெள்ளு தமிழ்ப் பாட்டதனால் தேவியரே பேச்சி பள்ளு தமிழ்ப் பாட்டிசைத்தோம் பாவையரே பேச்சி வெள்ளெருக்கம் மலரையணி வேணியனின் பேச்சி கள்ளமில்லாதுணைப் பணிந்தோம் காக்கவாரும்பேச்சி (தான)

பேச்சியம்மன் கும்மி

1. கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி - இந்தக் கோதையாள் பேச்சியின் வாசலிலே தட்டுங்கடி கை தட்டுங்கடி - இந்தத் தையலாள் பேச்சியின் வாசலிலே (கொட்டுங்கடி)
2. கயிலைமலை தன்னை விட்டிறங்கி - எங்கள் காரிழையாகிய பேச்சியம்மன் மயிலை நிகர்த்த நற்சாயலுடன் - எங்கள் மண்ணினை ஆளவே வந்ததைப் பாடியே (கொட்டுங்கடி)
3. வங்கத் திரைக்கடல் தாண்டிவந்தே - எங்கள் வாழ்விற் கருள்புரி பேச்சியம்மன் மங்கா வளந்தரு மீழுக்கிழுக்கினில் மக்கட்கருள் புரிந்தாளுவதைப் பாடிக் (கொட்டுங்கடி)

4. ஏங்கியழது புலம்பியே மக்களும்
எங்களின் பேச்சி அருள்நாட
தாங்கவொண்ணாப் பெரும் வேதனை தீர்த்திடும்
தாயவளாம் பேச்சியம்மனைப் போற்றியே (கொட்டுங்கடி)
5. ஆல்,அரசு,வம்மி ஆன தருக்களும்
அன்னையின் இல்லம் அழகட்ட
வேல்விழிமாதரின் வேதனை தீர்த்திடும்
வேப்பிலைக்காரியின் பாதம் பணிந்தாடிக (கொட்டுங்கடி)
6. தேனியது வந்து கூடிடும் வண்ணமே
தேவியாள் பேச்சியின் வாசலிலே
மேனிமெலிந்துமே தாயவள் தன்முகம்
மெல்லியர் நோக்கிடும் மேன்மையினைப்பாடி (கொட்டுங்கடி)
7. ஆண்டாண்டு தோறுமே அன்னையின் தன்பதம்
அண்டிப்பணிந்து அருள்பெறவே
வேண்டாத வேண்டுதல் செய்துமே வந்திட
வேதனை தீர்த்திடும் தாயினைப் பாடியே (கொட்டுங்கடி)
8. பால்பழம், பாகு,தயிருடனே நல்ல
பள்ளையம் தானும் படையலிட்டு
தாலாட்டுப்பாடியே தாயினைப் போற்றிடும்
தக்கபுகழ் தன்னைப் பாடியே ஆடியே (கொட்டுங்கடி)

பேச்சியம்மன் பாடல்

பேச்சியம்மன் பெரும்புகழைக் காறுகின்றேனோ - அதைப்
பெருமையுடன் கேட்டு நிதங் களித்திடுவீரே (பேச்சி)

1. பாதிமதி குடுஞ்சிவன் பாதம் நீங்கியே - எங்கள்
பார்வதியாள் பார்வையது யூமிநோக்கவே
சோதிவடிவான் எங்கள் சுந்தரி பேச்சி - அன்புச்
சொருபமாகச் சாகரத்தைத் தாண்டி நடந்தனள் (பேச்சி)

2. தங்கமலர்ப் பாதம் சிவக்கப் பேச்சியம்மனும் - எங்கள் தமிழினத்தைக் காத்திடவே மனதுகொண்டுமே மங்குறாது வளந்திகழும் அழகு மண்ணிலே - தாயும் மகினை புரிய வீதி உலாதானும் வந்தனள் (பேச்சி)
3. எங்குங் கலைமலிந்திடுநற் கிழுக்கின் கரையிலே - அன்பு ஏந்திமூயாள் பேச்சியம்மன் அமரவெண்ணியே திங்களினைச் சூடுஞ்சிவன் தேவிதானுமே - நல்ல திருவருளைப் புரியக் கோயில் தானுங் கொண்டனீ (பேச்சி)
4. அருணன்தானும் அலைகடலில் எழுந்து வந்துமே -எங்கள் அம்மைபேச்சிபாதம் பணிந்து அகன்று செல்கிறான் மாருதமுந் தவழ்ந்து வந்து மங்கைபேச்சியாள் - பாதம் மகிழ்வுடனே போற்றித் துதிபாடுச் செல்கிறான் (பேச்சி)
5. காரிகையர் கருப்பூரச்சட்டி ஏந்தியே - எம்மைக் காருமம்மா என்று கூறிக் கண்ணீர் வடிப்பதும் நேரில் நின்று கைகுவித்து நேர்த்தி கொடுப்பதும் - எங்கள் நேரிமூயாள் பேச்சியம்மன் இல்லிலனந்தமே (பேச்சி)
6. தூரத்தூரில் இருந்துவரும் மக்கள் கூட்டமே - எங்கள் தூரந்தரியாள் பேச்சியம்மன் முன்றில் நிறையுமே பூரணியாள் பேச்சியம்மன் பூசைநேரமே - மக்கள் புலம்பியழுங் காட்சிகாணக் கண்கள் போதுமோ (பேச்சி)
7. பால்,பழங்கள்,தயிருடனே பள்ளையந்தானும் - எங்கள் பாவை பேச்சியம்மனுக்குப் படையல் செய்துமே வேல்விழியாள் பேச்சியம்மன் தன்னை வணங்கியே - மக்கள் வேதனைகள் தீர்க்குங் காட்சி அதிகமதிகமே (பேச்சி)

காளியம்மன் பாடல்

தரு : தெந்தெந்தெந்னாதானம்,தெந்தெந்தெந்னாதானம்
தெந்தெந்தெந்னாதானம் தென்னானா (2 .

1. அம்மாதுரந்தரி,அம்மாதுரந்தரி,அம்மாதுரந்தரித்தாயாரே
அம்மாநிதந் துணை,அம்மாநிதந் துணை,அம்மாநிதந் துணை,
காப்பாயே (தெந்)
2. பொல்லாவினைவந்து, பொல்லாவினைவந்து,
பொல்லாவினைவந்து குழந்ததம்மா
எல்லாமகன்றிட,எல்லாமகன்றிட
ஏந்திழையே காளி காப்பாயே (தெந்)
3. பொன்வளங் கொஞ்சிடும்,பொன்வளங் கொஞ்சிடும்
பூமியாம் ஸழக்கிழக்கமர்ந்து
இந்நிலம் மீதினில்,இந்நிலம் மீதினில்
வந்த இடர்களைத் தீர்தாயே (தெந்)
4. அம்புயம்,அல்லிகள் தான்விரிந்துந்தனின்
அன்புப்பதந் தன்னைத் தான் போற்ற
சிம்மத்திலேறியே,சிம்மத்திலேறியே
சீக்கரம் காத்திட வா தாயே (தெந்)
5. அத்தனிடப்பாகம்,அத்தனிடப்பாகம்
அத்தனிடப்பாகம் விட்டகன்று
இத்தரைமீதினில்,இத்தரைமீதினில்
எங்களைக் காத்திட வந்தாயே (தெந்)
6. பக்தர்கள் குழந்துமே, பக்தர்கள் குழந்துமே
யாவையாரே உன்னைத் தானமைக்க
எக்கணமுமெம்மை,எக்கணமுமெம்மை
ஏந்திழையே காக்க வா தாயே (தெந்)
7. கங்காளரோடுமே,கங்காளரோடுமே
கூழந்தம்புரி காளியம்மா
எங்குமுந்தனருள்,எங்குமுந்தனருள்
எந்தாயே தந்து நீ காப்பாயே (தெந்)

காளியம்மன் பாடல்

குயிலுங் கூவது கொம்பமர்ந்து குயிலுங் கூவது
கோதை காளி அம்மன் கோயில் அரசமரத்தின்
கொம்பிலமர்ந்து (குயி)

1. ஆதிகயிலாய முறை அன்னைசிவகாமியவள்
அத்தனார் இடப்பாகம் தன்னையே விட்டு வந்து
சோதி சிவகாமியவள் சறுக்குடன் தானென்றுந்து - 2
சுகந்தரக் கிழக்கினிலே அமர்ந்ததைப் புகழ்ந்து,புகழ்ந்து
(குயி)
2. அல்லியும்,தாமரையும் அழகுறவே குழல் தன்னில்
அம்மையவள் காளிபதும் அன்புடன் தான்பணிய
வல்லதோர் அரியேறி மகிடுதனை வதைத்தவளை - 2
நல்லழகு முகந்தாழ்த்தி வணங்குவதைப் புகழ்ந்து,புகழ்ந்து
(குயி)
3. ஆழ்குழ் உலகமதை ஆதவனுங் கடக்குமுன்னே
அலைகடல் அடியெழுந்து அன்னையைத் தொழுவதையும்
நேரிலே மாருதமும் நேரிழையாள் பாதமதை - 2
நித்தம்,நித்தம் போற்றுவதை நேரிலே கண்டு,கண்டு (குயி)
4. அன்னையவள் தன்பாதம் அருகிலுள்ளோர் போற்றிடவே
அன்புடன் தானென்றுந்த ஆலய அரவமது
அன்ன நல்நேரமதில் அம்மையின் தாள்தொழுவே - 2
அந்தழகுக் காட்சியினை அழகுறப் புகழ்ந்து,புகழ்ந்து (குயி)
5. சுடுகாட்டின் பொடியை அள்ளிச் சூடுஞ்சிவன் தன்னுடனே
இடுகாட்டிலாடுகின்ற ஏந்திமை காளியம்மா
படுபாதகம் அகற்றி பாருலகத் துயர் களைய - 2
பார்த்துமே கோகிலமும், பாவினால் புகழ்ந்து, புகழ்ந்து (குயி)

காளி அம்மன் பாடல்

காளியம்மன் தன்புகழைக் கூறுகின்றேனே - இதைக் கருணையுடன் கேட்டு நிதங் களித்திடுவீரே

1. பாரதனில் உயர்மலையாங் கயிலை நீங்கியே - எங்கள் பார்வதியாள் கருணை மழைபொழிய வெண்ணியே காரணியாள் வங்கமகா கடலைத் தாண்டியே - மிக்க காலமுதல் கிழக்கினோரங் குடிலுங் கொண்டனள் (காளி)
2. சூலி, மாலினி, எண்டோளி, ரூரி, சண்டிகை - தேவி வீரி, மாதுரி, கங்காளி, விமலியானவள் ஆலிலையில் பள்ளி கொள்ளும் அரியின் தங்கையாள்-வந்த அனர்த்தங்களைக் களைந்து என்றும் அருளைச் சொரிகிறாள் (காளி)
3. அத்தனுடன் சுடலையினில் ஆடுந்தேவியாள் - வந்த அல்லல்களை நீக்கியென்றும் அருளைச் சொரிகிறாள் மத்தம், மதியஞ் சூடுஞ்சிவன் மங்கையானவள் - வீர மகிழின் தன்னை வதைத்துத் தேவர் குறையைத் தீர்த்தவள் (காளி)
4. முக்கண்ணனின் தேவியான காளியம்மனும் - எம்மை முடுகிவரும் வல்வினையைத் தீர்க்கும் தாயவள் பக்கமெல்லாம் சேர்ந்து மக்கள்-அழுது போற்றவே - அன்பு பார்வையினால் காக்கும் வடபத்ரகாளியாம் (காளி)
5. காவடிகள் எடுத்துப்பாலர் ஆடிவருவதும் - பெண்கள் கையில் மடை, பாக்கு, பழம் ஏந்தி வருவதும் நாவதனால் மக்கள் போற்றி நயந்து அழைப்பதும் - எங்கள் நங்கை காளி அம்மன் இல்லில் அதிகமதிகமே (காளி)
6. நீரைமுடி மீதனிந்த நிமலன் தேவியாள் - என்றும் நிலையதாகக் கிழக்கிலமர்ந்து ஆட்சி புரிகிறாள் பாரைக் குடையாகக் கொண்ட கரியின் தங்கையாள் - செய்த பவவினைகள் தன்னைப் போக்கி அருளுஞ் சொரிகிறாள் (காளி)

7. அல்லிமலர்கள் அல்லில்மலர்ந்து அம்மன் தன்னையே என்றும் அன்புடனே நோக்கி அருள்தன்னை வேண்டிடும் வல்லவளாம் காளியம்மன் சூழல் தன்னையே - எந்த வாயினாலும் வார்த்தைகளால் செப்பல் கூடுமோ (காளி)
8. ஓங்காரியான எங்கள் காளியம்மனும் - ஒரு உடுக்கையிலே பகை விரட்டும் வேப்பிலைக்காரி ஆங்காரியான எங்கள் அன்னை காளியும் - எம்மை ஆதரவாய்க் காத்து நிதம் அருளைச் சொரிகிறாள் (காளி)
9. காரிகையர் கருப்பூர்ச்சட்டி ஏந்தியே - எங்கள் காளியம்மன் ஆலயத்தை வலமும் வந்துமே நேரில் நின்று கைகுவித்துக் கண்ணீர் வடித்திடும் - காட்சி நேரிழையாள் காளியம்மன் இல்லிலதிகமே (காளி)
10. ஆதி கயிலாயம் விட்டு வந்த தாயவள் - இங்கு ஆண்டில் சிலநாள்கள் தானும் பூசை ஏற்றுமே மீதியான கடைசிநாளில் தீயையிதித்துமே - எங்கள் மெல்லி காளி அம்மன் படையல் ஏற்று அருள்கிறாள் (காளி)

காளியம்மன் கும்மி

1. அன்னையாள் எங்களின் காளியம்மன் பேரில் அன்பாகக் கும்மியும் யாத்திடவே பொன்னைய எங்கள் பேளைவயிற்றோனே பேரருளைத் தந்து காருமையா (தன்)
2. நாவில் நிறைந்தருள் தாருமம்மா எங்கள் நாமகளே கல்வித் தாயாரே பூவிலமராந்து அருளதைத் தாருமென் பூவையே பாரதித் தாயாரே (தன்)
3. ஆதிசிவனார் இடப்பாகம் தன்னையே அன்னையாரே நீரும் விட்டகள்று மேதினிதன்னிலே கொண்ட கருணையால் மென்பாதம் நோக நடந்தீரே (தன்)

4. கங்காளர் நாயகியான உமையே நீர் கயிலை மலைதனை விட்டு வந்து வங்கக் கடலைக் கடந்துமே வந்தெங்கள் வாழ்வில் கருணைவழங்க வெண்ணி (தன்)
5. எங்குங் கலைமலிந்தோங்குங் கிழக்கினில் ஏந்திமையாளே அமரவெண்ணி சிங்கவாகனியாய் ரூபமுந்தாங்கியே செந்தமிழிழக் கிழக் கமர்ந்தீ (தன்)
6. அத்தனுடன் சுடுகாட்டின் பொழியள்ளி அன்புடன் மேனியில் தான்தரித்து தத்திமிதோமெனத் தான்நடமாடிடும் தாயே அரிஞ்சிக் காருமம்மா (தன்)
7. குவி,மாலினி,எண்டோளி என்றும் உம்மைச் சூரி,சண்டிகா, தேவி என்றும் வீரி,மாதரி,கங்காளி என்றுந் தினம் வேதங்கள் போற்றிடும் தாயாரே (தன்)
8. வல்ல அரியேறிச் சென்று மகீஷனை வாளால் வதைபுரிந்தன்னையாரே எல்லா அமரருங் கைதொழுவே நின்ற ஏந்திமையே காளித்தாயாரே (தன்)
9. ஆழ்கடல் தன்னிலெழுந்திடு மாதவன் அன்பாயோளிக் கரந்தன்னாலே நாள்கள் தோறுமுந்தன் பாதம் பணிந்துமே நங்கையரே செல்வான் தாயாரே (தன்)
10. ஏழ்கடற்கப்பா லெழுந்துவருந் தென்றல் எப்பொழுது முந்தன் பாதமதை வாழ்வினிலென்றும் வணங்கியே செல்வதை வாயாரவே புகழ்ந் தேற்றிடுவோம் (தன்)

11. எல்லையில்லாத்துயர் குழந்தைனாலின்று
எங்களினம் படுமல்லல்களை
வல்லவளே அரிசுறி வந்துநீரும்
வாழ்விலகன்றிடச் செய்யுமம்மா (தன்)

12. நாரணியே சுடுகாட்டினருகிலே
நாதருடன் நடஞ்செய்ய வெண்ணி
பூரணபொறபதந் தன்னால் நடந்துமே
பூவையரே இங்கு வந்தீரே (தன்)

13. சாகரத்தினொலி சார்ந்து ஒலித்திட
சன்ஷிகையே எங்கள் அன்னையரே
மோகமுங் கொண்டு கிழக்கிலமரந்திட்ட
மொய்குழலே காளித்தாயாரே (தன்)

14. ஆண்டாண்டு காலமுன் ஆலயந்தன்னையே
அன்பாக ஊரவர் நாடுவந்து
வேண்டாத வேண்டுதல் செய்து பணிந்திட
வேதனை தீர்த்திடுங் காளியம்மா (தன்) *MM*

15. கற்புரச் சட்டியைக் கையினில் ஏந்தியே
காரிகையர் சிந்துங் கண்ணீரை
உற்றுவளே கண்டு உள்ளமுருகியே
உந்தனருளதைத் தாருமம்மா (தன்)

16. நாரணன் தங்கையே, நம்பரின் தேவியே
நங்கையே எங்களைக் காக்கவெண்ணி
காரணகாரியம் தான்முடிக்கவந்த
காளியே எங்களைக் காருமம்மா (தன்)

மாரியம்மன் கும்மிஸ் பாடல்

1. கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி - இந்தக்
கோதை மகமாரி தன்மேலே
தட்டுங்கடி கை தட்டுங்கடி - இந்தத்
தையல் மகமாரிதன்மேலே (கொட்டு)

2. வங்கக் கடலைகடற்று இங்கு வந்து
வாழ்வினை நல்கிட்ட மாரியம்மன்
எங்குங் கிழக்கில் குடிலுங் கொண்டாளந்த
ஏந்திழைமேற் புகழ் பாடியே ஆடியே (கொட்டு)
3. நல்லகருணை புரிந்துமே என்றென்றும்
நாடி நலமருள் மாரியம்மன்
வல்ல வினைகளைப் போக்கிடு மன்னையை
வாயாரவே புகழ்ந்தாடியே பாடியே (கொட்டு)
4. நல்ல கலைமலிந்தோங்குங் கிழக்கினில்
நாடியமர்ந்திட்ட மாரியம்மன்
எல்லா நலங்களும் நல்கிடப் போற்றியே
ஏந்திழைமாரே நீராடியே பாடியே (கொட்டு)
5. ஆதவன் வந்தம்மன் ஆணிப்பொன் பாதத்தை
அண்புடன் தான்தினம் போற்றிசெய்ய
பூதலந் தன்னில் புகழ்வரம் நல்கிடும்
பூவையாம் மாரியின் மேற்புகழ் பாடியே (கொட்டு)
6. கப்பலின் தன்மேலே ஏறியிருந் தெங்கள்
காரணியாள் வருங்காட்சியினை
எப்படியெப்படிச் செப்பிடக் கூடுமோ
ஏந்திழையாரே நீராடியே பாடியே (கொட்டு)
7. எங்கும் விரிந்துயர் தாமரைப் புல்பங்கள்
ஏந்திழை மாரியின் பாதமதை
கங்குல் படும்வரை போற்றியே நிற்பதைக்
காரிழையாரே நீரேத்தியே பாடியே (கொட்டு)
8. அல்லிமலர் விரிந்தன்னையின் குழலில்
ஆணியின் பெளர்ணமி நன்நாளில்
அல்லில் விழித்திருந் தம்மனை நோக்கிடும்
அன்பினையே புகழ்ந்தாடியே பாடியே (கொட்டு)

9. ஆண்டாண்டுதோறுமே அம்மன் திருப்பதம்
அல்லயலுரார்கள் நாடவந்தே
வேண்டிய நேரத்திக் கடன்கள் செலுத்தியே
வேதனை தீத்திடும் வேப்பிலைக்காரிமேற் (கொட்டு)
10. அம்மன் மாரியம்மன் எங்கள் தெய்வமிவள்
அண்டின பேர்களைக் காத்திடுவாள்
செம்மையான தெய்வம் எங்கள் தெய்வம் இவள்
சேர்ந்தோரைக் காத்திடும் தெய்வமென்றே கூறிக் (கொட்டு)

மாரியம்மன் பாடல்

மாரியம்மன் மகிழமைதனைக் கூறுகின்றேனே - அதை
மகிழ்வுடனே கேட்டு மனங்களித்திடுவீரே (மாரி)

1. கயிலை மலையுறையுமீசர் பாதம் நீங்கியே எம்மை
காத்திடவே உமையவஞும் பூமிநோக்கியே
வங்கக் கடலைக்கடந்து இலங்கைக்கரையை அடைந்துமே
- அம்மன்
வளம்மிகுந்த கிழக்கிளிலே குழலுங்கொண்டனள் (மாரி)
2. வம்மிமரம், மருதமரம் வளருஞ் குழலில் - என்றும்
வந்தமரந்து அருளையளிக் கொடுக்குந் தாயவள்
செம்மையான வரங்களிந்து மாந்தரின்னலை - இந்தச்
செகந்தனிலே போக்கியருளைப் புரியுந்தாயவள் (மாரி)
3. ஆனிமாதப் பெளரணமியில் அழுத்தாயவள் - என்றும்
அன்பர்களின் படையலேற்று அருளைப்புரிகிறாள்
தேனியது வந்துகூடும் வண்ணம் போலவே - எங்கள்
தேவிமாரியம்மன் கோயில் முன்றில் நிறையுமே (மாரி)
4. அலைகடலில் எழுந்துவரும் அருணன் தானுமே - என்றும்
அன்னைமகமாரி பாதம் பணிந்து செல்கிறான்
தொலைதூரம் இருந்து வரும்மந்த மாருதம் - எங்கள்
தோகை மாரிமேனி குளிர்ச்சியூட்டிச் செல்கிறான் (மாரி)

5. அன்னை மாரி கோயில் கதவு திறந்துவிட்டாலே - ஊரில் அகமகிழ்ந்து மக்களெல்லாம் சேர்ந்து கூடியே பொன்னையை மாரியம்மன் முகத்தை நோக்கியே - மிகக் பூரிப்போடு வணங்குங்காட்சி அனந்தமனந்தமே (மாரி)
6. பாவடிவில்மாரியம்மன் பாடல் இசைப்பதும் - பாலர் காவடியைக் கையிலேந்தி ஆடிவருவதும் நாவதனால் போற்றி அம்மன் தன்னை அழைப்பதும் - எங்கள் நங்கை மாரியம்மன் இல்லில் அதிகமதிகமே (மாரி)
7. கப்பலிலே மாரியம்மன் தன்னையிருத்தியே - அழகுக் கயிற்றுவடம் தன்னைக் கப்பல் தன்னில் பூட்டியே எப்பொழுதுமிழுத்து வருமழுகு காணவே - எங்கள் இதயங் கொள்ளும் மகிழ்வுக் கென்றும் எல்லை இல்லையே (மாரி)
8. ஒங்காரியான எங்கா ராரியம்மனும் - ஒரு உடுக்கையிலே பகை விரட்டும் வேப்பிலைக்காரி அங்காரியான எங்கள் மாரியம்மனும் - வந்த அனந்தநங்களைப் போக்கியென்றும் அருளைப் புரிகிறாள் (மாரி)
9. தாமரைகள் மாரியம்மன் பாதம் நோக்கியே - என்றும் தலைகுனிந்து வணங்குங் காட்சி காணுங் கண்களே தேமதுரத் தமிழினிலே புகலக் கூடுமோ - எங்கள் தேவியவள் ஆட்சி செய்யுப் பூழல் தன்னையே (மாரி)
10. கிழக்கோர எல்லைதனில் வந்தமரந்துமே - என்றும் கிருபையீந்து கருணை மழை பொழியுந்தாயவள் இளக்கமணங் கொண்டு அன்பர்க் கருளைநல்கிடும் - எங்கள் இனிய மாரியம்மன் பாதம் தன்னைப் பணிகுவோம் (மாரி)

மாரியம்மன் பாடல்

கயிலை நாதர் மருவுமங்கை கங்காதரி நீயே
கருணையோடு எங்கள் துயர் தீப்பவனும் நீயே
மயிலனைய மங்கை நல்லாள் மாரியம்மன் நீயே - 2
மாகடலைத் தாண்டிவந்த மாதரியும் நீயே -

- மாதரியும் நீயே (கயிலை)

பொங்கரவம் பூண்டவனின் பூவை நல்லாள் நீயே
புவனமெங்கும் நிறைந்து அருள் சொரிபவனும் நீயே - 2
மங்குறாது எமைக்காக்கும் மாரியம்மன் நீயே
மலர்வதனங் காட்டியருள் மகமாரி நீயே -
- மகமாரி நீயே

எங்களையே காக்கவந்த ஏந்திழழையும் நீயே
என்றுமீழுக் கிழுக்கினையே ஆஸ்பவனும் நீயே
பங்கயம்போல் முகவதனப் பாவை மாரி நீயே - 2
பாருலகம் எங்கும் நிறைந்தருள் மங்கை நீயே -
- அருளுமங்கை நீயே

அத்தனிடப் பாகமமர் அம்மை உமை நீயே
ஆளித்திங்கள் தன்னில் அருள் சொரிபவனும் நீயே
இத்தரையில் எமைக்காக்கும் எழில் மாரி நீயே - 2
இனிமைபெறு செந்தமிழின் நாயகியும் நீயே -
- நாயகியும் நீயே

மகமாரி, கருமாரி மங்கை நல்லாள் நீயே
மங்குறாத மலையகம் வாழ் முத்துமாரி நீயே
மகரமதைப் பிடித்தோனின் மங்கைமாரி நீயே - 2
மாதரியே துரந்தரியே வந்தருள் தா தாயே -
- வந்தருள் தா தாயே

து : தான் தந்தனத் தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானா
தான் தந்தனத் தானதந்தனத் தானதந்தனத் தானா

இந்நூலாசிரியர் நாட்டுக் கூத்தையே தன் உயிர் முச்சாகக் கொண்டிருந்தாலும் நாடகம் கதாப் பிரசங்கம், வில்லுப்பாடல் நாட்டிய நாடகம் போன்றவற்றை ஆக்குவதிலும் இவற்றை இயக்குவதிலும் தானும் சேர்ந்து நடித்து நிகழ்ச்சியை வெற்றிபேறச் செய்வதிலும் பலதசாப்த காலமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்.

அண்மைக்காலமாக தெய்வீகப் பாடல்களும் பொதுவான பாடல்களும் யாத்து தன்து குரலில் பாடி ஒலிபேழைவழில் ஆலயங்களின் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்தி வருகிறார். அப்பாடல் களில் ஒரு பகுதியே இந்நாலில் அடங்கியுள்ளன. இவரது தற்குணிவும் முயற்சியும் இவரது ஆக்கங்கள் எப்போதும் முன்னணியில் நிற்க உதவுகின்றன.